

Suomenkielinen laitos

Tiedonantoja ja ilmoituksia

61. vuosikerta

30. huhtikuuta 2018

Sisältö

IV Tiedotteet

EUROOPAN UNIONIN TOIMIELINTEN, ELINTEN, TOIMISTOJEN JA VIRASTOJEN TIEDOTTEET

Euroopan unionin tuomioistuin

2018/C 152/01	Euroopan unionin tuomioistuimen viimeisimmät julkaisut <i>Euroopan unionin virallisessa lehdessä</i>	1
---------------	--	---

V Ilmoitukset

TUOMIOISTUINKÄSITTELYYN LIITTYVÄT MENETTELYT

Unionin Tuomioistuin

2018/C 152/02	Asia C-560/17 P: Valitus, jonka Mediaexpert sp. z o.o. on tehnyt 22.9.2017 unionin yleisen tuomioistuimen (kuudes jaosto) asiassa T-780/16, Mediaexpert v. EUIPO, 20.7.2017 antamasta tuomiosta	2
2018/C 152/03	Asia C-8/18: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Vilniaus apygardos teismas (Liettua) on esittänyt 3.1.2018 – TE, UD, YB ja ZC v. Luminor Bank AB	2
2018/C 152/04	Asia C-26/18: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Hessisches Finanzgericht (Saksa) on esittänyt 16.1.2018 – Federal Express Corporation, Deutsche Niederlassung v. Hauptzollamt Frankfurt am Main	3
2018/C 152/05	Asia C-32/18: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Oberster Gerichtshof (Itävalta) on esittänyt 18.1.2018 – Tiroler Gebietskrankenkasse v. Michael Moser	4
2018/C 152/06	Asia C-42/18: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Bundesfinanzhof (Saksa) on esittänyt 24.1.2018 – Finanzamt Trier v. Cardpoint GmbH, joka on Moneybox Deutschland GmbH:n oikeudellinen seuraaja	5

2018/C 152/07	Asia C-48/18 P: Valitus, jonka Toontrack Music AB on tehnyt 26.1.2018 unionin yleisen tuomioistuimen (yhdeksäs jaosto) asiassa T-771/16, Toontrack Music v. EUIPO, 22.11.2017 antamasta tuomiosta	5
2018/C 152/08	Asia C-49/18: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunal Superior de Justicia de Catalunya (Espanja) on esittänyt 26.1.2018 – Carlos Escribano Vindel v. Ministerio de Justicia	6
2018/C 152/09	Asia C-52/18: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Amtsgericht Norderstedt (Saksa) on esittänyt 29.1.2018 – Christian Füllä v. Toolport GmbH	7
2018/C 152/10	Asia C-55/18: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Audiencia Nacional (Espanja) on esittänyt 29.1.2018 – Federación de Servicios de Comisiones Obreras (CCOO) v. Deutsche Bank SAE	8
2018/C 152/11	Asia C-56/18 P: Valitus, jonka Euroopan komissio on tehnyt 29.1.2018 unionin yleisen tuomioistuimen asiassa T-263/15, Gmina Miasto Gdynia ja Port Lotniczy Gdynia Kosakowo v. komissio, 17.11.2017 antamasta tuomiosta	9
2018/C 152/12	Asia C-57/18: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Bundesarbeitsgericht (Saksa) on esittänyt 30.1.2018 – AX v. BW	11
2018/C 152/13	Asia C-68/18: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Curtea de Apel București (Romania) on esittänyt 2.2.2018 – SC Petrotel-Lukoil SA v. Agenția Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili ja Agenția Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor	12
2018/C 152/14	Asia C-69/18: Kanne 1.2.2018 – Euroopan komissio v. Slovenian tasavalta	13
2018/C 152/15	Asia C-85/18 PPU: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Judecătoria Oradea (Romania) on esittänyt 8.2.2018 – CV v. DU	14
2018/C 152/16	Asia C-93/18: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Court of Appeal in Northern Ireland (Yhdistynyt kuningaskunta) on esittänyt 9.2.2018 – Ermira Bajratari v. Secretary of State for the Home Department	14
2018/C 152/17	Asia C-94/18: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka High Court (Irlanti) on esittänyt 12.2.2018 – Nalini Chenchooliah v. Minister for Justice and Equality	15
2018/C 152/18	Asia C-98/18: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka College van Beroep voor het Bedrijfsleven (Alankomaat) on esittänyt 12.2.2018 – T. Boer & Zonen BV v. Staatssecretaris van Economische Zaken	15
2018/C 152/19	Asia C-104/18 P: Valitus, jonka Koton Mağazacılık Tekstil Sanayi ve Ticaret AŞ on tehnyt 13.2.2018 unionin yleisen tuomioistuimen (toinen jaosto) asiassa T-687/16, Koton Mağazacılık Tekstil Sanayi ve Ticaret v. EUIPO, 30.11.2017 antamasta tuomiosta	16
2018/C 152/20	Asia C-114/18: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) (Yhdistynyt kuningaskunta) on esittänyt 14.2.2018 – Sandoz Ltd ja Hexal AG v. G.D. Seale LLC ja Janssen Sciences Ireland	17
2018/C 152/21	Asia C-115/18: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunal correctionnel de Saint-Brieuc – Chambre détachée de Guingamp (Ranska) on esittänyt 12.2.2018 – Procureur de la République v. Tugdual Carluer ym.	17
2018/C 152/22	Asia C-125/18: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Juzgado de Primera Instancia n.º 38 de Barcelona (Espanja) on esittänyt 16.2.2018 – Marc Gómez del Moral Guasch v. Bankia S.A.	18
2018/C 152/23	Asia C-127/18: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Nejvyšší správní soud (Tšekki) on esittänyt 16.2.2018 – A-PACK CZ, s. r. o. v. Odvolací finanční ředitelství	19

2018/C 152/24	Asia C-164/18: Kanne 28.2.2018 – Euroopan komissio v. Espanjan kuningaskunta	20
2018/C 152/25	Asia C-165/18: Kanne 28.2.2018 – Euroopan komissio v. Espanjan kuningaskunta	20
2018/C 152/26	Asia C-181/18 P: Valitus, jonka Puolan tasavalta on tehnyt 5.3.2018 unionin yleisen tuomioistuimen (ensimmäinen jaosto) asiassa T-849/16, PGNiG Supply & Trading v. komissio, 14.12.2017 antamasta määräyksestä	21
2018/C 152/27	Asia C-188/18: Kanne 12.3.2018 – Euroopan komissio v. Slovenian tasavalta	22

Unionin yleinen tuomioistuin

2018/C 152/28	Asia T-542/11 RENV: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 13.3.2018 – Alouminion tis Ellados v. komissio (Valtiontuki — Sähkö — Päätös, jossa tuki todetaan sääntöjenvastaiseksi ja sisämarkkinoille soveltumattomaksi ja jossa tuki määrätään perittäväksi takaisin — Vakiintuneen toimittajan kanssa tehdyssä sopimuksessa myönnetty sähkön suosituimmustariffi — Vakiintuneen toimittajan toteuttama sopimuksen purkaminen — Tuomioistuimen välitoimena määräämä sopimuksen irtisanomisen vaikutusten lykkääminen — Unionin yleisen tuomioistuimen toteuttama komission päätöksen kumoaminen — Unionin tuomioistuimen toteuttama unionin yleisen tuomioistuimen tuomion kumoaminen — Asian palauttaminen unionin yleiseen tuomioistuimeen — Kanteen ulottuvuus palauttamisen jälkeen — Välitoimia koskevan määräyksen luokittelu uudeksi tueksi — Komission toimivalta — Tehokas oikeussuoja — Suositimmustariffin luokittelu valtiontueksi — Etu — Luottamuksensuoja — Tuensaajan puolustautumisoikeudet — Takaisinperintävelvollisuus — Perusteluvelvollisuus)	24
2018/C 152/29	Asia T-507/15: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 15.3.2018 – Puola v. komissio (EMOTR — Rahoituksen ulkopuolelle jätetyt menot — Asetus (EY) N:o 2200/96, direktiivi 2002/55/EY, asetukset (EY) N:o 1432/2003, (EY) N:o 1433/2003, (EY) N:o 1290/2005, (EY) N:o 885/2006, (EY) N:o 1182/2007, (EY) N:o 1234/2007, (EY) N:o 1580/2007 ja (EU) N:o 1306/2013 — Puolalle aiheutuneet menot — Maataloustukirahastolle aiheutuva vaara — Paikalla tehtävät tarkastukset — Tuottajaorganisaation hyväksymistä koskevat perusteet — Kieliversioiden väliset erot — Rahoitusoikaisu)	25
2018/C 152/30	Yhdistetyt asiat T-533/15 ja T-264/16: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 14.3.2018 – Kim ym. v. neuvosto ja komissio (Yhteinen ulko- ja turvallisuuspolitiikka — Pohjois-Koreaan kohdistetut rajoittavat toimenpiteet, joiden tarkoituksena on estää ydinaseiden levittäminen — Luettelo henkilöistä ja yhteisöistä, joiden varat ja taloudelliset resurssit jäädytetään — Kantajien nimien sisällyttäminen luetteloon — Näyttö siitä, että luetteloon merkitseminen on perusteltua — Perusteluvelvollisuus)	25
2018/C 152/31	Asia T-33/16: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 14.3.2018 – TestBioTech v. komissio (Ympäristö — Muuntogeeniset tuotteet — Asetus (EY) N:o 1367/2006 — Asetus (EY) N:o 1829/2003 — Muuntogeeniset soijalajikkeet MON 87769, MON 87705 ja 305423 — Markkinoille saattamista koskevien lupapäätösten sisäistä uudelleentarkastelua koskevan pyynnön hylkääminen — Ympäristölainsäädännön käsite — Asetuksen N:o 1367/2006 10 artikla)	26
2018/C 152/32	Asia T-108/16: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 15.3.2018 – Naviera Armas v. komissio (Valtiontuki — Edellytykset, jotka koskevat meriliikenneyhtiön Puerto de Las Nievesin satamainfrastruktuurin käyttöä — Julkisin varoin rahoitetun infrastruktuurin yksinomaisen käyttö käyttöoikeussopimuksen ulkopuolella — Vapauttaminen osasta satamamaksuja — Kilpailijan tekemä kantelu — Päätös, jossa todetaan alustavan tutkintamenettelyn jälkeen, että kyseessä ei ole valtiontuki — Vakavat vaikeudet asianomaisten toimenpiteiden tarkastelun yhteydessä — Kyseessä olevan tilanteen kehittyminen hallinnollisen menettelyn aikana — Valtion varoista myönnetyn edun käsite — Tosiseikkojen arviointivirheet ja oikeudelliset virheet — Kansallisen tuomioistuimen ratkaisu, jolla lykätään tarjouskilpailun vaikutuksia — Kantelun huolellista ja puolueetonta tutkimista koskeva vaatimus)	27
2018/C 152/33	Asia T-211/16: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 15.3.2018 – Caviro Distillerie ym. v. komissio (Polkumyynti — Hangzhou Bioking Biochemical Engineering Co. Ltd:n tuottaman Kiinasta peräisin olevan viinihapon tuonti — Täytäntöönpanopäätös (EU) 2016/176 — Lopullista polkumyyntitullia ei ole otettu käyttöön — Asetuksen (EY) N:o 1225/2009 3 artiklan 2, 3 ja 5 kohta sekä 17 artiklan 1 ja 2 kohta — Otanta — Merkittävän vahingon puuttuminen — Ilmeinen arviointivirhe — Vahingon määrittäminen — Unionin tuotannonalan kannattavuus)	28

2018/C 152/34	Asia T-390/16: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 20.3.2018 – Grupo Osborne v. EUIPO – Ostermann (DONTORO dog friendship) (EU-tavaramerkki — Väitemenettely — Hakemus kuviomerkin DONTORO dog friendship rekisteröimiseksi EU-tavaramerkiksi — Suhteellinen hylkäysperuste — Sekaannusvaara — Tavaroiden ja palveluiden täydentävyys — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan b alakohta (josta on tullut asetuksen (EU) 2017/1001 8 artiklan 1 kohdan b alakohta))	29
2018/C 152/35	Asia T-424/16: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 14.3.2018 – Gifi Diffusion v. EUIPO – Crocs (Jalkineet) (Yhteisömalli — Mitättömyysmenettely — Rekisteröity yhteisömalli, joka esittää jalkinetta — Aiempi rekisteröity yhteisömalli — Mitättömyysperusteet — Perusteluvollisuus — Asetuksen (EY) N:o 6/2002 62 artikla — Valituslautakunnan viran puolesta poistama mitättömyysperuste — Valituslautakunnan toimivalta — Asetuksen N:o 6/2002 63 artiklan 1 kohta)	29
2018/C 152/36	Asia T-651/16: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 14.3.2018 – Crocs v. EUIPO – Gifi Diffusion (Jalkineet) (Yhteisömalli — Mitättömyysmenettely — Rekisteröity yhteisömalli, joka esittää jalkinetta — Aiempi rekisteröity yhteisömalli — Mitättömyysperuste — Uutuuden puuttuminen — Tunnetuksi tuleminen ennen etuoikeuspäivää — Tosiseikkojen tutkiminen viran puolesta — Valituslautakunnassa esitetyt lisätodisteet — Asetuksen (EY) N:o 6/2002 5 ja 7 artikla sekä 63 artiklan 2 kohta)	30
2018/C 152/37	Asia T-824/16: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 13.3.2018 – Kiosked v. EUIPO – VRT (K) (EU-tavaramerkki — Väitemenettely — Euroopan unionin nimeävä kansainvälinen rekisteröinti — Kuviomerkki K — Benelux-tavaramerkiksi rekisteröity aikaisempi kuviomerkki K — Suhteellinen hylkäysperuste — Sekaannusvaara — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan b alakohta (josta on tullut asetuksen (EU) 2017/1001 8 artiklan 1 kohdan b alakohta))	31
2018/C 152/38	Asia T-1/17: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 15.3.2018 – La Mafia Franchises v. EUIPO – Italia (La Mafia SE SIENTA A LA MESA) (EU-tavaramerkki — Mitättömyysmenettely — EU-tavaramerkiksi rekisteröity kuviomerkki La Mafia SE SIENTA A LA MESA — Ehdoton hylkäysperuste — Yleisen järjestyksen tai hyvän tavan vastaisuus — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 7 artiklan 1 kohdan f alakohta (josta on tullut asetuksen (EU) 2017/1001 7 artiklan 1 kohdan f alakohta))	31
2018/C 152/39	Asia T-151/17: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 15.3.2018 – Marriott Worldwide v. EUIPO – Graf (Siivekäs härkä) (EU-tavaramerkki — Mitättömyysmenettely — EU-kuviomerkki, joka esittää siivekästä härkää — Aiemmat EU- ja kansalliset kuviomerkit, jotka esittävät aarnikotkaa — Suhteellinen hylkäysperuste — Merkkien samankaltaisuus — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 53 artiklan 1 kohdan a alakohta ja 8 artiklan 1 kohdan c alakohta (joista on tullut asetuksen (EU) 2017/1001 60 artiklan 1 kohdan a alakohta ja 8 artiklan 1 kohdan b alakohta) — Kansallisen oikeuden mukaan suojattu aiempi tekijänoikeus — Asetuksen N:o 207/2009 53 artiklan 2 kohdan c alakohta (josta on tullut asetuksen 2017/1001 60 artiklan 2 kohdan c alakohta) — Tosiseikkojen tutkiminen viran puolesta — Asetuksen N:o 207/2009 76 artiklan 1 kohta (josta on tullut asetuksen 2017/1001 95 artikla 1 kohta))	32
2018/C 152/40	Asia T-205/17: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 15.3.2018 – SSP Europe v. EUIPO (SECURE DATA SPACE) (EU-tavaramerkki — Hakemus kuviomerkin SECURE DATA SPACE rekisteröimiseksi EU-tavaramerkiksi — Ehdoton hylkäysperuste — Kuvailevuus — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 7 artiklan 1 kohdan c alakohta (josta on tullut asetuksen (EU) 2017/1001 7 artiklan 1 kohdan c alakohta))	33
2018/C 152/41	Asia T-279/17: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 15.3.2018 – Hermann Bock v. EUIPO (Push and Ready) (EU-tavaramerkki — Hakemus kuviomerkin Push and Ready rekisteröimiseksi EU-tavaramerkiksi — Ehdoton hylkäysperuste — Erottamiskyvyn puuttuminen — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 7 artiklan 1 kohdan b alakohta (josta on tullut asetuksen (EU) 2017/1001 7 artiklan 1 kohdan b alakohta))	33
2018/C 152/42	Asia T-346/17: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 13.3.2018 – Hotelbeds Spain v. EUIPO – Guidigo Europe (Guidego what to do next) (EU-tavaramerkki — Väitemenettely — Hakemus kuviomerkin Guidego what to do next rekisteröimiseksi EU-tavaramerkiksi — Aiempi EU-sanamerkki GUIDIGO — Suhteellinen hylkäysperuste — Sekaannusvaara — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan b alakohta (josta on tullut asetuksen (EU) 2017/1001 8 artiklan 1 kohdan b alakohta))	34

2018/C 152/43	Asia T-482/13: Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 21.2.2018 – MedSkin Solutions Dr. Suwelack v. EUIPO – Cryo-Save (CryoSafe) (EU-tavaramerkki — Väittemenettely — Väitteen peruuttaminen — Lausunnon antamisen raukeaminen)	34
2018/C 152/44	Asia T-124/17: Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 5.3.2018 – Estamede v. EKP (Sopimus-suhteen ulkopuolinen vastuu — Talous- ja rahapolitiikka — EKP — Kreikan valtionvelan uudelleenjärjestely — Sellaisen Kreikan julkisoikeudellisen elimen osallisuus, joka hallinnoi insinöörien ja rakennusurakoitsijoiden eläkerahastoa — Oman intressin tai vahingonkorvausoikeuden luovutuksen puuttuminen — Muotovaatimusten noudattamatta jättäminen — Tutkittavaksi ottamisen edellytysten selvä puuttuminen)	35
2018/C 152/45	Asia T-196/17: Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 9.3.2018 – Naftogaz of Ukraine v. komissio (Kumoamiskanne — Maakaasun sisämarkkinat — Direktiivi 2009/73/EY — OPAL-kaasuputken käyttöä koskevien yksityiskohtaisten sääntöjen osalta kolmansien osapuolten verkkoon pääsyä ja tariffisääntelyä koskevista unionin säännöistä myönnettyjen vapautusten edellytysten muuttamisesta tehty komission päätös — Toimi ei koske kantajaa suoraan — Tutkimatta jättäminen)	36
2018/C 152/46	Asia T-263/17: Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 27.2.2018 – SD v. EIGE (Henkilöstö — Väliaikaiset toimihenkilöt — Määräaikainen sopimus — Päätös olla uusimatta sopimusta — Uusimista koskeva vaatimus, jolla on sama kohde kuin henkilöstösääntöjen 90 artiklan 2 kohdassa tarkoitettulla valituksella — Tutkimatta jättäminen)	36
2018/C 152/47	Asia T-84/18: Kanne 15.2.2018 – VG v. komissio	37
2018/C 152/48	Asia T-85/18: Kanne 15.2.2018 – Batchelor v. komissio	38
2018/C 152/49	Asia T-100/18: Kanne 20.2.2018 – Wehrheim v. EKP	40
2018/C 152/50	Asia T-101/18: Kanne 21.2.2018 – Itävalta v. komissio	40
2018/C 152/51	Asia T-112/18: Kanne 23.2.2018 – Pink Lady America v. CPVO – WAAA (Cripps Pink)	42
2018/C 152/52	Asia T-113/18: Kanne 22.2.2018 – Miles-Bramwell Executive Services v. EUIPO (FREE)	43
2018/C 152/53	Asia T-114/18: Kanne 22.2.2018 – Miles-Bramwell Executive Services v. EUIPO (FREE)	43
2018/C 152/54	Asia T-116/18: Kanne 27.2.2018 – Darmanin v. EASO	44
2018/C 152/55	Asia T-124/18: Kanne 27.2.2018 – Wendel ym. v. komissio	45
2018/C 152/56	Asia T-125/18: Kanne 28.2.2018 – Associazione – GranoSalus v. komissio	46
2018/C 152/57	Asia T-130/18: Kanne 27.2.2018 – adidas International Trading ym. v. komissio	47
2018/C 152/58	Asia T-131/18: Kanne 28.2.2018 – Deichmann v. komissio	48
2018/C 152/59	Asia T-132/18: Kanne 28.2.2018 – Roland v. komissio	49
2018/C 152/60	Asia T-141/18: Kanne 28.2.2018 – Deichmann-Shoes UK v. komissio	50
2018/C 152/61	Asia T-142/18: Kanne 28.2.2018 – Buffalo – Boots v. komissio	52
2018/C 152/62	Asia T-152/18: Kanne 5.3.2018 – Sona Nutrition v. EUIPO – Solgar Holdings (SOLGAR Since 1947 MultiPlus WHOLEFOOD CONCENTRATE MULTIVITAMIN FORMULA)	53
2018/C 152/63	Asia T-153/18: Kanne 5.3.2018 – Sona Nutrition v. EUIPO – Solgar Holdings (SOLGAR Since 1947 MultiPlus WHOLEFOOD CONCENTRATE MULTIVITAMIN FORMULA)	54

2018/C 152/64	Asia T-154/18: Kanne 5.3.2018 – Sona Nutrition v. EUIPO – Solgar Holdings (SOLGAR Since 1947 MultiPlus WHOLEFOOD CONCENTRATE MULTIVITAMIN FORMULA)	54
2018/C 152/65	Asia T-155/18: Kanne 5.3.2018 – Sona Nutrition v. EUIPO –Solgar Holdings (SOLGAR Since 1947 MultiPlus WHOLEFOOD CONCENTRATE MULTIVITAMIN FORMULA)	55
2018/C 152/66	Asia T-158/18: Kanne 6.3.2018 – Scaloni ja Figini v. komissio	56
2018/C 152/67	Asia T-160/18: Kanne 2.3.2018 – Theodorakidi v. EUIPO – Benopoulou (THYREOS VASSILIKI)	57
2018/C 152/68	Asia T-162/18: Kanne 7.3.2018 – Beko v. EUIPO – Acer (ALTUS)	58
2018/C 152/69	Asia T-688/13: Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 26.2.2018 – Deloitte Consulting v. komissio	59
2018/C 152/70	Asia T-155/16: Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 6.3.2018 – CFA Institute v. EUIPO – Bloss ym. (CERTIFIED FINANCIAL ENGINEER CFE)	59
2018/C 152/71	Asia T-156/16: Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 6.3.2018 – CFA Institute v. EUIPO – Ernst ja Häcker (CERTIFIED FINANCIAL MODELER CFM)	59
2018/C 152/72	Asia T-641/17: Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 28.2.2018 – Ferri v. EKP	59

IV

*(Tiedotteet)*EUROOPAN UNIONIN TOIMIELINTEN, ELINTEN, TOIMISTOJEN JA
VIRASTOJEN TIEDOTTEET

EUROOPAN UNIONIN TUOMIOISTUIN

Euroopan unionin tuomioistuimen viimeisimmät julkaisut *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*

(2018/C 152/01)

Viimeisin julkaisu

EUVL C 142, 23.4.2018

Luettelo aiemmista julkaisuista

EUVL C 134, 16.4.2018

EUVL C 123, 9.4.2018

EUVL C 112, 26.3.2018

EUVL C 104, 19.3.2018

EUVL C 94, 12.3.2018

EUVL C 83, 5.3.2018

Nämä tekstit ovat saatavilla:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Ilmoitukset)

TUOMIOISTUINKÄSITTELYYN LIITTYVÄT MENETTELYT

UNIONIN TUOMIOISTUIN

Valitus, jonka Mediaexpert sp. z o.o. on tehnyt 22.9.2017 unionin yleisen tuomioistuimen (kuudes jaosto) asiassa T-780/16, Mediaexpert v. EUIPO, 20.7.2017 antamasta tuomiosta

(Asia C-560/17 P)

(2018/C 152/02)

Oikeudenkäyntikieli: *englanti*

Asianosaiset

Valittaja: Mediaexpert sp. z o.o. (edustaja: J. Aftyka, radca prawny)

Muu osapuoli: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO)

Unionin tuomioistuin (kahdeksas jaosto) on 13.3.2018 antamallaan määräyksellä jättänyt valituksen tutkimatta.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Vilniaus apygardos teismas (Liettua) on esittänyt 3.1.2018 – TE, UD, YB ja ZC v. Luminor Bank AB

(Asia C-8/18)

(2018/C 152/03)

Oikeudenkäyntikieli: *liettua*

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Vilniaus apygardos teismas

Pääasian asianosaiset

Kantajat: TE, UD, YB ja ZC

Vastaaja: Luminor Bank AB

Ennakkoratkaisukysymykset

1) Onko luonnollista henkilöä, joka ennen direktiivin 2004/39/EY⁽¹⁾ 70 artiklassa mainittua päivämäärää 1.11.2007 osti pankilta johdannaisrahoitusvälineen käyttäen kyseiseltä pankilta lainattuja varoja pankin hyväksi annettua vakuutta vastaan, pidettävä unionin oikeuden mukaisena kuluttajana sillä perusteella, että kuluttajanoikeuksia koskevan direktiivin 2011/83/EU⁽²⁾ 3 artiklan 3 kohdan d alakohdassa säädetään, että kyseistä direktiiviä ei sovelleta sopimuksiin, jotka koskevat rahoituspalveluja?

- 2) Onko luonnollista henkilöä, joka ennen direktiivin 2004/39/EY 70 artiklassa mainittua päivämäärää 1.11.2007 osti pankilta johdannaisrahoitusvälineen käyttäen kyseiseltä pankilta lainattuja varoja pankin hyväksi annettua vakuutta vastaan, pidettävä unionin oikeuden mukaisena yksityisasiakkaana ja rahoitusvälineiden ei-ammattimaisena sijoittajana, ja jos näin on, onko nyt käsiteltävässä tapauksessa sovellettava unionin oikeuden säännöksiä, jotka koskevat kuluttajille tiedottamista koskevia velvoitteita ja joissa kielletään eturistiriidat, kun pankki tarjoaa ja myy rahoitusvälinettä, kuten direktiivin 2003/6, ⁽³⁾ direktiivin 2003/71/EY, ⁽⁴⁾ direktiivin 2001/34/EY, ⁽⁵⁾ asetuksen (EY) N:o 809/2004, ⁽⁶⁾ MiFID II -direktiivin ⁽⁷⁾ säännöksiä ja muita unionin oikeuden sääntöjä, joilla suojataan rahoitusvälineiden kuluttajien oikeuksia?
- 3) Onko sisäpiirikaupoista ja markkinoiden manipuloinnista (markkinoiden väärinkäyttö) 28.1.2003 annettua direktiiviä 2003/6/EY tulkittava siten, että sen seikan tiedottamatta jättämisellä, ettei rahoitusvälineen tarjoajalla ole lupa tarjota kyseistä rahoituspalvelua, olennaisten tietojen ilmoittamatta jättämisellä esitteessä ja esitteen täydennyksessä sekä mahdollisella rahoitusvälineen tarjoajan eturistiriidalla voi rahoitusvälinettä koskevien sopimusten tekovaiheessa olla suora vaikutus (tiettyyn suuntaan) kyseisen rahoitusvälineen hintaan ja että sopimuksen toisella osapuolella on näin ollen oikeus vaatia, että kyseiset sopimukset kumotaan tai niitä muutetaan tai että aiheutuneista tappioista maksetaan korvausta?

- ⁽¹⁾ Rahoitusvälineiden markkinoista sekä neuvoston direktiivien 85/611/ETY ja 93/6/ETY ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2000/12/EY muuttamisesta ja neuvoston direktiivin 93/22/ETY kumoamisesta 21.4.2004 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2004/39/EY (EUVL 2004, L 145, s. 1).
- ⁽²⁾ Kuluttajien oikeuksista, neuvoston direktiivin 93/13/ETY ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 1999/44/EY muuttamisesta sekä neuvoston direktiivin 85/577/ETY ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 97/7/EY kumoamisesta 25.10.2011 annettu direktiivi 2011/83/EU (EUVL 2011, L 304, s. 64).
- ⁽³⁾ Sisäpiirikaupoista ja markkinoiden manipuloinnista (markkinoiden väärinkäyttö) 28.1.2003 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2003/6/EY (EUVL 2003, L 96, s. 16).
- ⁽⁴⁾ Arvopapereiden yleisölle tarjoamisen tai kaupankäynnin kohteeksi ottamisen yhteydessä julkistettavasta esitteestä ja direktiivin 2001/34/EY muuttamisesta 4.11.2003 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2003/71/EY (EUVL 2003, L 345, s. 64).
- ⁽⁵⁾ Arvopapereiden ottamisesta viralliselle pörssilistalle sekä siihen liittyvästä tiedonantovelvollisuudesta 28.5.2001 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2001/34/EY (EYVL 2001, L 184, s. 1).
- ⁽⁶⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2003/71/EY täytäntöönpanosta esitteiden sisältämien tietojen, esitteiden muodon, viittauksina esitettävien tietojen, julkistamisen ja mainonnan osalta 29.4.2004 annettu komission asetus (EY) N:o 809/2004 (EUVL 2004, L 149, s. 1).
- ⁽⁷⁾ Rahoitusvälineiden markkinoinnista sekä direktiivin 2002/92/EY ja direktiivin 2011/61/EU muuttamisesta 15.5.2014 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/65/EU (EUVL 2014, L 173, s. 349).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Hessisches Finanzgericht (Saksa) on esittänyt 16.1.2018 – Federal Express Corporation, Deutsche Niederlassung v. Hauptzollamt Frankfurt am Main

(Asia C-26/18)

(2018/C 152/04)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Hessisches Finanzgericht

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Federal Express Corporation, Deutsche Niederlassung

Vastaaja: Hauptzollamt Frankfurt am Main

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Edellyttääkö yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä 28.11.2006 annetun neuvoston direktiivin 2006/112/EY ⁽¹⁾ 2 artiklan 1 kohdan d alakohdassa ja 30 artiklassa tarkoitettu maahantuonti sitä, että unionin alueelle saapunut tavara tulee taloudelliseen vaihdantaan unionissa, vai riittääkö pelkkä vaara siitä, että saapunut tavara tulee taloudelliseen vaihdantaan unionissa?

Jos maahantuonti edellyttää tavaran tulemistä taloudelliseen vaihdantaan unionissa:

- 2) Onko unionin alueelle saapunut tavara tullut taloudelliseen vaihdantaan unionissa jo silloin, jos tavaraa ei ole tullisäännösten vastaisesti asetettu mihinkään direktiivin 61 artiklan ensimmäisessä kohdassa tarkoitettuun menettelyyn tai tilanteeseen tai jos tavara asetetaan aluksi tällaiseen menettelyyn tai tilanteeseen mutta tullisäännösten vastaisten toimien vuoksi se ei myöhemmin ole enää tässä menettelyssä tai tilanteessa, vai edellyttääkö tullisäännösten vastaisten toimien tapauksessa taloudelliseen vaihdantaan unionissa tuleminen sitä, että voidaan olettaa, että kyseisten tullisäännösten vastaisten toimien vuoksi tavara tuli taloudelliseen vaihdantaan unionissa ja se voitiin luovuttaa kulutukseen tai käyttöön sen jäsenvaltion verotusalueella, jossa sääntöjenvastaiset toimet toteutettiin?

⁽¹⁾ EUVL 2006, L 347, s. 1.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Oberster Gerichtshof (Itävalta) on esittänyt 18.1.2018 – Tiroler Gebietskrankenkasse v. Michael Moser

(Asia C-32/18)

(2018/C 152/05)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Oberster Gerichtshof

Pääasian asianosaiset

Revision-menettelyn valittaja: Tiroler Gebietskrankenkasse

Revision-menettelyn vastapuoli: Michael Moser

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko sosiaaliturvajärjestelmien yhteensovittamisesta 29.4.2004 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 883/2004 ⁽¹⁾ (jäljempänä asetus N:o 883/2004) täytäntöönpanomenettelystä 16.9.2009 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 987/2009 60 artiklan 1 kohdan toista virkettä tulkittava siten, että toissijaisesti toimivaltaisen jäsenvaltion (Itävalta) on maksettava vanhemmalle, jonka asuin- ja työskentelypaikka sijaitsee asetuksen N:o 883/2004 68 artiklan 1 kohdan b alakohdan i alakohdan mukaan ensisijaisesti toimivaltaisessa jäsenvaltiossa (Saksa), ensisijaisesti toimivaltaisen jäsenvaltion maksaman vanhempainrahan ja toisen jäsenvaltion maksaman ansiosidonnaisen kotihoidontuen välinen erotus perhe-etuutena, kun molemmat vanhemmat asuvat yhteisten lastensa kanssa ensisijaisesti toimivaltaisessa jäsenvaltiossa ja kun vain toinen vanhemmista työskentelee rajatyöntekijänä toissijaisesti toimivaltaisessa jäsenvaltiossa?

Jos ensimmäiseen kysymykseen vastataan myöntävästi:

- 2) Määräytykö ansiosidonnainen kotihoidontuki työskentelyvaltiossa (Saksa) tosiasiaassa saatujen tulojen perusteella vai toissijaisesti toimivaltaisessa jäsenvaltiossa (Itävalta) vastaavasta ammatista laskennallisesti saatavien tulojen perusteella?

⁽¹⁾ EUVL 2009, L 284, s. 1.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Bundesfinanzhof (Saksa) on esittänyt 24.1.2018 – Finanzamt Trier v. Cardpoint GmbH, joka on Moneybox Deutschland GmbH:n oikeudellinen seuraaja

(Asia C-42/18)

(2018/C 152/06)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Bundesfinanzhof

Pääasian asianosaiset

Revision-valittaja: Finanzamt Trier

Revision-valituksen vastapuoli: Cardpoint GmbH, joka on Moneybox Deutschland GmbH:n oikeudellinen seuraaja

Ennakkoratkaisukysymys

Ovatko tekniset ja hallinnolliset toimenpiteet, joita palveluntarjoaja suorittaa käteisautomaatteja hallinnoivalle pankille sen käteisautomaateilta maksamia käteissuorituksia varten, direktiivin 77/388/ETY⁽¹⁾ 13 artiklan B kohdan d alakohdan 3 alakohdassa tarkoitettulla tavalla verottomia, jos samanlaiset tekniset ja hallinnolliset toimenpiteet, joita palveluntarjoaja suorittaa korttimaksuja varten elokuvalippujen myynnin yhteydessä, eivät Euroopan unionin 26.5.2016 antaman tuomion Bookit (C-607/14, EU:C:2016:355) mukaan ole tämän säännöksen mukaan verottomia?

⁽¹⁾ Jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädännön yhdenmukaistamisesta – yhteinen arvonlisäverojärjestelmä: yhdenmukainen määräytymisperuste 17.5.1977 annettu kuudes neuvoston direktiivi 77/388/ETY (EYVL 1977, L 145, s. 1).

Valitus, jonka Toontrack Music AB on tehnyt 26.1.2018 unionin yleisen tuomioistuimen (yhdeksäs jaosto) asiassa T-771/16, Toontrack Music v. EUIPO, 22.11.2017 antamasta tuomiosta

(Asia C-48/18 P)

(2018/C 152/07)

Oikeudenkäyntikieli: ruotsi

Asianosaiset

Valittaja: Toontrack Music AB (edustaja: L.-E. Ström, advokat)

Muu osapuoli: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO)

Vaatimukset

Valittaja tukeutuu kolmeen valitusperusteeseen ja vaatii, että unionin tuomioistuin

— kumoaa valituksenalaisen tuomion

- ensisijaisesti tekee lopullisen ratkaisun asiassa hyväksymällä unionin yleisessä tuomioistuimessa esitetyt vaatimukset
- toissijaisesti palauttaa asian unionin yleiseen tuomioistuimeen ja
- velvoittaa EUIPO:n korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

1. Valittajan vaatimusten perusteina esitetään, että ensimmäisen valitusperusteen mukaan valituksenalaisessa tuomiossa sovelletaan lainvastaisesti Euroopan unionin tavaramerkistä 26.2.2009 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 207/2009⁽¹⁾, sellaisena kuin se on muutettuna (korvattu Euroopan unionin tavaramerkistä 14.6.2017 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) 2017/1001⁽²⁾; jäljempänä asetus) 7 artiklan 1 kohdan b alakohtaa, 7 artiklan 1 kohdan c alakohtaa ja 7 artiklan 2 kohtaa, toisen valitusperusteen mukaan tuomio on asetuksen 76 artiklan vastainen ja kolmannen valitusperusteen mukaan tuomio on asetuksen 65 ja 75 artiklan vastainen.
2. Ensimmäisen valitusperusteen mukaan valituksenalainen tuomio on virheellinen, koska unionin yleinen tuomioistuin totesi virheellisesti, että EU-tavaramerkiksi haettu merkki EZMIX (rekisteröintihakemus nro 13 945 423) on kuvaileva asetuksen 7 artiklan 1 kohdan c alakohdan mukaisesti, eikä sillä ole vaadittavaa erottamiskykyä asetuksen 7 artiklan 1 kohdan b alakohdan ja 7 artiklan 2 kohdan mukaisesti. Koska EZMIX on kokonaisuudessaan erottamiskykyinen merkki, unionin yleinen tuomioistuin totesi virheellisesti, että on olemassa asetuksen mukainen rekisteröinnin este. Unionin yleinen tuomioistuin ei ottanut huomioon kaikkia asiassa merkityksellisiä seikkoja, jotka liittyvät merkin merkitykseen, käyttöön ja kohdeyleisön mielikuvaan siitä. Unionin yleinen tuomioistuin teki näin ollen oikeudenkäyntivirheen (error in law).
3. Toisen valitusperusteen mukaan unionin yleinen tuomioistuin teki oikeudenkäyntivirheen myös rikkomalla asetuksen 76 artiklaa ja ottamalla selvitysaineiston huomioon vääristyneellä tavalla. Unionin yleinen tuomioistuin olettaa, että helppous on hyvin merkittävä myyntiargumentti musiikin äänittämiseen tarkoitettujen laitteiden ja ohjelmistojen yhteydessä ja yksi avaintekijöistä. Tämän olettaman paikkansa pitävyyttä ei ole tutkittu tai näytetty toteen. Unionin yleinen tuomioistuin sovelsi virheellisesti 76 artiklaa, koska kyse on asian selvitysaineiston ottamisesta huomioon vääristyneellä tavalla. Tutkimuksen puutteellisuus on johtanut siihen, että perusteettomalle ja virheelliselle päätelmälle, jota ei ole tuettu tosiseikoin, on annettu ratkaiseva merkitys unionin yleisen tuomioistuimen tuomiossa.
4. Kolmannen valitusperusteen mukaan unionin yleinen tuomioistuin rikkoi asetuksen 65 ja 75 artiklaa ja teki oikeudenkäyntivirheen, kun se ei antanut kantajalle tilaisuutta esittää huomautuksia seikasta, joka oli valituksenalaisen tuomion ja EUIPO:n valituslautakunnan päätöksen perusteena.
5. EUIPO ei ole vahvistanut ensimmäisen kerran EUIPO:n valituslautakunnan päätöksessä esitettyä seikkaa, joka oli kantajalle yllätyksellinen. Kantajan esittämä näyttö seikan paikkansa pitävyydestä voitiin näin ollen ottaa huomioon vasta unionin yleisessä tuomioistuimessa, minkä vuoksi kantaja ei voinut esittää täyttää näyttöä, mikä on prosessuaalisen yhdenvertaisuuden periaatteen (the principle of equal arms) vastaista.

⁽¹⁾ EUVL 2009, L 78, s. 1.

⁽²⁾ EUVL 2017, L 154, s. 1.

**Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunal Superior de Justicia de Catalunya (Espanja) on esittänyt
26.1.2018 – Carlos Escribano Vindel v. Ministerio de Justicia**

(Asia C-49/18)

(2018/C 152/08)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Tribunal Superior de Justicia de Catalunya

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Carlos Escribano Vindel

Vastaaja: Ministerio de Justicia

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko kaikenlaisen syrjinnän kiellon yleistä periaatetta unionin oikeudessa tulkittava siten, ettei se ole esteenä valtion talousarviosta vuodeksi 2011 22.12.2010 annetun lain 39/2010 31.Uno §:n kaltaiselle kansalliselle lainsäädännölle, jossa palkkojen leikkauksia varten otettiin käyttöön erisuuruisia prosenttiosuuksia, jotka muodostuivat ankarammiksi sille osalle oikeuslaitoksen tuomarinviroissa työskentelevää henkilöstöä, jonka palkat olivat pienimmät, pakottaen nämä suurempiin uhrauksiin valtion menojen kattamiseksi kuin muut tämän henkilöstön jäsenet? (syrjintäkiellon periaate)
- 2) Onko unionin oikeuden yleistä periaatetta, jonka mukaan tuomioistuinten riippumattomuus on turvattava oikeudenmukaisella, vakaalla ja tuomarinvirassa suoritettavien tehtävien vaatimusten mukaisella palkkauksella, tulkittava siten, että se on esteenä valtion talousarviosta 22.12.2010 annetun lain 39/2010 31.Uno §:n kaltaiselle kansalliselle lainsäädännölle, jossa ei oteta huomioon tuomareiden suorittamien tehtävien luonnetta, heidän palvelusaikaansa eikä heidän tehtäviensä merkitystä ja vaaditaan yksinomaan siltä osalta henkilöstöä, jonka palkat ovat pienimmät, suurempia uhrauksia valtion menojen kattamiseksi kuin muilta tämän henkilöstön jäseniltä? (tuomioistuinten riippumattomuuden periaate)

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Amtsgericht Norderstedt (Saksa) on esittänyt 29.1.2018 – Christian Fülle v. Toolport GmbH

(Asia C-52/18)

(2018/C 152/09)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Amtsgericht Norderstedt

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Christian Fülle

Vastaaja: Toolport GmbH

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko direktiivin 1999/44/EY⁽¹⁾ 3 artiklan 3 kohdan kolmatta alakohtaa tulkittava siten, että kuluttaja voi kulutustavaran etämyynissä vaatia elinkeinonharjoittajaa korjaamaan tai vaihtamaan tavaran ainoastaan tavaran sijaintipaikassa?
- 2) Jos vastaus on kieltävä:

Onko direktiivin 1999/44/EY 3 artiklan 3 kohdan kolmatta alakohtaa tulkittava siten, että kuluttaja voi kulutustavaran etämyynissä vaatia elinkeinonharjoittajaa korjaamaan tai vaihtamaan tavaran ainoastaan elinkeinonharjoittajan toimipaikassa?
- 3) Jos vastaus on kieltävä:

Mitkä kriteerit direktiivin 1999/44/EY 3 artiklan 3 kohdan kolmannen alakohtan nojalla määrittävät paikan, jossa kuluttajan on etämyynissä tarjottava kulutustavara elinkeinonharjoittajalle korjattavaksi tai vaihdettavaksi?

- 4) Mikäli paikka, jossa kuluttajan on etämyynnissä tarjottava kulutustavara elinkeinonharjoittajalle tutkittavaksi ja sopimuksen mukaiseen kuntoon saattamiseksi on – aina tai tässä yksittäistapauksessa – elinkeinonharjoittajan toimipaikka:

Onko direktiivin 1999/44/EY 3 artiklan 3 kohdan ensimmäistä alakohtaa yhdessä 3 artiklan 4 kohdan kanssa tulkittava siten, että kuluttajan on suoritettava lähetys- ja/tai palautuskustannukset ennakoon vai tarkoittaako direktiivissä säädetty velvollisuus saattaa tavara vastikkeetta sopimuksen mukaiseksi sitä, että myyjä vastaa sanotuista ennakkomaksuista?

- 5) Mikäli paikka, jossa kuluttajan on etämyynnissä tarjottava kulutustavara elinkeinonharjoittajalle tutkimista ja sopimuksen mukaiseksi saattamista varten on – aina tai tässä yksittäistapauksessa – elinkeinonharjoittajan toimipaikka, ja kuluttajan ennakkomaksuvelvollisuus on yhteensopiva direktiivin 1999/44/EY 3 artiklan 3 kohdan ensimmäisen alakohdan ja 3 artiklan 4 kohdan kanssa:

Onko direktiivin 1999/44/EY 3 artiklan 3 kohdan kolmatta alakohtaa yhdessä 3 artiklan 5 kohdan toisen luetelmakohdan kanssa tulkittava siten, että kuluttajalla ei ole oikeutta purkaa sopimusta ainoastaan virheisiin vedoten tarjoutumatta huolehtimaan tavarankuljetuksesta elinkeinonharjoittajan toimipaikkaan?

- 6) Mikäli paikka, jossa kuluttajan on kulutustavaran etämyynnissä tarjottava tavara elinkeinonharjoittajalle tutkimista ja sopimuksen mukaiseksi saattamista varten on – aina tai tässä yksittäistapauksessa – elinkeinonharjoittajan toimipaikka, mutta kuluttajan ennakkomaksuvelvollisuus ei ole yhteensopiva direktiivin 1999/44/EY 3 artiklan 3 kohdan ensimmäisen alakohdan ja 3 artiklan 4 kohdan kanssa:

Onko direktiivin 1999/44/EY 3 artiklan 3 kohdan kolmatta alakohtaa yhdessä 3 artiklan 5 kohdan toisen luetelmakohdan kanssa tulkittava siten, että kuluttajalla ei ole oikeutta purkaa sopimusta ainoastaan virheisiin vedoten tarjoutumatta huolehtimaan tavarankuljetuksesta elinkeinonharjoittajan toimipaikkaan?

(¹) Kulutustavaroiden kauppaa ja niihin liittyviä takuita koskevista tietyistä seikoista 25.5.1999 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 1999/44/EY (EYVL 1999, L 171, s. 12).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Audiencia Nacional (Espanja) on esittänyt 29.1.2018 – Federación de Servicios de Comisiones Obreras (CCOO) v. Deutsche Bank SAE

(Asia C-55/18)

(2018/C 152/10)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Audiencia Nacional

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Federación de Servicios de Comisiones Obreras (CCOO)

Vastaaja: Deutsche Bank SAE

Muut osapuolet: Federación Estatal de Servicios de la Unión General de Trabajadores (FES-UGT), Confederación General del Trabajo (CGT), Confederación Solidaridad de Trabajadores Vascos (ELA) ja Confederación Intersindical Galega (CIG)

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Voidaanko Espanjan kuningaskunnan katsoa toteuttaneen työntekijöiden asemasta annetun Espanjan lain 34 ja 35 §:llä, sellaisina kuin niitä on tulkittu oikeuskäytännössä, tarvittavat toimenpiteet 4.11.2003 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2003/88/EY (¹) 3, 5 ja 6 artiklassa säädettyjen, päivittäistä työaika sekä viikoittaista ja vuorokautista lepoaika koskevien rajoitusten tehokkuuden takaamiseksi niiden kokoaikaisten työntekijöiden kohdalla, jotka eivät ole sitoutuneet yksittäin tai kollektiivisesti nimenomaisesti tekemään ylitöitä ja jotka eivät ole liikkuvia työntekijöitä eivätkä merenkulun työntekijöitä tai rautatietyöntekijöitä?

- 2) Onko Euroopan unionin perusoikeuskirjan 31 artiklan 2 kohtaa sekä 4.11.2003 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2003/88/EY 3, 5, 6, 16 ja 22 artiklaa, luettuina yhdessä 12.6.1989 annetun neuvoston direktiivin 89/391/ETY⁽²⁾ 4 artiklan 1 kohdan, 11 artiklan 3 kohdan ja 16 artiklan 3 kohdan kanssa, tulkittava siten, että ne ovat esteenä työntekijöiden asemasta annetun Espanjan lain 34 ja 35 §:n kaltaisille kansallisen oikeuden säännöksille, joiden perusteella yritystä ei voida vakiintuneesta oikeuskäytännöstä ilmi käyvän tulkinnan mukaan velvoittaa ottamaan käyttöön toteutuneen päivittäisen työajan kirjausjärjestelmää niiden kokoaikaisten työntekijöiden kohdalla, jotka eivät ole sitoutuneet yksitellen tai kollektiivisesti nimenomaisesti tekemään ylityitä ja jotka eivät ole liikkuvia työntekijöitä eivätkä merenkulun työntekijöitä tai rautatietyöntekijöitä?
- 3) Onko Euroopan unionin perusoikeuskirjan 31 artiklan 2 kohdassa sekä 4.11.2003 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2003/88/EY 3, 5, 6, 16 ja 22 artiklassa, luettuina yhdessä 12.6.1989 annetun neuvoston direktiivin 89/391/ETY 4 artiklan 1 kohdan, 11 artiklan 3 kohdan ja 16 artiklan 3 kohdan kanssa, jäsenvaltioille osoitettu tehtävä, joka koskee yleisesti kaikkien työntekijöiden päivittäisen työajan rajoittamista, katsottava täytetyksi tavanomaisten työntekijöiden osalta työntekijöiden asemasta annetun Espanjan lain 34 ja 35 §:ään sisältyvien säännösten kaltaisilla kansallisen oikeuden säännöksillä, kun vakiintuneesta oikeuskäytännöstä ilmi käyvän tulkinnan mukaan niiden perusteella ei voida velvoittaa yritystä ottamaan käyttöön toteutuneen päivittäisen työajan kirjausjärjestelmää niiden kokoaikaisten työntekijöiden kohdalla, jotka eivät ole sitoutuneet yksitellen tai kollektiivisesti nimenomaisesti tekemään ylityitä, toisin kuin liikkuvat työntekijät, merenkulun työntekijät tai rautatietyöntekijät?

⁽¹⁾ Tietyistä työajan järjestämistä koskevista seikoista 4.11.2003 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2003/88/EY (EUVL 2003, L 299, s. 9).

⁽²⁾ Toimenpiteistä työntekijöiden turvallisuuden ja terveyden parantamisen edistämiseksi työssä 12.6.1989 annettu neuvoston direktiivi 89/391/ETY (EYVL 1989, L 183, s. 1).

Valitus, jonka Euroopan komissio on tehnyt 29.1.2018 unionin yleisen tuomioistuimen asiassa T-263/15, Gmina Miasto Gdynia ja Port Lotniczy Gdynia Kosakowo v. komissio, 17.11.2017 antamasta tuomiosta

(Asia C-56/18 P)

(2018/C 152/11)

Oikeudenkäyntikieli: puola

Asianosaiset

Valittaja: Euroopan komissio (asiamiehet: K. Herrmann, D. Recchia ja S. Noë)

Muut osapuolet: Gmina Miasto Gdynia, Port Lotniczy Gdynia Kosakowo sp. z o.o., Puolan tasavalta

Vaatimukset

— Unionin yleisen tuomioistuimen 17.11.2017 asiassa T-263/15, Gmina Miasto Gdynia ja Port Lotniczy Gdynia Kosakowo v. komissio, antama tuomio on kumottava,

— kuudennen kanneperusteen kolmas väite on hylättävä perusteettomana,

— asia on palautettava unionin yleiseen tuomioistuimeen viiden muun kanneperusteen tutkimiseksi uudelleen,

toissijaisesti

— unionin yleisen tuomioistuimen 17.11.2017 asiassa T-263/15, Gmina Miasto Gdynia ja Port Lotniczy Gdynia Kosakowo v. komissio, antama tuomio on kumottava siltä osin kuin sen tuomiolauselman 1 kohta koskee myös investointitukea,

- asia on palautettava unionin yleiseen tuomioistuimeen viiden muun kanneperusteen tutkimiseksi uudelleen,
- ensimmäisessä oikeusasteessa ja valitusmenettelyssä aiheutuneista oikeudenkäyntikuluista on päätettävä myöhemmin.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Komissio väittää, että unionin yleisen tuomioistuimen tuomio asiassa T-263/15 on kumottava, koska se on oikeudellisesti virheellinen, ja esittää tältä osin kolme valitusperustetta.

1. *”Asianosaisten oikeuden esittää huomautuksia” ja tämän oikeuden loukkaamisen oikeudellisten seuraamusten virheellinen oikeudellinen luonnehdinta unionin tuomioistuimen asiassa C-49/05 P, Ferriere Nord SpA v. komissio, antaman tuomion valossa*

Riidanalaisessa päätöksessä 2015/1586/EU⁽¹⁾ tehty ratkaisu, jonka mukaan yhtiölle PLGK myönnetty toimintatuki on sisämarkkinoille soveltumaton, nojautuu kahteen toisistaan riippumattomaan perusteeseen. Pääperuste soveltumattomuudelle on investointituen soveltumattomuus sisämarkkinoille (vrt. riidanalaisen päätöksen johdanto-osan 244 perustelukappale). Ensimmäisen vuoden 2014 suuntaviivoissa mainitun kriteerin, jonka mukaan toimintatuella on tuettava selkeästi määriteltyä yleisen edun mukaista tavoitetta, täyttämättä jättäminen oli vasta toinen, täydentävä peruste todeta, että tämä tuki on sisämarkkinoille soveltumaton.

Unionin yleinen tuomioistuin olettaa sitä vastoin tuomion 71–89 kohdassa, että yhtiölle PLGK myönnetyn toimintatuen soveltumattomuus on tulosta yksinomaan vuoden 2014 suuntaviivojen soveltamisesta, ja tukeutuu tämän vuoksi asiassa C-54/09 P, Ferriere Nord SpA v. komissio, annettuun tuomioon. Tämä olettava johtuu siitä, että riidanalaista päätöstä, erityisesti sen johdanto-osan 244–245 kohta, on tulkittu virheellisesti (vrt. seuraava toinen valitusperuste). Jos unionin yleinen tuomioistuin olisi tulkinnut riidanalaista päätöstä tältä osin asianmukaisesti, sen olisi pitänyt todeta, että kuudennen kanneperusteen kolmas väite on tehoton (inopérant), koska se ei ole voinut johtaa riidanalaisen päätöksen kumoamiseen.

Unionin yleinen tuomioistuin teki tuomion 69–89 kohdassa kaksi oikeudellista virhettä, koska se sovelsi asianosaisilla SEUT 108 artiklan 2 kohdan mukaan olevaa ”oikeutta esittää huomautuksia” ristiriitaisesti unionin tuomioistuimen asiassa C-49/05 P, Ferriere Nord SpA v. komissio, antaman tuomion 78–84 kohdan kanssa. Ensimmäinen valitusperuste jakautuu kahteen osaan:

- i) ”Asianosaisten oikeus esittää huomautuksia” katsottiin tuomiossa kyseessä olevassa tilanteessa oikeudellisesti virheellisellä tavalla olennaiseksi muotomääräykseksi, jonka noudattamatta jättäminen johtaa automaattisesti siihen, että komission päätös on todettava lainvastaiseksi ilman, että olisi osoitettava, että tämä rikkominen on vaikuttanut asianosaisen tilanteeseen ja päätöksen päätösosaan (70, 81 ja 83 kohta).
- ii) Vaikka – unionin yleisen tuomioistuimen kannan mukaisesti – oletettaisiin, että yhtiölle PLGK myönnetyn toimintatuen katsominen sisämarkkinoille soveltumattomaksi on seurausta vuoden 2014 suuntaviivojen soveltamisesta – mikä ei kuitenkaan pidä paikkaansa –, unionin yleinen tuomioistuin on kuitenkin tulkinnut ja soveltanut unionin tuomioistuimen asiassa C-49/05 P, Ferriere Nord SpA v. komissio, antamaa tuomiota tältä osin virheellisesti. Toimintatuen tarkastamisessa sovellettavien suuntaviivojen ohjeet ovat nimittäin olennaisilta osin samat kuin ne ohjeet, joita sovellettiin kumotussa päätöksessä vuoden 2005 suuntaviivojen perusteella, minkä vuoksi asianosaisten huomautukset vuoden 2014 suuntaviivoista eivät olisi voineet vaikuttaa päätöksen päätösosaan.

2. *Riidanalaisen päätöksen ja kumotun komission päätöksen virheellinen tulkinta*

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomion 89 kohdan toteamus riidanalaisen päätöksen lainvastaisuudesta perustuu siihen, että tuomion 84–87 kohdassa tulkittiin virheellisesti riidanalaisen päätöksen johdanto-osan 244 perustelukappaleessa sille, että toimintatuki on yhteismarkkinoille soveltumaton, esitettyä perustetta sillä tavoin, että tämä peruste seuraa vuoden 2014 suuntaviivoista ja kumotusta päätöksestä 2014/883/EU⁽²⁾. Riidanalaisen päätöksen johdanto-osan 244 perustelukappaleen virheellinen tulkinta on tulosta kyseisen päätöksen johdanto-osan 245 perustelukappaleen virheellisestä tulkinnasta.

Riidanalaisen päätöksen johdanto-osan 244 perustelukappaleessa komissio nojautui kumotun päätöksen 2014/883/EU johdanto-osan 227 perustelukappaleeseen ja toisti siinä tehdyn toteamuksen, jonka mukaan "toimintatuen myöntäminen sellaisen investointihankkeen toiminnan varmistamiseksi, jolle on myönnetty sisämarkkinoille soveltumatonta investointitukea, on luonnostaan sisämarkkinoille soveltumatonta". Johdanto-osan 244 perustelukappaleen seuraavassa virkkeessä komissio perusteli tämän toteamuksen seuraavasti: "Ilman sisämarkkinoille soveltumatonta investointitukea Gdynian lentoasemaa ei olisi olemassa, koska sen koko rahoitus on peräisin tästä tuesta, eikä toimintatukea voida myöntää olemattomalle lentoaseman infrastruktuurille."

Johdanto-osan 245 perustelukappaleessa komissio esitti tämän jälkeen seuraavaa: "Tämä vuoden 2005 ilmailusuuntaviivoihin perustuva päätelmä pätee myös vuoden 2014 ilmailusuuntaviivojen nojalla ja riittää sen toteamiseen, että lentoaseman pitäjälle myönnetty toimintatuki ei sovellu sisämarkkinoille."

Riidanalaisen päätöksen johdanto-osan 245 perustelukappaleessa käytetty sanamuoto "pätee – – vuoden 2014 ilmailusuuntaviivojen nojalla" ei tarkoita, että kyseinen toteamus sisältyy näihin suuntaviivoihin. Tällä tarkoitetaan, että vuoden 2014 suuntaviivojen ohjeiden soveltaminen ei voi muuttaa tätä toteamusta. Riidanalaisen päätöksen johdanto-osan 245 perustelukappaleessa esitetään, ettei toimintatuki sovellu sisämarkkinoille – mikä johtuu investointituen soveltumattomuudesta – vuoden 2014 suuntaviivoista riippumatta (eli perustuu muuhun argumentaatioon). "Epätäsmällisyys", johon unionin yleinen tuomioistuin viittaa tuomion 85 kohdassa kumotun päätöksen osalta, ei voi kyseenalaistaa edellä esitetyn, riidanalaisessa päätöksessä tehdyn päätelmän lainmukaisuutta.

3. Tuomiolauselman 1 kohta on suhteeton

Sen varalta, että unionin tuomioistuin hylkäisi edellä esitetyt valitusperusteet, komissio väittää toissijaisesti, että tuomiolauselman 1 kohta, jossa riidanalaisen päätöksen 2–5 artikla kumottiin kokonaisuudessaan, on kohtuuton. Koska tuomiolauselmaan sisältyy ratkaisu investointituesta, siinä ylitetään tuomion 71–89 kohdassa todetun riidanalaisen päätöksen lainvastaisuuden, joka koskee toimintatukea, laajuus. Unionin yleinen tuomioistuin totesi perusteettomasti, että riidanalainen päätös on sen 2 artiklan sanamuodon vuoksi jakamaton. Vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan oikeustoimen jaettavuuden kriteerinä on pikemminkin se, muuttuuko oikeustoimen keskeinen sisältö sen osittaisen kumoamisen seurauksena. Riidanalaisen päätöksen keskeinen sisältö ei muuttuisi, jos päätös kumottaisiin toimintatuen osalta, koska päätös koskisi edelleen yhtiölle PLGK myönnettyä investointitukea.

⁽¹⁾ Valtiontuesta SA.35388 (13/C) (ex 13/NN ja ex 12/N) – Puola – Gdynia-Kosakowon lentoaseman muuttaminen 26.2.2015 annettu komission päätös (EU) 2015/1586 (tiedoksiannettu numerolla C(2015) 1281) (EUVL 2015, L 250, s. 165).

⁽²⁾ Toimenpiteestä SA.35388 (13/C) (ex 13/NN ja ex 12/N) – Puola – Gdynia-Kosakowon lentoaseman muuttaminen 11.2.2014 annettu komission päätös 2014/883/EU (tiedoksiannettu numerolla C(2014) 759) EU (EUVL 2014, L 357, s. 51).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Bundesarbeitsgericht (Saksa) on esittänyt 30.1.2018 – AX v. BW

(Asia C-57/18)

(2018/C 152/12)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Bundesarbeitsgericht

Pääasian asianosaiset

Revision-menettelyn valittaja: AX

Revision-menettelyn vastapuoli: BW

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko työntekijöiden joukkovähentämistä koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 20.7.1998 annetun neuvoston direktiivin 98/59/EY⁽¹⁾ (jäljempänä direktiivi 98/59/EY) 1 artiklan 1 kohdan a alakohtaa tulkittava siten, että yrityksen tavallista työntekijöiden määrää määritettäessä perustaksi on otettava tavanomaisessa yritystoiminnassa irtisanomisajankohtana työskentelevien työntekijöiden määrä?
- 2) Onko direktiivin 98/59/EY 1 artiklan 1 kohdan a alakohtaa tulkittava siten, että käyttäjäyrityksen tavallista työntekijöiden määrää määritettäessä voidaan mukaan laskea siinä työskentelevät vuokratyöntekijät?

Jos toiseen kysymykseen vastataan myöntävästi:

- 3) Mitä edellytyksiä sovelletaan vuokratyöntekijöiden huomioon ottamiseen määritettäessä käyttäjäyrityksen tavallista työntekijöiden määrää?

⁽¹⁾ EYVL 1998, L 225, s. 16.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Curtea de Apel București (Romania) on esittänyt 2.2.2018 – SC Petrotel-Lukoil SA v. Agenția Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili ja Agenția Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor

(Asia C-68/18)

(2018/C 152/13)

Oikeudenkäyntikieli: romania

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuim

Curtea de Apel București

Pääasian asianosaiset

Valittaja: SC Petrotel-Lukoil SA

Vastapuolet: Agenția Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili ja Agenția Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Ovatko energiatuotteiden ja sähkön verotusta koskevan yhteisön kehyksen uudistamisesta 27.10.2003 annetun neuvoston direktiivin 2003/96/EY⁽¹⁾ 21 artiklan 3 kohdan säännökset esteenä verokoodeksista 22.12.2003 annetun lain nro 571 (Codul fiscal – Legea nr. 571) 175 §:n, sellaisena kuin se oli voimassa 31.3.2010 asti, ja saman verokoodeksista annetun lain nro 571/2003 206¹⁶ §:n, sellaisena kuin se oli voimassa 1.4.2010 alkaen, säännöksille sekä sitä seuraaville säännöksille?
- 2) Ovatko energiatuotteiden ja sähkön verotusta koskevan yhteisön kehyksen uudistamisesta 27.10.2003 annetun neuvoston direktiivin 2003/96/EY 2 artiklan 3 kohdan säännökset esteenä verokoodeksista annetun lain nro 571/2003 175 §:n, sellaisena kuin se oli voimassa 31.3.2010 asti, ja saman verokoodeksista annetun lain nro 571/2003 206¹⁶ §:n, sellaisena kuin se oli voimassa 1.4.2010 alkaen, säännöksille sekä sitä seuraaville säännöksille?

- 3) Onko suhteellisuusperiaate esteenä sille, että valtio ei ota huomioon, että yhtiö on verotarkastuksen päätteeksi saanut päätöksen, joka mahdollistaa tuotteen ”puolivalmiit polttoöljyt” rinnastuksen tuotteeseen ”polttoöljyt” [păcură], sekä sille, että veronmaksajan tai yhtiön oikaisuvaatimuksen tarkastelun yhteydessä pidetään voimassa alun perin tuotteelle ”dieselöljy” laskettu valmistevero?

⁽¹⁾ EUVL 2003, L 283, s. 51.

Kanne 1.2.2018 – Euroopan komissio v. Slovenian tasavalta

(Asia C-69/18)

(2018/C 152/14)

Oikeudenkäyntikieli: slovenia

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan komissio (asiamiehet: H. Støvlbæk, G. von Rintelen, M. Žebre)

Vastaaja: Slovenian tasavalta

Vaatimukset

Komissio vaatii, että unionin tuomioistuin

- toteaa, ettei Slovenian tasavalta ole noudattanut tilinpäätösten ja konsolidoitujen tilinpäätösten lakisääteisestä tilintarkastuksesta annetun direktiivin 2006/43/EY muuttamisesta 16.4.2014 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2014/56/EU (EUVL 2014, L 158, s. 196) 2 artiklassa säädettyjä velvoitteitaan, koska se ole 17.6.2016 mennessä antanut kyseisen direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä tai ei ole ainakaan ilmoittanut näitä toimenpiteitä komissiolle;
- velvoittaa Slovenian tasavallan SEUT 260 artiklan 3 kohdassa tarkoitettu tavoin maksamaan kiinteämääräisenä hyvityksenä 7 986,60 euroa päivässä tässä asiassa annettavan tuomion antamispäivästä lukien;
- velvoittaa Slovenian tasavallan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Tilinpäätösten ja konsolidoitujen tilinpäätösten lakisääteisestä tilintarkastuksesta annetun direktiivin 2006/43/EY muuttamisesta 16.4.2014 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2014/56/EU 2 artiklan mukaan Slovenian tasavallan olisi pitänyt 17.6.2016 mennessä ilmoittaa komissiolle kyseisen direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset. Koska se ei kyseisen määräajan päättymiseen mennessä ilmoittanut komissiolle mainitun direktiivin kaikkien säännösten täytäntöönpanotoimenpiteitä, komissio on päättänyt saattaa asian unionin tuomioistuimen käsiteltäväksi.

Komissio vaatii kanteessaan, että unionin tuomioistuin velvoittaa vastaajan maksamaan kiinteämääräisenä hyvityksenä 7 986,60 euroa päivässä. Tätä summaa laskiessaan komissio on ottanut huomioon unionin oikeuden rikkomisen vakavuuden ja keston sekä varoittavan vaikutuksen suhteessa kyseisen jäsenvaltion eli Slovenian tasavallan maksukykyyn.

Direktiivin täytäntöönpanolle asetettu määräaika päättyi 17.6.2016

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Judecătoria Oradea (Romania) on esittänyt 8.2.2018 – CV v. DU**(Asia C-85/18 PPU)**

(2018/C 152/15)

Oikeudenkäyntikieli: *romania***Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin**

Judecătoria Oradea

Pääasian asianosaiset

Kantaja: CV

Vastaaja: DU

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko asetuksen N:o 2201/2003⁽¹⁾ 8 artiklan 1 kohdassa käytettyä käsitettä lapsen asuinpaikka tulkittava siten, että asuinpaikaksi katsotaan paikka, jossa lapsen voidaan katsoa integroituneen sosiaaliseen ja perheenomaiseen ympäristöön, riippumatta siitä, että jossakin toisessa jäsenvaltiossa on annettu tuomioistuinratkaisu sen jälkeen, kun lapsi on muuttanut isänsä kanssa sen valtion alueelle, jossa lapsen katsotaan integroituneen sosiaaliseen ja perheenomaiseen ympäristöön? Vai onko tässä tapauksessa sovellettava asetuksen N:o 2201/2003 13 artiklaa, jossa säädetään lapsen olinpaikkaan perustuvasta toimivallasta?
- 2) Onko asuinpaikkaa vahvistettaessa merkityksellisenä pidettävä sitä, että lapsella on sen jäsenvaltion kansalaisuus, johon hän on isänsä kanssa asettautunut asumaan, jos lapsen vanhemmilla on kummallakin vain Romanian kansalaisuus?

⁽¹⁾ Tuomioistuimen toimivallasta sekä tuomioiden tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta avioliittoa ja vanhempainvastuuta koskeissa asioissa ja asetuksen (EY) N:o 1347/2000 kumoamisesta 27.11.2003 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 2201/2003 (EUVL 2003, L 338, s. 1).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Court of Appeal in Northern Ireland (Yhdistynyt kuningaskunta) on esittänyt 9.2.2018 – Ermira Bajratari v. Secretary of State for the Home Department**(Asia C-93/18)**

(2018/C 152/16)

Oikeudenkäyntikieli: *englanti***Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin**

Court of Appeal in Northern Ireland

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Ermira Bajratari

Vastapuoli: Secretary of State for the Home Department

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Voiko kansalaisuusdirektiivin⁽¹⁾ 7 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettujen käytettävissä olevien riittävien varojen muodostua kokonaan tai osittain tuloista, jotka on ansaittu kansallisen lainsäädännön kannalta lainvastaisesta työskentelystä?

- 2) Mikäli ensimmäiseen kysymykseen vastataan myöntävästi, täyttyvätkö 7 artiklan 1 kohdan b alakohdan edellytykset kun työskentely katsotaan epävarmaksi ainoastaan sillä perusteella, että se on lainvastaista?

⁽¹⁾ Euroopan unionin kansalaisten ja heidän perheenjäsentensä oikeudesta liikkua ja oleskella vapaasti jäsenvaltioiden alueella, asetuksen (ETY) N:o 1612/68 muuttamisesta ja direktiivien 64/221/ETY, 68/360/ETY, 72/194/ETY, 73/148/ETY, 75/34/ETY, 75/35/ETY, 90/364/ETY, 90/365/ETY ja 93/96/ETY kumoamisesta 29.4.2004 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2004/38/EY (EUVL 2004, L 158, s. 77).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka High Court (Irlanti) on esittänyt 12.2.2018 – Nalini Chenchooliah v. Minister for Justice and Equality

(Asia C-94/18)

(2018/C 152/17)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

High Court

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Nalini Chenchooliah

Vastaaja: Minister for Justice and Equality

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Jos sellaisen unionin kansalaisen puolisolta, joka on käyttänyt direktiivin 2004/38/EY⁽¹⁾ 6 artiklan mukaisia vapaata liikkuvuutta koskevia oikeuksiaan, on eväty 7 artiklan mukainen oleskeluoikeus sillä perusteella, että kyseinen unionin kansalainen ei käyttänyt tai ei enää käyttänyt unionin perussopimusten mukaisia oikeuksiaan asianomaisessa vastaanottavassa jäsenvaltiossa, ja jos aikomuksena on karkottaa puoliso kyseisestä jäsenvaltiosta, onko karkotus tehtävä direktiivin säännösten vai jäsenvaltion kansallisen lainsäädännön nojalla ja mukaisesti?
- 2) Jos vastaus edellä mainittuun kysymykseen on, että karkotus on tehtävä direktiivin säännösten nojalla, onko karkotus tehtävä direktiivin VI luvun vaatimusten ja erityisesti 27 ja 28 artiklan nojalla ja mukaisesti, vai voiko jäsenvaltio tällaisissa olosuhteissa turvautua direktiivin muihin säännöksiin, erityisesti sen 13 ja 15 artiklaan?

⁽¹⁾ Euroopan unionin kansalaisten ja heidän perheenjäsentensä oikeudesta liikkua ja oleskella vapaasti jäsenvaltioiden alueella, asetuksen (ETY) N:o 1612/68 muuttamisesta ja direktiivien 64/221/ETY, 68/360/ETY, 72/194/ETY, 73/148/ETY, 75/34/ETY, 75/35/ETY, 90/364/ETY, 90/365/ETY ja 93/96/ETY kumoamisesta 29.4.2004 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2004/38/EY (EUVL 2004, L 158, s. 77).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka College van Beroep voor het Bedrijfsleven (Alankomaat) on esittänyt 12.2.2018 – T. Boer & Zonen BV v. Staatssecretaris van Economische Zaken

(Asia C-98/18)

(2018/C 152/18)

Oikeudenkäyntikieli: hollanti

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

College van Beroep voor het Bedrijfsleven

Pääasian asianosaiset

Valittaja: T. Boer & Zonen BV

Vastapuoli: Staatssecretaris van Economische Zaken

Ennakkoratkaisukysymys

Onko asetuksen N:o 853/2004 ⁽¹⁾ liitteessä III olevan I jakson VII luvun 1 ja 3 kohdan säännöksiä tulkittava siten, että lihan jäähdyttämien on suoritettava itse teurastamossa, joten lihan kuormaaminen kylmäkuljetusautoon saadaan aloittaa vasta, kun liha on saavuttanut enintään 7 °C:n lämpötilan, vai saako lihan jäähdyttää myös kylmäkuljetusautossa, kunhan kyseinen auto ei ole vielä poistunut teurastamon alueelta?

⁽¹⁾ Eläinperäisiä elintarvikkeita koskevista erityisistä hygieniasäännöistä 29.4.2004 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EY) N:o 853/2004 (EUVL 2004, L 139, s. 55).

Valitus, jonka Koton Mağazacilik Tekstil Sanayi ve Ticaret AŞ on tehnyt 13.2.2018 unionin yleisen tuomioistuimen (toinen jaosto) asiassa T-687/16, Koton Mağazacilik Tekstil Sanayi ve Ticaret v. EUIPO, 30.11.2017 antamasta tuomiosta

(Asia C-104/18 P)

(2018/C 152/19)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Valittaja: Koton Mağazacilik Tekstil Sanayi ve Ticaret AŞ (edustajat: asianajajat J. Güell Serra ja E. Stoyanov Edissonov)

Muut osapuolet: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO), Joaquín Nadal Esteban

Vaatimukset

Valittaja vaatii, että unionin tuomioistuin

- kumoaa valituksenalaisen tuomion
- kumoaa riidanalaisen päätöksen
- julistaa riidanalaisen EU-tavaramerkin nro 9917436 mitättömäksi ja
- velvoittaa Joaquín Nadal Estebanin ja EUIPO:n korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Unionin yleinen tuomioistuin totesi valituksenalaisessa tuomiossa asetuksen N:o 207/2009 ⁽¹⁾ 52 artiklan 1 kohdan b alakohdan soveltamisedellytysten arvioinnista, että unionin tuomioistuimen 11.7.2009 antamasta tuomiosta Chocoladefabriken Lindt & Sprüngli (C-529/07, EU:C:2009:361) ilmenee, että vilpillinen mieli edellyttää sekaannusvaaran olemassaoloa ja näin ollen sitä, että kyseessä olevat tavarat ja palvelut ovat samoja tai samankaltaisia.

Valittaja väittää, ettei tuomiosta Chocoladefabriken Lindt & Sprüngli seuraa, että rekisteröinnin hakijan vilpillinen mieli edellyttää osapuolten tavaramerkkien/merkkien sekaannusvaaran olemassaoloa, vaan että tällaisen sekaannusvaaran olemassaolo on ainoastaan esimerkki tekijöistä, jotka voidaan ottaa huomioon, eikä asetuksen N:o 207/2009 52 artiklan 1 kohdan b alakohdan ehdoton soveltamisedellytys.

Valittaja väittää tämän vuoksi, että kun unionin yleinen tuomioistuin totesi, että asetuksen N:o 207/2009 52 artiklan 1 kohdan b alakohdan soveltaminen edellytti sekaannusvaaran olemassaoloa yleisön keskuudessa ja näin ollen sitä, että kyseessä olevat tavarat ja palvelut ovat samoja tai samankaltaisia, se tulkitse virheellisesti tuomiota Chocoladefabriken Lindt & Sprüngli ja sovelsi virheellisesti asetuksen N:o 207/2009 52 artiklan 1 kohdan b alakohtaa. Se teki näin ollen oikeudellisen virheen.

⁽¹⁾ Yhteisön tavaramerkistä 26.2.2009 annettu neuvosto asetus (EY) N:o 207/2009 (EUVL 2009, L 78, s. 1).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) (Yhdistynyt kuningaskunta) on esittänyt 14.2.2018 – Sandoz Ltd ja Hexal AG v. G.D. Seale LLC ja Janssen Sciences Ireland

(Asia C-114/18)

(2018/C 152/20)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division)

Pääasian asianosaiset

Valittajat: Sandoz Ltd ja Hexal AG

Vastapuolet: G.D. Seale LLC ja Janssen Sciences Ireland

Ennakkoratkaisukysymys

Jos [asetuksen N:o 469/2009] ⁽¹⁾ nojalla annetun lääkkeen lisäsuojatodistuksen kohteena olevan tuotteen ainoa vaikuttava aine kuuluu sellaisten yhdisteiden ryhmään, jotka patenttivaatimuksessa kuuluvat Markush-määritelmään, ja jos kaikki kyseiseen ryhmään kuuluvat yhdisteet edustavat patentin keskeistä keksinnöllistä teknistä edistystä, onko lisäsuojatodistusasetuksen 3 artiklan a alakohdan kannalta riittävää, että rakenteensa tarkastelun perusteella yhdiste tunnistettaisiin välittömästi kyseiseen ryhmään kuuluvaksi (ja sitä näin ollen suojattaisiin patentilla kansallisen patenttilainsäädännön nojalla), vai onko substituenttien, joita tarvitaan vaikuttavan aineen muodostamiseen, oltava sellaisia, jotka ammattimies voisi yhteisen yleistiedon perusteella johtaa patenttivaatimuksista?

⁽¹⁾ Lääkkeiden lisäsuojatodistuksesta 6.5.2009 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 469/2009 (EUVL 2009, L 152, s. 1)

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunal correctionnel de Saint-Brieuc – Chambre détachée de Guingamp (Ranska) on esittänyt 12.2.2018 – Procureur de la République v. Tugdual Carluer ym.

(Asia C-115/18)

(2018/C 152/21)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Tribunal correctionnel de Saint-Brieuc – Chambre détachée de Guingamp

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Procureur de la République

Vastaajat: Tugdual Carlier, Yann Latouche, Dominique Legeard, Thierry Leleu, Dimitri Pinschof, Brigitte Plunian ja Rozenn Marechal

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko asetus [(EY)] N:o 1107/2009 ⁽¹⁾ ennalta varautumisen periaatteen mukainen, kun siinä ei määritellä täsmällisesti, mitä tehoaineella tarkoitetaan, jolloin hakijan tehtäväksi jää valita aine, jonka se nimeää tuotteen tehoaineeksi, ja hakijalle jää mahdollisuus kohdistaa hakemuksensa asiakirja-aineisto kokonaisuudessaan yhteen ainoaan aineeseen, vaikka sen kaupan pitämään lopputuotteeseen sisältyy useita aineita?
- 2) Turvataanko ennalta varautumisen periaate ja kaupan pitämistä koskevan luvan puolueettomuus, kun asiakirja-aineiston tutkimiseksi tarvittavat testit, analyysit ja arvioinnit ovat pelkästään hakijoiden suorittamia ja ne voivat olla esitystavaltaan puolueellisia eikä niissä tehdä riippumatonta vasta-analyysiä?
- 3) Turvataanko ennalta varautumisen periaate ja kaupan pitämistä koskevan luvan puolueettomuus, kun lupahakemuksia koskevia raportteja ei julkisteta liikesalaisuuden vuoksi?
- 4) Onko asetus N:o 1107/2009 ennalta varautumisen periaatteen mukainen, kun siinä ei millään tavoin oteta huomioon tilanteita, joissa tehoaineita on useita ja niitä käytetään yhdessä, ja erityisesti kun siinä ei säädetä samaan tuotteeseen sisältyvien tehoaineiden yhteisvaikutuksen täydellisestä erityisanalyysistä Euroopan tasolla?
- 5) Onko asetus N:o 1107/2009 ennalta varautumisen periaatteen mukainen siltä osin kuin sen 3 ja 4 luvussa vapautetaan toksisuuden arvioinnista (genotoksisuus, karsinogeenisyyden tutkiminen, hormonitoimintaa häiritsevien ominaisuuksien tutkiminen...) torjunta-ainetuotteet kaupallisessa muodossaan sellaisina kuin ne on saatettu markkinoille ja sellaisina kuin kuluttajat ja ympäristö niille altistuvat, koska siinä säädetään vain suppeista testeistä, jotka ovat aina hakijan tekemiä?

⁽¹⁾ Kasvinsuojeluaineiden markkinoille saattamisesta sekä neuvoston direktiivien 79/117/ETY ja 91/414/ETY kumoamisesta 21.10.2009 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1107/2009 (EUVL 2009, L 309, s. 1)

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Juzgado de Primera Instancia n.º 38 de Barcelona (Espanja) on esittänyt 16.2.2018 – Marc Gómez del Moral Guasch v. Bankia S.A.

(Asia C-125/18)

(2018/C 152/22)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Juzgado de Primera Instancia n.º 38 de Barcelona

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Marc Gómez del Moral Guasch

Vastaaja: Bankia S.A.

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko tuomioistuimen arvioitava IRPH ⁽¹⁾ Cajas -indeksin laillisuus tutkimalla, voidaanko sitä pitää kuluttajan kannalta ymmärrettävänä, ilman että tämän tutkimiselle on esteenä se, että IRPH Cajas -indeksiä säännellään asetuksilla ja hallinnollisilla määräyksillä, koska kyse ei ole direktiivin 93/13 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitettusta tapauksesta, joka perustuisi pakottavaan säännökseen, vaan elinkeinonharjoittaja on omavalintaisesti sisällyttänyt sopimukseen tällaisen lainapäätösmallin maksettavan vaihtuvan koron?
- 2) 2.1 Onko direktiivin 93/13 4 artiklan 2 kohdan, jota ei ole saatettu osaksi Espanjan lainsäädäntöä, perusteella pidettävä kyseisen direktiivin ja sen 8 artiklan vastaisena sitä, että espanjalainen tuomioistuin tukeutuu mainittuun 4 artiklan 2 kohtaan ja soveltaa sitä, vaikka se on lainsäätäjän tahdosta jätetty saattamatta osaksi Espanjan lainsäädäntöä, jotta kaikkiin elinkeinonharjoittajien kuluttajien kanssa tekemiinsä sopimuksiin sisällyttämiin ehtoihin, myös niihin, jotka koskevat sopimuksen pääkohteen määrittelyä ja jotka on laadittu selkeästi ja ymmärrettävästi, voitaisiin soveltaa täysimääräistä kuluttajansuojaa?

- 2.2 Edellyttääkö olennaisen sopimusehdon, tässä tapauksessa IRPH-indeksiin, ymmärtäminen joka tapauksessa sitä, että tiedotetaan tai mainostetaan seuraavista seikoista ja tiedoista tai ainakin joistakin niistä, toisin sanoen
- i) selitetään, miten viitekorko muodostuu, eli tiedotetaan, että indeksiin sisältyvät nimelliskoron lisäksi palkkiot ja muut kulut, että se on yksinkertainen painottamaton keskiarvo, että elinkeinonharjoittajan tiedossa on oltava sen ja tämän on tiedotettava siitä, että siihen sovelletaan negatiivista erotusta, ja etteivät siitä annettavat tiedot ole julkisia toisin kuin tavanomaisesta indeksistä eli Euriborista annettavat tiedot;
 - ii) selitetään, miten indeksi on aiemmin kehittynyt ja miten se voi tulevaisuudessa kehittyä, antamalla tietoja ja julkaisemalla kaavioita, joissa kuluttajalle selvitetään selkeästi ja ymmärrettävästi kyseisen koron kehitys suhteessa euriboriin, joka on tavanomainen kiinnelainoihin sovellettava korko?
- 2.3 Jos unionin tuomioistuin toteaa, että ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen on tutkittava sopimusehtojen kohtuuttomuus ja tehtävä siitä kaikki päätelmät kansallisen oikeutensa mukaisesti, onko siinä tapauksessa, ettei näistä eri seikoista ole annettu tietoja, oletettava, ettei sopimusehtoa ole ymmärretty, koska se ei ole direktiivin 93/13 4 artiklan 2 kohdassa tarkoitettulla tavalla selkeä keskivertokuluttajalle, ja että tietojen antamatta jättäminen merkitsee, ettei elinkeinonharjoittaja ole kohdellut kuluttajaa lojaalisti ja ettei kuluttaja siten olisi hyväksynyt lainansa viitekoroiksi IRPH-indeksiä, jos hänelle olisi annettu asianmukaista tietoa?
- 3) Jos IRPH Cajas -indeksi todetaan pätemättömäksi, kumpi seuraavista seurauksista, joita on sovellettava, jollei kuluttajan kanssa muuta sovita tai jos tämä muu sopimus on kuluttajalle vahingollisempi, on direktiivin 93/13 6 artiklan 1 kohdan ja 7 artiklan 1 kohdan mukainen?
- 3.1 Muutetaan sopimusta soveltamalla vakiintunutta korvaavaa indeksiä eli euribor-indeksiä, koska kyseessä on sopimus, jonka tarkoituksena on lähinnä tuottaa korkotuloja elinkeinonharjoittajalle eli pankille.
- 3.2 Luovutaan soveltamasta korkoa, jolloin lainanottajan tai velallisen ainoaksi velvollisuudeksi jäisi maksaa lainattu pääoma takaisin sopimuksen mukaisina eräpäivinä.

⁽¹⁾ Kiinnelainoihin sovellettava viiteindeksi.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Nejvyšší správní soud (Tšekki) on esittänyt 16.2.2018 – A-PACK CZ, s. r. o. v. Odvolací finanční ředitelství

(Asia C-127/18)

(2018/C 152/23)

Oikeudenkäyntikieli: tšekki

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Nejvyšší správní soud

Pääasian asianosaiset

Valittaja (kantaja ensimmäisessä oikeusasteessa): A-PACK CZ, s. r. o.

Muu osapuoli (vastaaja ensimmäisessä oikeusasteessa): Odvolací finanční ředitelství

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Voidaanko yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä 28.11.2006 annetun neuvoston direktiivin 2006/112/EY ⁽¹⁾ 90 artiklan 2 kohtaa tulkita verotuksen neutraalisuuden periaatteen ja suhteellisuusperiaatteen valossa siten, että jäsenvaltiot voivat määrittää poikkeuksellisesti sellaisia edellytyksiä, joiden nojalla veron perusteen alentaminen evätään sellaisissa tapauksissa, joissa kauppahinta on osittain tai kokonaan maksamatta?

- 2) Jos vastaus ensimmäiseen kysymykseen on myöntävä, onko sellainen kansallinen säännöstö, jonka perusteella arvonlisäverovelvollinen ei saa oikaista ilmoitetun veron määrää, jos velvollisuus veron maksamiseen on syntynyt sellaisen toiselle verovelvolliselle suoritettujen verollisten liiketoimen yhteydessä, joka on laiminlyönyt maksut osittain tai kokonaan ja joka on sittemmin lakannut olemasta arvonlisäverovelvollinen, ristiriidassa yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä 28.11.2006 annetun neuvoston direktiivin 2006/112/EY 90 artiklan periaatteiden kanssa?

⁽¹⁾ EUVL 2006, L 347, s. 1.

Kanne 28.2.2018 – Euroopan komissio v. Espanjan kuningaskunta

(Asia C-164/18)

(2018/C 152/24)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan komissio (asiamiehet: P. Ondrůšek, E. Sanfrutos Cano ja G. von Rintelen)

Vastaaja: Espanjan kuningaskunta

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin tuomioistuin

- toteaa, että Espanjan kuningaskunta on jättänyt noudattamatta 26.2.2014 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2014/23/EU ⁽¹⁾ 51 artiklan 1 kohdan mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole 18.4.2016 mennessä antanut kaikkia tämän direktiivin täytäntöönpanon edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä tai ainakaan ilmoittanut näitä komissiolle
- velvoittaa SEUT 260 artiklan 3 kohdan nojalla Espanjan kuningaskunnan maksamaan sen tuomion julistamispäivästä, jolla direktiivin 2014/23/EU täytäntöönpanon edellyttämien oikeussääntöjen antamatta jättäminen tai ainakin niiden ilmoittamatta jättäminen todetaan, kultakin päivältä kertyvän 61 964,32 euron suuruisen uhkasakon
- velvoittaa Espanjan kuningaskunnan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Määräaika Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2014/23/EU saattamiselle osaksi kansallista oikeutta päättyi 18.4.2016.

⁽¹⁾ Käyttöoikeussopimusten tekemisestä 26.2.2014 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/23/EU (EUVL 2014, L 94, s. 1).

Kanne 28.2.2018 – Euroopan komissio v. Espanjan kuningaskunta

(Asia C-165/18)

(2018/C 152/25)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan komissio (asiamiehet: P. Ondrůšek, E. Sanfrutos Cano ja G. von Rintelen)

Vastaaja: Espanjan kuningaskunta

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin tuomioistuin

- toteaa, että Espanjan kuningaskunta on jättänyt noudattamatta 26.2.2014 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2014/25/EU⁽¹⁾ 106 artiklan 1 kohdan mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole 18.4.2016 mennessä antanut kaikkia tämän direktiivin täytäntöönpanon edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä tai ainakaan ilmoittanut näitä komissiolle
- velvoittaa SEUT 260 artiklan 3 kohdan nojalla Espanjan kuningaskunnan maksamaan sen tuomion julistamispäivästä, jolla direktiivin 2014/25/EU täytäntöönpanon edellyttämien oikeussääntöjen antamista jättäminen tai ainakin niiden ilmoittamatta jättäminen todetaan, kultakin päivältä kertyvän 123 928,64 euron suuruisen uhkasakon
- velvoittaa Espanjan kuningaskunnan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Määräaika Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2014/25/EU saattamiselle osaksi kansallista oikeutta päättyi 18.4.2016.

⁽¹⁾ Vesi- ja energihuollon sekä liikenteen ja postipalvelujen alalla toimivien yksiköiden hankinnoista ja direktiivin 2004/17/EY kumoamisesta 26.2.2014 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/25/EU (EUVL 2014, L 94, s. 243).

Valitus, jonka Puolan tasavalta on tehnyt 5.3.2018 unionin yleisen tuomioistuimen (ensimmäinen jaosto) asiassa T-849/16, PGNiG Supply & Trading v. komissio, 14.12.2017 antamasta määräyksestä

(Asia C-181/18 P)

(2018/C 152/26)

Oikeudenkäyntikieli: puola

Asianosaiset

Valittaja: Puolan tasavalta (asiamies: B. Majczyna)

Muut osapuolet: PGNiG Supply & Trading GmbH, Euroopan komissio

Vaatimukset

- Unionin yleisen tuomioistuimen (ensimmäinen jaosto) asiassa T-849/16, PGNiG Supply & Trading v. komissio, 14.12.2017 antama määräys on kumottava kokonaisuudessaan.
- Asia on palautettava unionin yleiseen tuomioistuimeen uudelleen ratkaistavaksi.
- Kukin asianosainen on velvoitettava vastaamaan omista oikeudenkäyntikuluistaan.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Valituksenalaisella määräyksellä unionin yleinen tuomioistuin on hylännyt PGNiG Supply & Tradingin kanteen, joka koski sellaisen 28.10.2016 annetun komission päätöksen C(2016) 6950 final kumoamista, joka koski direktiivin 2003/55/EY mukaisen poikkeuksen vaatimuksista antaa kolmansille pääsy verkkoon Itämeren putkilyn ja yhdysliittymän ja vastikesäännösten osalta myöntämisen arviointia, ja perustellut mainitun hylkäämisen sillä, että kantajalla ei ollut asiavaltuutta.

Puolan tasavallan mukaan unionin yleinen tuomioistuin on valituksenalaisen määräyksensä 6, 10, 11 ja 43 kohdassa esittänyt samaan aikaan asiakysymystä koskevia toteamuksia siltä osin kuin on kyse riidanalaisen komission päätöksen pätevydestä. Tässä yhteydessä Puolan tasavalta vetoaa valituksenalaisen unionin yleisen tuomioistuimen määräyksen osalta seuraaviin valitusperusteisiin:

Ensinnäkin unionin yleinen tuomioistuin on valittajan mukaan rikkonut työjärjestyksen 130 artiklan 1 ja 7 kohtaa ja loukannut EU:n perusoikeuskirjan 47 artiklassa Puolan tasavallalle taattua oikeutta tehokkaihin oikeussuojakeinoihin ja oikeudenmukaiseen oikeudenkäyntiin sekä kontradiktorisen menettelyn periaatetta sen vuoksi, että se on valituksenalaisessa määräyksessään esittänyt asiakysymykseen liittyviä tosiseikkoja ja oikeudellisia seikkoja koskevia toteamuksia siltä osin kuin on kyse riidanalaisen komission päätöksen pätevydestä ennen kuin asiassa T-883/16, Puolan tasavalta vastaan komissio, käydyssä menettelyssä on voitu tehdä asiaratkaisu.

Toiseksi riidanalaisen komission päätöksen oikeudellisessa arvioinnissa on valittajan mukaan virhe siltä osin kuin on oletettu, että mainitussa päätöksessä määrätään, että kolmannen tahon pääsy 50 prosenttiin OPAL-kaasuputken kapasiteetista Greifswaldin ja Brandovin välillä huutokaupataan avoimesti ja syrjimättömästi siten, että muut henkilöt voivat hankkia kyseisen kapasiteetin, ja lisäksi, että riidanalaisessa komission päätöksessä ei tehdä mitään uusia poikkeuksia, vaan osittain kumotaan olemassa oleva poikkeus. Puolan tasavallan mielestä riidanalaisen komission päätöksen oikeudellisen luonteen ja vaikutusten arviointi on virheellistä, koska mainitussa päätöksessä vain näennäisesti otetaan käyttöön ratkaisuja, jotka esitetään avoimina ja syrjimättöminä. Todellisuudessa riidanalaisella päätöksellä luodaan komissiolle mekanismi, joka mahdollistaa Gazprom-konserniin kuuluville yrityksille lopulta kyseisessä päätöksessä tarkoitettun OPAL-kaasuputken kuljetuskapasiteetin käytön hankkimisen yksinoikeudella vähintään 90 prosentin laajuudessa (50 prosenttia kyseisestä kapasiteetista on valittajan mukaan täysin suljettu pois kolmansien pääsyaatimuksilta, 40 prosenttia kyseisestä kapasiteetista on sitä vastoin dynaamisesti järjestettävää kapasiteettia, jonka vain Gazprom voi varata).

Kolmanneksi unionin yleinen tuomioistuin on valittajan mukaan rikkonut velvollisuuttaan perustella valituksenalainen määräys asianmukaisesti. Se ei ole selittänyt, minkä oletusten perusteella se on tehnyt asiakysymystä koskevat toteamukset komission riidanalaisesta päätöksestä. Tämän vuoksi valittajan mukaan ei ole mahdollista tuntea perusteluja, joilla unionin yleinen tuomioistuin on katsonut, että riidanalainen komission päätös avaa OPAL-kaasuputken kapasiteetin sellaisille yrityksille, jotka eivät ole sidoksissa Gazprom-konserniin, ja vaikuttaa edullisesti kilpailuun maakaasumarkkinoilla.

Kanne 12.3.2018 – Euroopan komissio v. Slovenian tasavalta

(Asia C-188/18)

(2018/C 152/27)

Oikeudenkäyntikieli: slovenia

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan komissio (asiamiehet: P. Ondrůšek, G. von Rintelen, M. Žebre)

Vastaaja: Slovenian tasavalta

Vaatimukset

Komissio vaatii, että unionin tuomioistuin

- toteaa, ettei Slovenian tasavalta ole noudattanut käyttöoikeussopimusten tekemisestä 26.2.2014 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2014/23/EU (EUVL 2014, L 94, s. 1) 51 artiklassa säädettyjä velvoitteitaan, koska se ole 18.4.2016 mennessä antanut kyseisen direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä tai ei ole ainakaan ilmoittanut näitä toimenpiteitä komissiolle;
- velvoittaa Slovenian tasavallan SEUT 260 artiklan 3 kohdassa tarkoitettuun tavoin maksamaan kiinteämääräisenä hyvityksenä 8 992,32 euroa päivässä tässä asiassa annettavan tuomion antamispäivästä lukien;
- velvoittaa Slovenian tasavallan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Käyttöoikeussopimusten tekemisestä 26.2.2014 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2014/23/EU 51 artiklan mukaan Slovenian tasavallan olisi pitänyt 18.4.2016 mennessä ilmoittaa komissiolle kyseisen direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset. Koska se ei kyseisen määräajan päättymiseen mennessä ilmoittanut komissiolle mainitun direktiivin kaikkien säännösten täytäntöönpanotoimenpiteitä, komissio on päättänyt saattaa asian unionin tuomioistuimen käsiteltäväksi.

Komissio vaatii kanteessaan, että unionin tuomioistuin velvoittaa vastaajan maksamaan kiinteämääräisenä hyvityksenä 8 992,32 euroa päivässä. Tätä summaa laskiessaan komissio on ottanut huomioon unionin oikeuden rikkomisen vakavuuden ja keston sekä varoittavan vaikutuksen suhteessa kyseisen jäsenvaltion eli Slovenian tasavallan maksukykyyn.

Direktiivin täytäntöönpanolle asetettu määräaika päättyi 18.4.2016.

UNIONIN YLEINEN TUOMIOISTUIN

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 13.3.2018 – Alouminion tis Ellados v. komissio

(Asia T-542/11 RENV) ⁽¹⁾

(Valtiontuki — Sähkö — Päätös, jossa tuki todetaan sääntöjenvastaiseksi ja sisämarkkinoille soveltumattomaksi ja jossa tuki määrätään perittäväksi takaisin — Vakiintuneen toimittajan kanssa tehdyssä sopimuksessa myönnetty sähkön suosituimmustariffi — Vakiintuneen toimittajan toteuttama sopimuksen purkamisen — Tuomioistuimen välitoimena määräämä sopimuksen irtisanomisen vaikutusten lykkääminen — Unionin yleisen tuomioistuimen toteuttama komission päätöksen kumoaminen — Unionin tuomioistuimen toteuttama unionin yleisen tuomioistuimen tuomion palauttamisen jälkeen — Välitoimia koskevan määräyksen luokittelu uudeksi tueksi — Komission toimivalta — Tehokas oikeussuoja — Suosituimmustariffin luokittelu valtiontueksi — Etu — Luottamuksensuoja — Tuensaajan puolustautumisoikeudet — Takaisinperintävelvollisuus — Perusteluvollisuus)

(2018/C 152/28)

Oikeudenkäyntikieli: kreikka

Asianosaiset

Kantaja: Alouminion tis Ellados VEAE, aiemmin Alouminion AE (Ateena, Kreikka) (edustajat: asianajajat G. Dellis, N. Korogiannakis, E. Chrysafis, D. Diakopoulos ja N. Keramidas)

Vastaaja: Euroopan komissio (asiamiehet: A. Bouchagiar ja É. Gippini Fournier)

Väliintulija, joka tukee vastaajan vaatimuksia: Dimosia Epicheirisi Ilektrismou AE (DEI) (Ateena, Kreikka) (edustajat: asianajajat E. Bourtzalas, C. Synodinos, A. Oikonomou ja H. Tagaras)

Oikeudenkäynnin kohde

SEUT 263 artiklaan perustuva vaatimus, jossa vaaditaan valtiontuesta SA.26117 – C 2/10 (ex NN 62/09), jota Kreikka on myöntänyt Alouminion tis Ellados A.E.:lle, 13.7.2011 tehdyn komission päätöksen 2012/339/EU (EUVL 2012, L 166, s. 83) kumoamista.

Tuomiolauselma

1) Kanne hylätään.

2) Alouminion tis Ellados VEAE vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja se veloitetaan korvaamaan Euroopan komission ja par Dimosia Epicheirisi Ilektrismou AE:n (DEI) oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EUVL C 370, 17.12.2011.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 15.3.2018 – Puola v. komissio(Asia T-507/15) ⁽¹⁾

(EMOTR — Rahoituksen ulkopuolelle jätetyt menot — Asetus (EY) N:o 2200/96, direktiivi 2002/55/EY, asetukset (EY) N:o 1432/2003, (EY) N:o 1433/2003, (EY) N:o 1290/2005, (EY) N:o 885/2006, (EY) N:o 1182/2007, (EY) N:o 1234/2007, (EY) N:o 1580/2007 ja (EU) N:o 1306/2013 — Puolalle aiheutuneet menot — Maataloustukirahastolle aiheutuva vaara — Paikalla tehtävät tarkastukset — Tuottajaorganisaation hyväksymistä koskevat perusteet — Kieliversioiden väliset erot — Rahoitusoikaisu)

(2018/C 152/29)

Oikeudenkäyntikieli: puola

Asianosaiset

Kantaja: Puolan tasavalta (asiamiehet: B. Majczyna, K. Straś, M. Pawlicka ja B. Paziewska)

Vastaaja: Euroopan komissio (asiamiehet: D. Triantafyllou et A. Stobiecka-Kuik)

Oikeudenkäynnin kohde

SEUT 263 artiklaan perustuva vaatimus Euroopan maatalouden tukirahastosta (maaloustukirahasto) ja Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahastosta (maaseuturahasto) maksettavien jäsenvaltioiden tiettyjen menojen jättämisestä Euroopan unionin rahoituksen ulkopuolelle 22.6.2015 annetun komission täytäntöönpanopäätöksen (EU) 2015/1119 (EUVL L 182, s. 39) kumoamiseksi osittain.

Tuomiolauselma

- 1) Kanne hylätään.
- 2) Puolan tasavalta veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EUVL C 354, 26.10.2015.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 14.3.2018 – Kim ym. v. neuvosto ja komissio(Yhdistetyt asiat T-533/15 ja T-264/16) ⁽¹⁾

(Yhteinen ulko- ja turvallisuuspolitiikka — Pohjois-Koreaan kohdistetut rajoittavat toimenpiteet, joiden tarkoituksena on estää ydinaseiden levittäminen — Luettelo henkilöistä ja yhteisöistä, joiden varat ja taloudelliset resurssit jäädytetään — Kantajien nimien sisällyttäminen luetteloon — Näyttö siitä, että luetteloon merkitseminen on perusteltua — Perusteluvelvollisuus)

(2018/C 152/30)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantajat asiassa T-533/15: Il-Su Kim (Pjongjang, Pohjois-Korea) ja viisi muuta kantajaa, joiden nimet luetellaan tuomion liitteessä (edustajat: barrister M. Lester, barrister S. Midwinter, solicitor T. Brentnall ja solicitor A. Stevenson)

Kantaja asiassa T-264/16: Korea National Insurance Corporation (Pjongjang) (edustajat: M. Lester, S. Midwinter, T. Brentnall ja A. Stevenson)

Vastaajat: Euroopan unionin neuvosto (asiamiehet: aluksi A. de Elera-San Miguel Hurtado ja A. Vitro, sitten A. Vitro ja F. Naert) ja Euroopan komissio (asiamiehet: asiassa T-533/15 L. Havas, S. Bartelt ja D. Gauci sekä asiassa T-264/16 L. Havas ja S. Bartelt, sitten asiassa T-533/15 L. Havas ja D. Gauci, ja asiassa T-264/14 L. Havas)

Väliintulija, joka tukee vastaajien vaatimuksia asiassa T-533/15: Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta (asiamiehet: aluksi V. Kaye, sitten S. Brandon, sitten S. Brandon ja C. Crane, ja lopuksi S. Brandon)

Oikeudenkäynnin kohde

Asiassa T-533/15 on kyse SEUT 263 artiklaan perustuvasta vaatimuksesta kumota Korean demokraattista kansantasavaltaa koskevista rajoittavista toimenpiteistä annetun päätöksen 2013/183/YUTP muuttamisesta 2.7.2015 annettu neuvoston päätös (YUTP) 2015/1066 (EUVL 2015, L 174, s. 25), Korean demokraattiseen kansantasavaltaan kohdistuvista rajoittavista toimenpiteistä annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 329/2007 muuttamisesta 2.7.2015 annettu komission täytäntöönpanoasetus (EU) 2015/1062 (EUVL 2015, L 174, s. 16), Korean demokraattista kansantasavaltaa koskevista rajoittavista toimenpiteistä annetun päätöksen 2013/183/YUTP muuttamisesta 31.3.2016 annettu neuvoston päätös (YUTP) 2016/475 (EUVL 2016, L 85, s. 34), Korean demokraattiseen kansantasavaltaan kohdistuvista rajoittavista toimenpiteistä annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 329/2007 muuttamisesta 27.4.2016 annettu komission täytäntöönpanoasetus (EU) 2016/659 (EUVL 2016, L 114, s. 9), Korean demokraattista kansantasavaltaa koskevista rajoittavista toimenpiteistä ja päätöksen 2013/183/YUTP kumoamisesta 27.5.2016 annettu neuvoston päätös (YUTP) 2016/849 (EUVL 2016, L 141, s. 79) ja kaikki niihin liittyvät neuvoston täytäntöönpanoasetukset siltä osin kuin kyseiset toimet koskevat kantajia sekä asiassa T-264/16 SEUT 263 artiklaan perustuvasta vaatimuksesta kumota päätös 2016/475, täytäntöönpanoasetus 2016/659, päätös 2016/849 ja kaikki niihin liittyvät neuvoston täytäntöönpanoasetukset siltä osin kuin kyseiset toimet koskevat kantajaa

Tuomiolauselma

- 1) Kanteet hylätään.
- 2) Asiassa T-533/15 Kim Il-Su ja muut kantajat, joiden nimet mainitaan liitteessä, veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistyneelle kuningaskunnalle aiheutuneita oikeudenkäyntikuluja lukuun ottamatta.
- 3) Asiassa T-264/16 Korea National Insurance Corporation veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.
- 4) Asiassa T-533/15 Yhdistynyt kuningaskunta vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan.

⁽¹⁾ EUVL C 381, 16.11.2015.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 14.3.2018 – TestBioTech v. komissio

(Asia T-33/16) ⁽¹⁾

(Ympäristö — Muuntogeeniset tuotteet — Asetus (EY) N:o 1367/2006 — Asetus (EY) N:o 1829/2003 — Muuntogeeniset soijalajikkeet MON 87769, MON 87705 ja 305423 — Markkinoille saattamista koskevien lupapäätösten sisäistä uudelleentarkastelua koskevan pyynnön hylkääminen — Ympäristölainsäädännön käsite — Asetuksen N:o 1367/2006 10 artikla)

(2018/C 152/31)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: TestBioTech eV (München, Saksa) (edustajat: R. Stein, solicitor, K. Smith, QC, ja J. Stevenson, barrister)

Vastaaja: Euroopan komissio (asiamiehet: J. Tomkin, L. Pignataro-Nolin ja C. Valero)

Väliintulijat, jotka tukevat vastaajan vaatimuksia: Monsanto Europe (Antwerpen, Belgia), Monsanto Company (Wilmington, Delaware, Yhdysvallat) (edustaja: asianajaja M. Pittie), Pioneer Overseas Corp. (Johnston, Iowa, Yhdysvallat) ja Pioneer Hi-Bred International, Inc. (Johnston) (edustajat: asianajaja G. Forwood, J. Killick, barrister, ja S. Nordin, solicitor)

Oikeudenkäynnin kohde

SEUT 263 artiklaan perustuva vaatimus siitä, että unionin yleinen tuomioistuin kumoaa terveydestä ja elintarviketurvallisuudesta vastaavan komission jäsenen 16.11.2015 päivätyn kirjeen, jolla hylätään tiedon saatavuutta, yleisön osallistumista päätöksentekoon sekä oikeuden saatavuutta ympäristöasioissa koskevan Arhusin yleissopimuksen määräysten soveltamisesta yhteisön toimielimiin ja elimiin 6.9.2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1367/2006 (EUVL 2006, L 264, s. 13) 10 artiklaan perustuva, muuntogeenisten soijalajikkeiden MON 87769, MON 87705 ja 305423 markkinoille saattamista koskevien lupapäätösten sisäistä uudelleentarkastelua koskeva pyyntö

Tuomiolauselmä

- 1) *Terveydestä ja elintarviketurvallisuudesta vastaavan Euroopan komission jäsenen 16.11.2015 päivätty kirje, jossa on viite Ares (2015) 5145741 ja joka koskee tiedon saatavuutta, yleisön osallistumista päätöksentekoon sekä oikeuden saatavuutta ympäristöasioissa koskevan Arhusin yleissopimuksen määräysten soveltamisesta yhteisön toimielimiin ja elimiin 6.9.2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1367/2006 10 artiklaan perustuvaa muuntogeenisten soijalajikkeiden MON 87769, MON 87705 ja 305423 markkinoille saattamista koskevien lupien sisäistä uudelleentarkastelua koskevaa pyyntöä, kumotaan.*
- 2) *Komissio vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan ja se veloitetaan korvaamaan TestBioTech eV:n oikeudenkäyntikulut.*
- 3) *Monsanto Europe, Monsanto Company, Pioneer Overseas Corp. ja Pioneer Hi-Bred International, Inc. vastaavat kukin omista oikeudenkäyntikuluistaan.*

⁽¹⁾ EUVL C 136, 18.4.2016.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 15.3.2018 – Naviera Armas v. komissio

(Asia T-108/16) ⁽¹⁾

(Valtiontuki — Edellytykset, jotka koskevat meriliikenneyhtiön Puerto de Las Nievesin satamainfrastruktuurin käyttöä — Julkisin varoin rahoitetun infrastruktuurin yksinomainen käyttö käyttöoikeussopimuksen ulkopuolella — Vapauttaminen osasta satamamaksuja — Kilpailijan tekemä kantelu — Päätös, jossa todetaan alustavan tutkintamenettelyn jälkeen, että kyseessä ei ole valtiontuki — Vakavat vaikeudet asianomaisten toimenpiteiden tarkastelun yhteydessä — Kyseessä olevan tilanteen kehittyminen hallinnollisen menettelyn aikana — Valtion varoista myönnetyn edun käsite — Tosiseikkojen arviointivirheet ja oikeudelliset virheet — Kansallisen tuomioistuimen ratkaisu, jolla lykätään tarjouskilpailun vaikutuksia — Kantelun huolellista ja puolueetonta tutkimista koskeva vaatimus)

(2018/C 152/32)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Asianosaiset

Kantaja: Naviera Armas, SA (Las Palmas de Gran Canaria, Espanja) (edustajat: asianajajat J. L. Buendía Sierra ja Á. Givaja Sanz)

Vastaaja: Euroopan komissio (asiamiehet: A. Bouchagiar, G. Luengo ja S. Noë)

Väliintulija, joka tukee vastaajan vaatimuksia: Fred Olsen, SA (Santa Cruz de Tenerife, Espanja) (edustaja: asianajaja F. Marín Riaño)

Oikeudenkäynnin kohde

SEUT 263 artiklaan perustuva vaatimus valtiontuesta SA.36628 (2015/NN) (ex 2013/CP) – Espanja – Fred Olsen 8.9.2015 annetun komission päätöksen C(2015) 8655 final kumoamiseksi.

Tuomiolauselma

- 1) *Valtiontuesta SA.36628 (2015/NN) (ex 2013/CP) – Espanja – Fred Olsen 8.9.2015 annettu komission päätös C (2015) 8655 final kumotaan siltä osin kuin siinä todettiin alustavan tutkintamenettelyn jälkeen, että se, että Fred Olsen, SA käytti yksinomaisesti Puerto de Las Nievesin satamainfrastruktuuria, ei ollut merkinnyt valtiontuen myöntämistä tälle.*
- 2) *Kanne hylätään muilta osin.*
- 3) *Naviera Armas, SA vastaa neljäosasta omia oikeudenkäyntikulujaan, ja Euroopan komissio veloitetaan korvaamaan jäljelle jäävä osa sen oikeudenkäyntikuluista.*
- 4) *Komissio ja Fred Olsen vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan.*

⁽¹⁾ EUVL C 175, 17.5.2016.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 15.3.2018 – Caviro Distillerie ym. v. komissio

(Asia T-211/16) ⁽¹⁾

(Polkumyynti — Hangzhou Bioking Biochemical Engineering Co. Ltd:n tuottaman Kiinasta peräisin olevan viinihapon tuonti — Täytäntöönpanopäätös (EU) 2016/176 — Lopullista polkumyynnitullia ei ole otettu käyttöön — Asetuksen (EY) N:o 1225/2009 3 artiklan 2, 3 ja 5 kohta sekä 17 artiklan 1 ja 2 kohta — Otanta — Merkittävän vahingon puuttuminen — Ilmeinen arviointivirhe — Vahingon määrittäminen — Unionin tuotannonalan kannattavuus)

(2018/C 152/33)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantajat: Caviro Distillerie Srl (Faenza, Italia), Distillerie Bonollo SpA (Formigine, Italia), Distillerie Mazzari SpA Sant'Agata sul Santerno, Italia) ja Industria Chimica Valenzana (ICV) SpA (Borgoricco, Italia) (edustajat: asianajaja A. Bochon ja R. MacLean, solicitor)

Vastaaja: Euroopan komissio (asiamiehet: J.-F. Brakeland ja A. Demeneix)

Oikeudenkäynnin kohde

SEUT 263 artiklaan perustuva vaatimus kumota Hangzhou Bioking Biochemical Engineering Co. Ltd:n tuottaman Kiinan kansantasavallasta peräisin olevan viinihapon tuontia koskevan polkumyynnin vastaisen menettelyn päättämisestä 9.2.2016 annettu komission täytäntöönpanopäätös (EU) 2016/176 (EUVL 2016, L 33, s. 14)

Tuomiolauselma

- 1) *Kanne hylätään.*
- 2) *Caviro Distillerie Srl, Distillerie Bonollo SpA, Distillerie Mazzari SpA ja Industria Chimica Valenzana (ICV) SpA vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja ne veloitetaan korvaamaan Euroopan komission oikeudenkäyntikulut.*

⁽¹⁾ EUVL C 260, 18.7.2016.

**Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 20.3.2018 – Grupo Osborne v. EUIPO – Ostermann
(DONTORO dog friendship)**

(Asia T-390/16) ⁽¹⁾

(EU-tavaramerkki — Väitemenettely — Hakemus kuviomerkin DONTORO dog friendship rekisteröimiseksi EU-tavaramerkiksi — Suhteellinen hylkäysperuste — Sekaannusvaara — Tavaroiden ja palveluiden täydentävyys — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan b alakohta (josta on tullut asetuksen (EU) 2017/1001 8 artiklan 1 kohdan b alakohta))

(2018/C 152/34)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Grupo Osborne, SA (El Puerto de Santa María, Espanja) (edustaja: asianajaja J. M. Iglesias Monravá)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO) (asiamies: J. Ivanauskas)

Muu osapuoli EUIPO:n valituslautakunnassa: Daniel Ostermann (Leipzig, Saksa)

Oikeudenkäynnin kohde

Kanne EUIPO:n ensimmäisen valituslautakunnan 28.4.2016 tekemästä päätöksestä (asia R 2002/2015-1), joka koskee Grupo Osbornen ja Daniel Ostermannin välistä väitemenettelyä.

Tuomiolauselma

- 1) Kanne hylätään.
- 2) Grupo Osborne, SA veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EUVL C 364, 3.10.2016.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 14.3.2018 – Gifi Diffusion v. EUIPO – Crocs (Jalkineet)

(Asia T-424/16) ⁽¹⁾

(Yhteisömalli — Mitättömyysmenettely — Rekisteröity yhteisömalli, joka esittää jalkinetta — Aiempi rekisteröity yhteisömalli — Mitättömyysperusteet — Perusteluvollisuus — Asetuksen (EY) N:o 6/2002 62 artikla — Valituslautakunnan viran puolesta poistama mitättömyysperuste — Valituslautakunnan toimivalta — Asetuksen N:o 6/2002 63 artiklan 1 kohta)

(2018/C 152/35)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Gifi Diffusion (Villeneuve-sur-Lot, Ranska) (edustaja: asianajaja C. de Chassej)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO) (asiamies: J. Ivanauskas)

Muu osapuoli EUIPO:n valituslautakunnassa ja väliintulija unionin yleisessä tuomioistuimessa: Crocs, Inc. (Niwot, Colorado, Yhdysvallat) (edustajat: solicitor H. Seymour, solicitor L. Cassidy, solicitor J. Guise ja solicitor D. Knight sekä asianajajat N. Hadjadj Cazier, M. Berger ja H. Haouideg)

Oikeudenkäynnin kohde

Kanne EUIPO:n kolmannen valituslautakunnan 25.4.2016 tekemästä päätöksestä (asia R 37/2015-3), joka koskee Gifi Diffusionin ja Crocsin välistä mitättömyysmenettelyä.

Tuomiolauselma

- 1) Euroopan unionin teollisoikeuksien viraston (EUIPO) kolmannen valituslautakunnan 25.4.2016 tekemä päätös (asia R 37/2015-3), joka koskee Gifi Diffusionin ja Crocsin välistä mitättömyysmenettelyä, kumotaan.
- 2) EUIPO vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja se veloitetaan korvaamaan Gifi Diffusionille unionin yleisessä tuomioistuimessa käydystä käsittelystä aiheutuneet oikeudenkäyntikulut.
- 3) Crocs vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan.

⁽¹⁾ EUVL C 392, 24.10.2016.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 14.3.2018 – Crocs v. EUIPO – Gifi Diffusion (Jalkineet)

(Asia T-651/16) ⁽¹⁾

(Yhteisömalli — Mitättömyysmenettely — Rekisteröity yhteisömalli, joka esittää jalkinetta — Aiempi rekisteröity yhteisömalli — Mitättömyysperuste — Uutuuden puuttuminen — Tunnetuksi tuleminen ennen etuoikeuspäivää — Tosiseikkojen tutkiminen viran puolesta — Valituslautakunnassa esitetyt lisätodisteet — Asetuksen (EY) N:o 6/2002 5 ja 7 artikla sekä 63 artiklan 2 kohta)

(2018/C 152/36)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Crocs, Inc. (Niwot, Colorado, Yhdysvallat) (edustajat: solicitor H. Seymour, solicitor L. Cassidy, solicitor J. Guise ja solicitor D. Knight sekä asianajajat N. Hadjadj Cazier, M. Berger ja H. Haouideg)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO) (asiamies: J. Ivanauskas)

Muu osapuoli EUIPO:n valituslautakunnassa ja väliintulija unionin yleisessä tuomioistuimessa: Gifi Diffusion (Villeneuve-sur-Lot, Ranska) (edustaja: asianajaja C. de Chasse)

Oikeudenkäynnin kohde

Kanne EUIPO:n kolmannen valituslautakunnan 6.6.2016 tekemästä päätöksestä (asia R 853/2014-3), joka koskee Gifi Diffusionin ja Crocsin välistä mitättömyysmenettelyä.

Tuomiolauselma

- 1) Kanne hylätään.
- 2) Crocs, Inc. vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja se veloitetaan korvaamaan Euroopan unionin teollisoikeuksien virastolle (EUIPO) ja Gifi Diffusionille unionin yleisessä tuomioistuimessa käydystä käsittelystä aiheutuneet oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EUVL C 410, 7.11.2016.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 13.3.2018 – Kiosked v. EUIPO – VRT (K)

(Asia T-824/16) ⁽¹⁾

(EU-tavaramerkki — Väitemenettely — Euroopan unionin nimeävä kansainvälinen rekisteröinti — Kuviomerkki K — Benelux-tavaramerkiksi rekisteröity aikaisempi kuviomerkki K — Suhteellinen hylkäämisperuste — Sekaannusvaara — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan b alakohta (josta on tullut asetuksen (EU) 2017/1001 8 artiklan 1 kohdan b alakohta))

(2018/C 152/37)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Kiosked Oy Ab (Espoo, Suomi) (edustaja: asianajaja L. Laaksonen)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO) (asiamies: M. Fischer)

Muu osapuoli EUIPO:n valituslautakunnassa ja väliintulija unionin yleisessä tuomioistuimessa: De Vlaamse Radio- en Televisieomroeporganisatie (VRT) (Bryssel, Belgia) (edustajat: asianajajat P.-Y. Thoumsin ja E. Van Melkebeke)

Oikeudenkäynnin kohde

Kanne EUIPO:n neljännen valituslautakunnan 19.9.2016 tekemästä päätöksestä (asia R 279/2016-4), joka liittyy osapuolten VRT ja Kiosked väliseen väitemenettelyyn

Tuomiolauselma

- 1) Kanne hylätään.
- 2) Kiosked Oy Ab vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja se veloitetaan korvaamaan Euroopan unionin teollisoikeuksien virastolle (EUIPO) ja De Vlaamse Radio- en Televisieomroeporganisatielle (VRT) aiheutuneet oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EUVL C 22, 23.1.2017.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 15.3.2018 – La Mafia Franchises v. EUIPO – Italia (La Mafia SE SIENTA A LA MESA)

(Asia T-1/17) ⁽¹⁾

(EU-tavaramerkki — Mitättömyysmenettely — EU-tavaramerkiksi rekisteröity kuviomerkki La Mafia SE SIENTA A LA MESA — Ehdoton hylkäysperuste — Yleisen järjestyksen tai hyvän tavan vastaisuus — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 7 artiklan 1 kohdan f alakohta (josta on tullut asetuksen (EU) 2017/1001 7 artiklan 1 kohdan f alakohta))

(2018/C 152/38)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: La Mafia Franchises, SL (Zaragoza, Espanja) (edustaja: asianajaja I. Sempere Massa)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO) (asiamies: A. Folliard-Monguiral)

Muu osapuoli EUIPO:n valituslautakunnassa ja väliintulija unionin yleisessä tuomioistuimessa: Italian tasavalta (asiamies: G. Palmieri, avustajanaan avvocato dello Stato D. Del Gaizo)

Oikeudenkäynnin kohde

Kanne EUIPO:n ensimmäisen valituslautakunnan 27.10.2016 tekemästä päätöksestä (asia R 803/2016-1), joka liittyy Italian tasavallan ja La Mafia Franchisesin väliseen mitättömyysmenettelyyn

Tuomiolauselma

- 1) Kanne hylätään.
- 2) La Mafia Franchises, SL, velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EUVL C 53, 20.2.2017.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 15.3.2018 – Marriott Worldwide v. EUIPO – Graf (Siivekäs härkä)

(Asia T-151/17) ⁽¹⁾

(EU-tavaramerkki — Mitättömyysmenettely — EU-kuviomerkki, joka esittää siivekästä härkää — Aiemmat EU- ja kansalliset kuviomerkit, jotka esittävät aarnikotkaa — Suhteellinen hylkäysperuste — Merkkien samankaltaisuus — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 53 artiklan 1 kohdan a alakohta ja 8 artiklan 1 kohdan c alakohta (joista on tullut asetuksen (EU) 2017/1001 60 artiklan 1 kohdan a alakohta ja 8 artiklan 1 kohdan b alakohta) — Kansallisen oikeuden mukaan suojattu aiempi tekijänoikeus — Asetuksen N:o 207/2009 53 artiklan 2 kohdan c alakohta (josta on tullut asetuksen 2017/1001 60 artiklan 2 kohdan c alakohta) — Tosiseikkojen tutkiminen viran puolesta — Asetuksen N:o 207/2009 76 artiklan 1 kohta (josta on tullut asetuksen 2017/1001 95 artikla 1 kohta))

(2018/C 152/39)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Marriott Worldwide Corp. (Bethesda, Maryland, Yhdysvallat) (edustaja: solicitor A. Reid)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO) (asiamies: J. Crespo Carrillo)

Muu osapuoli EUIPO:n valituslautakunnassa ja väliintulija unionin yleisessä tuomioistuimessa: Johann Graf (Gumpoldskirchen, Itävalta) (edustaja: asianajaja S. Salomonowitz)

Oikeudenkäynnin kohde

Kanne EUIPO:n neljännen valituslautakunnan 17.1.2017 tekemästä päätöksestä (asia R 165/2016-4), joka koskee Marriott Worldwiden ja Johann Grafin välistä menettämismenettelyä.

Tuomiolauselma

- 1) Euroopan unionin teollisoikeuksien viraston (EUIPO) neljännen valituslautakunnan 17.1.2017 tekemä päätös (asia R 165/2016-4) kumotaan.
- 2) EUIPO vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja se velvoitetaan korvaamaan Marriott Worldwide Corp:n oikeudenkäyntikulut.
- 3) Johann Graf vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan.

⁽¹⁾ EUVL C 129, 24.4.2017.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 15.3.2018 – SSP Europe v. EUIPO (SECURE DATA SPACE)(Asia T-205/17) ⁽¹⁾

(EU-tavaramerkki — Hakemus kuviomerkin SECURE DATA SPACE rekisteröimiseksi EU-tavaramerkiksi — Ehdoton hylkäysperuste — Kuvailevuus — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 7 artiklan 1 kohdan c alakohta (josta on tullut asetuksen (EU) 2017/1001 7 artiklan 1 kohdan c alakohta))

(2018/C 152/40)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: SSP Europe GmbH (München, Saksa) (edustaja: asianajaja B. Bittner)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO) (asiamiehet: M. Tóhatí ja M. Fischer)

Oikeudenkäynnin kohde

Kanne EUIPO:n viidennen valituslautakunnan 27.1.2017 tekemästä päätöksestä (asia R 2467/2015-5), joka koskee hakemusta kuviomerkin SECURE DATA SPACE rekisteröimiseksi EU-tavaramerkiksi.

Tuomiolauselma

- 1) Kanne hylätään.
- 2) SSP Europe GmbH veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EUVL C 161, 22.5.2017.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 15.3.2018 – Hermann Bock v. EUIPO (Push and Ready)(Asia T-279/17) ⁽¹⁾

(EU-tavaramerkki — Hakemus kuviomerkin Push and Ready rekisteröimiseksi EU-tavaramerkiksi — Ehdoton hylkäysperuste — Erottamiskyvyn puuttuminen — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 7 artiklan 1 kohdan b alakohta (josta on tullut asetuksen (EU) 2017/1001 7 artiklan 1 kohdan b alakohta))

(2018/C 152/41)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: Hermann Bock GmbH (Verl, Saksa) (edustajat: asianajajat S. Maaßen ja V. Schoene)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO) (asiamiehet: W. Schramek ja A. Söder)

Oikeudenkäynnin kohde

Kanne EUIPO:n viidennen valituslautakunnan 23.1.2017 tekemästä päätöksestä (asia R 1279/2016-5), joka koskee hakemusta kuviomerkin Push and Ready rekisteröimiseksi EU-tavaramerkiksi.

Tuomiolauselma

- 1) Kanne hylätään.
- 2) *Hermann Bock GmbH* velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

(¹) EUVL C 213, 3.7.2017.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 13.3.2018 – Hotelbeds Spain v. EUIPO – Guidigo Europe (Guidigo what to do next)

(Asia T-346/17) (¹)

(EU-tavaramerkki — Väitemenettely — Hakemus kuviomerkin *Guidigo what to do next* rekisteröimiseksi EU-tavaramerkiksi — Aiempi EU-sanamerkki *GUIDIGO* — Suhteellinen hylkäysperuste — Sekaannusvaara — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan b alakohta (josta on tullut asetuksen (EU) 2017/1001 8 artiklan 1 kohdan b alakohta))

(2018/C 152/42)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Hotelbeds Spain SL (Palma de Mallorca, Espanja) (edustaja: asianajaja L. Broschat García)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO) (asiamies: J. Ivanauskas)

Muu osapuoli EUIPO:n valituslautakunnassa ja väliintulija unionin yleisessä tuomioistuimessa: Guidigo Europe (Pariisi, Ranska) (edustaja: asianajaja S. Lipovetsky)

Oikeudenkäynnin kohde

Kanne EUIPO:n neljännen valituslautakunnan 21.3.2017 tekemästä päätöksestä (asia R 449/2016-4), joka koskee Guidigo Europan ja Hotelbeds Spainin välistä väitemenettelyä.

Tuomiolauselma

- 1) Kanne hylätään.
- 2) *Hotelbeds Spain SL* velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

(¹) EUVL C 239, 24.7.2017.

Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 21.2.2018 – MedSkin Solutions Dr. Suwelack v. EUIPO – Cryo-Save (CryoSafe)

(Asia T-482/13) (¹)

(EU-tavaramerkki — Väitemenettely — Väitteen peruuttaminen — Lausunnon antamisen raukeaminen)

(2018/C 152/43)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: MedSkin Solutions Dr. Suwelack AG (Billerbeck, Saksa) (edustaja: asianajaja A. Thünken)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO) (asiamies: A. Schiffko)

Muu osapuoli EUIPO:n valituslautakunnassa ja väliintulija unionin yleisessä tuomioistuimessa: Cryo-Save AG (Freienbach, Sveitsi) (edustaja: asianajaja C. Onken)

Oikeudenkäynnin kohde

Kanne EUIPO:n neljännen valituslautakunnan 4.7.2013 tekemästä päätöksestä (asia R 1759/2012-4), joka koskee osapuolten Cryo-Save AG ja MedSkin Solutions Dr. Suwelack AG välistä väitemenettelyä.

Määräysosa

- 1) Lausunnon antaminen kanteesta raukeaa.
- 2) MedSkin Solutions Dr. Suwelack AG ja Cryo-Save AG veloitetaan korvaamaan yhteisvastuullisesti Euroopan unionin teollisoikeuksien virastolle (EUIPO) aiheutuneet oikeudenkäyntikulut.
- 3) MedSkin Solutions Dr. Suwelack AG ja Cryo-Save AG vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan tekemänsä sopimuksen mukaisesti.

⁽¹⁾ EUVL C 313, 26.10.2013.

Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 5.3.2018 – Estamede v. EKP

(Asia T-124/17) ⁽¹⁾

(Sopimussuhteen ulkopuolinen vastuu — Talous- ja rahapolitiikka — EKP — Kreikan valtionvelan uudelleenjärjestely — Sellaisen Kreikan julkisoikeudellisen elimen osallisuus, joka hallinnoi insinöörien ja rakennusurakoitsijoiden eläkerahastoa — Oman intressin tai vahingonkorvausoikeuden luovutuksen puuttuminen — Muotovaatimusten noudattamatta jättäminen — Tutkittavaksi ottamisen edellytysten selvä puuttuminen)

(2018/C 152/44)

Oikeudenkäyntikieli: kreikka

Asianosaiset

Kantaja: Enosi Syntaxiouchon Tameiou Asfaliseon Michanikon kai Ergolipton Dimosion Ergon (Estamede) (Ateena, Kreikka) (edustaja: asianajaja P. Miliarakis)

Vastaaja: Euroopan keskuspankki (EKP) (asiamiehet: A. Koutsoukou ja K. Laurinavičius, avustajanaan asianajaja H.-G. Kamann)

Oikeudenkäynnin kohde

SEUT 268 artiklaan perustuva vaatimus sen vahingon korvaamiseksi, joka väitteen mukaan on aiheutunut Eniaios Foreas Koinonikis Asfalisisille (EFKA) ja erityisesti sen insinöörien ja rakennusurakoitsijoiden eläkerahastolle, Tameio Syntaxeon Michanikon kai Ergolipton Dimosion Ergonille (TSMEDE) (Tomeis Michanikon Ergolipton Dimosion Ergon), sekä sen eläkkelle jääneille jäsenille Helleenien tasavallan liikkeeseen laskemien tai täysimääräisesti takaamien jälkimarkkinakelpoisten velkainstrumenttien vakuuskelpoisuudesta velkojen vaihtoa koskevan Helleenien tasavallan tarjouksen yhteydessä 5.3.2012 annetun Euroopan keskuspankin päätöksen 2012/153/EU (EUVL 2012, L 77, s. 19) sekä muiden Kreikan julkisen velan uudelleenjärjestelyyn liittyvien EKP:n toimenpiteiden vuoksi.

Määräysosa

- 1) Kanne jätetään tutkimatta, koska tutkittavaksi ottamisen edellytykset selvästi puuttuvat.

- 2) *Enosi Syntaxiouchon Tameiou Asfaliseon Michanikon kai Ergolipton Dimosion Ergon (Estamede) veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.*

⁽¹⁾ EUVL C 151, 15.5.2017.

Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 9.3.2018 – Naftogaz of Ukraine v. komissio

(Asia T-196/17) ⁽¹⁾

(Kumoamiskanne — Maakaasun sisämarkkinat — Direktiivi 2009/73/EY — OPAL-kaasuputken käyttöä koskevien yksityiskohtaisten sääntöjen osalta kolmansien osapuolten verkkoon pääsyä ja tariffisääntelyä koskevista unionin säännöistä myönnettyjen vapautusten edellytysten muuttamisesta tehty komission päätös — Toimi ei koske kantajaa suoraan — Tutkimatta jättäminen)

(2018/C 152/45)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: NJSC Naftogaz of Ukraine (Kiova, Ukraina) (edustajat: asianajajat D. Mjaaland, A. Haga, M. Krakowiak ja P. Grzejszczak)

Vastaaja: Euroopan komissio (asiamiehet: Y. G. Marinova, O. Beynet ja K. Herrmann)

Oikeudenkäynnin kohde

SEUT 263 artiklaan perustuva vaatimus niiden direktiivin 2003/55/EY nojalla vahvistettujen edellytysten, joiden mukaisesti OPAL-kaasuputki vapautetaan kolmansien osapuolten verkkoon pääsyä ja tariffisääntelyä koskevien sääntöjen soveltamisesta, uudelleentarkastelusta 28.10.2016 annetun komission päätöksen C(2016) 6950 final kumoamiseksi

Määräysosa

- 1) Kanne jätetään tutkimatta.
- 2) Lausunnon antaminen väliintulohakemuksista raukeaa.
- 3) NJSC Naftogaz of Ukraine vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja se veloitetaan korvaamaan Euroopan komission oikeudenkäyntikulut.
- 4) Naftogaz of Ukraine, komissio, OPAL Gastransport GmbH & Co. KG, Gazprom Eksport LLC ja Polskie Górnictwo Naftowe i Gazownictwo S.A. vastaavat väliintulohakemuksiin liittyvistä omista oikeudenkäyntikuluistaan.

⁽¹⁾ EUVL C 151, 15.5.2017.

Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 27.2.2018 – SD v. EIGE

(Asia T-263/17) ⁽¹⁾

(Henkilöstö — Väliaikaiset toimihenkilöt — Määräaikainen sopimus — Päätös olla uusimatta sopimusta — Uusimista koskeva vaatimus, jolla on sama kohde kuin henkilöstösääntöjen 90 artiklan 2 kohdassa tarkoitettulla valituksella — Tutkimatta jättäminen)

(2018/C 152/46)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: SD (edustajat: L. Levi ja A. Blot)

Vastaaja: Euroopan tasa-arvoinstituutti (EIGE) (asiamies: V. Langbakk, avustajanaan asianajaja B. Wägenbauer)

Oikeudenkäynnin kohde

SEUT 270 artiklaan perustuva vaatimus, joka koskee yhtäältä EIGE:n 26.8.2016 tekemän sellaisen implisiittisen päätöksen kumoamista, jolla hylätään kantajan 26.4.2016 esittämä vaatimus siitä, että hänen palvelukseen ottamista koskeva sopimuksensa uusittaisiin toisen kerran, ja siltä osin kuin tarpeen sellaisen EIGE:n 20.1.2017 tekemän päätöksen kumoamista, jolla on hylätty kantajan 3.10.2016 tekemä valitus 26.8.2016 tehdystä implisiittisestä päätöksestä, ja joka koskee toisaalta korvauksen saamista vahingosta, joka kantajalle on väitetysti kyseisistä päätöksistä aiheutunut.

Määräysosa

- 1) *Kanne jätetään tutkimatta.*
- 2) *SD vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja hänet veloitetaan korvaamaan Euroopan tasa-arvoinstituutin (EIGE) oikeudenkäyntikulut.*

⁽¹⁾ EUVL C 239, 24.7.2017.

Kanne 15.2.2018 – VG v. komissio

(Asia T-84/18)

(2018/C 152/47)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: VG (edustajat: asianajajat G. Pandey ja V. Villante)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- toteamaan alustavasti tarvittavilta osin, että henkilöstösääntöjen 90 artikla on pätemätön ja ettei sitä voida soveltaa nyt SEUT 270 artiklan nojalla käytävässä menettelyssä
- ensinnäkin kumoamaan EU:n henkilöstövalintatoimiston (EPSO) 30.10.2017 tekemän päätöksen, jolla on hylätty kantajan 31.7.2017 tekemä valitus
- toiseksi kumoamaan EPSO:n 19.4.2017 tekemän päätöksen, jolla on hylätty kantajan pyyntö EPSO:n/valintalautakunnan tekemän sen päätöksen uudelleenkäsitteystä, jolla hänen osallistumisensa kilpailun seuraavaan vaiheeseen evättiin
- kolmanneksi kumoamaan sähköisellä EPSO-tilillä 6.2.2017 ilmoitetun päätöksen jättää kantaja pois hakijoita koskevasta luetteloehdotuksesta kilpailua EPSO/AD/323/16 varten
- neljänneksi kumoamaan kilpailua EPSO/AD/323/16 koskevan, 26.5.2016 julkaistun kilpailuilmoituksen ⁽¹⁾
- lopuksi kumoamaan kokonaisuudessaan luetteloehdotuksen kyseiseen kilpailuun valituista virkamiehistä

- määräämään kantajalle vahingonkorvauksia 50 000 euroa
- velvoittamaan vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa kolmeen kanneperusteeseen.

- 1) Ensimmäinen kanneperuste, joka koskee arviointivirhettä, jonka EPSO/valituslautakunta on tehnyt arvioidessaan kantajan työkokemusta, ja kyseessä olevan kilpailuilmoituksen liitteen III, jossa yksilöidään vaadittava työkokemus, noudattamatta jättämistä.
- 2) Toinen kanneperuste, joka koskee Euroopan unionin perusoikeuskirjan 41 artiklan rikkomista ja kantajan kuulluksi tulemistä koskevan oikeuden loukkaamista, sekä perusteluvollisuuden noudattamatta jättämistä ja SEUT 296 artiklan rikkomista.
- 3) Kolmas kanneperuste, joka koskee asetuksen N:o 1/58⁽²⁾ 1, 2, 3 ja 4 artiklan rikkomista, henkilöstösääntöjen 1 d ja 28 artiklan sekä henkilöstösääntöjen liitteessä III olevan 1 artiklan 1 kohdan f alakohdan rikkomista, sekä yhdenvertaisen kohtelun periaatteen ja syrjintäkiellon periaatteen loukkaamista.

⁽¹⁾ EUVL 2016, C 187, s. A/1.

⁽²⁾ Euroopan talousyhteisössä käytettäviä kieliä koskevista järjestelyistä 15.4.1958 annettu asetus N:o 1, suomenkielinen erityispainos, luku 1, nide 1, s. 14.

Kanne 15.2.2018 – Batchelor v. komissio

(Asia T-85/18)

(2018/C 152/48)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Edward William Batchelor (Bryssel, Belgia) (edustajat: asianajaja B. Hoorelbeke ja M. Healy, solicitor)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan komission 5.12.2017 antaman päätöksen C(2017) 8430 final, jolla evättiin oikeus saada tutustua asiakirjaan, joka sisälsi asiasta vastaavan virkamiehen eettisen julistuksen, joka oli kirjattu Euroopan komission henkilöstöhallinnon tietojärjestelmään (Sysper2), sekä muihin asiakirjoihin, jotka kuuluivat alkuperäisen tutustumispyynnön soveltamisalaan
- velvoittamaan komissio korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa neljään kanneperusteeseen.

- 1) Ensimmäinen kanneperuste, jonka mukaan SEUT 15 artiklan 3 kohtaa, Euroopan unionin perusoikeuskirjan 42 artiklaa, asetuksen 1049/2001⁽¹⁾ 2 artiklan 1 kohtaa ja 4 artiklan 1 kohdan b alakohdtaa, tarkasteltuna yhdessä asetuksen 45/2001⁽²⁾ 8 artiklan b alakohdan kanssa, on rikottu, koska kantajan ei annettu tutustua täysimääräisesti tai osittain eettiseen julistukseen.

- Ensimmäisen kanneperusteen ensimmäisessä osassa kantaja väittää, että komissio ei tarkastellut eikä näyttänyt toteen sitä, että eettisen julistuksen ilmaiseminen vahingoittaisi erityisesti ja itse asiassa asetuksen 1049/2001 4 artiklan 1 kohdan b alakohdalla suojeltua etua. Komissio ei tämän vuoksi täyttänyt todistustaakkaansa ja se teki oikeudellisen virheen, kun se epäsi oikeuden tutustua edes osittain eettiseen julistukseen.
 - Ensimmäisen kanneperusteen toisessa osassa kantaja väittää, että komissio teki virheen asetuksen 1049/2001 4 artiklan 1 kohdan b alakohdan, tarkasteltuna yhdessä asetuksen 45/2001 8 artiklan b alakohdan kanssa, soveltamisessa, kun se katsoi, että kantaja ei ollut osoittanut asianmukaisesti, että eettisen julistuksen ilmaiseminen oli tarpeen.
- 2) Toinen kanneperuste, jonka mukaan perusoikeuskirjan 42 artiklaa, SEUT 15 artiklan 3 kohtaa ja asetuksen 1049/2001 2 artiklan 1 kohtaa on rikottu, koska kantajalta evättiin oikeus tutustua muihin asiakirjoihin, jotka kuuluivat alkuperäisen tutustumispyynnön soveltamisalaan.
- Toisessa kanneperusteessa kantaja esittää asian kannalta merkitykselliset ja yhtäpitävät todisteet sen näkemyksensä tueksi, että on olemassa enemmän kuin komission yksilöimät 71 asiakirjaa, jotka kuuluivat hänen alkuperäisen tutustumispyyntönsä soveltamisalaan. Epäämällä oikeuden saada tutustua kyseisiin muihin asiakirjoihin komissio rikkoi kantajan mukaan perusoikeuskirjan 42 artiklaa, SEUT 15 artiklan 3 kohtaa ja asetuksen 1049/2001 2 artiklan 1 kohtaa.
- 3) Kolmas kanneperuste, jonka mukaan hyvän hallinnon periaatteita on loukattu – erityisesti huolellisuusvelvollisuutta on laiminlyöty.
- Kolmannessa kanneperusteessa kantaja väittää, että komissio laiminlöi perusoikeuskirjan 41 artiklan mukaista huolellisuusvelvollisuuttaan, koska se ei toiminut riittävän huolellisesti katsoessaan, että muita alkuperäisen tutustumispyynnön soveltamisalaan kuuluvia asiakirjoja ei ole. Kyseisen kanneperusteen tueksi kantaja väittää, että komissio ei selittänyt, miten se varmistui siitä, että muita asiakirjoja ei ole, koska komission soveltamista hakumenetelmistä ei ole annettu tietoja.
- 4) Neljäs kanneperuste, jonka mukaan SEUT 296 artiklan 2 kohdassa määrättyä perusteluvelvollisuutta on laiminlyöty
- Neljännen kanneperusteen ensimmäisessä osassa kantaja väittää, että komissio laiminlöi SEUT 296 artiklan mukaista perusteluvelvollisuuttaan, koska se ei selittänyt, miksi eettisen julistuksen ilmaiseminen vahingoittaisi erityisesti ja itse asiassa asetuksen 1049/2001 4 artiklan 1 kohdan b alakohdalla suojeltua etua, eikä esittänyt, miksi se oletti, että tällainen ilmaiseminen vaarantaisi rekisteröidyn oikeudet edut asetuksen 45/2001 8 artiklan b alakohdan mukaisesti.
 - Neljännen kanneperusteen toisessa osassa kantaja väittää, että riidanalaisessa päätöksessä ei perustella sitä, miksi siinä ei yksilöity muita alkuperäisen tutustumispyynnön soveltamisalaan kuuluvia asiakirjoja kantajan uudistetussa pyynnössä esittämistä väitteistä huolimatta. Tämän vuoksi myös riidanalaisen päätöksen kyseinen osa on kantajan mukaan perusteltu puutteellisesti.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission asiakirjojen saamisesta yleisön tutustuttavaksi 30.5.2001 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EY) 1049/2001 (EYVL 2001, L 145, s. 43)

⁽²⁾ Yksilöiden suojelusta yhteisöjen toimielinten ja elinten suorittamassa henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta 18.12.2000 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EY) N:o 45/2001 (EYVL 2001, L 8, s. 1)

Kanne 20.2.2018 – Wehrheim v. EKP

(Asia T-100/18)

(2018/C 152/49)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset*Kantaja:* Christine Wehrheim (Offenbach, Saksa) (edustaja: asianajaja N. De Montigny)*Vastaaja:* Euroopan keskuspankki (EKP)**Vaatimukset**

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

1) kumoamaan

- 3.7.2017 tehdyn päätöksen hylätä kantajan (10.5.2017) esittämä vaatimus sellaisen vahingon korvaamisesta, joka on aiheutunut siitä, että kantajan [asettautumiskorvaus] on peruutettu
- tarpeellisilta osin nimenomaisen päätöksen, joka 21.12.2017 on tehty kantajan (3.9.2017) tekemän valituksen hylkäämisestä

2) määrää vastaajan maksamaan kantajan vaatimuksissaan vaatimaa vahingonkorvausta seuraavasti:

- palkanerotusta niin kauan kuin kantaja on toimielimen palveluksessa toistaiseksi voimassa olevan työsopimuksensa perusteella 700,53 euroa vuoden 2017 huhtikuusta alkaen
- ylimääräistä muuttokorvausta nyt jo vahvistettuun 1 079,10 euroon nähden, eli ylimääräiset 1 000 euroa
- aiheutuneen henkisen kärsimyksen perusteella 2 000 euroa
- lakisääteisine korkoineen täysimääräiseen maksusuoritukseen saakka.

3) velvoittaa vastaajan korvaamaan kaikki oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa yhteen ainoaan kanneperusteeseen, joka koskee sitä, että vastaajana olevan toimielimen hallinto on laiminlyönyt veloitteensa, jotka koskevat hyvää hallintoa ja huolenpitoa, koska se on jättänyt täyttämättä velvollisuutensa pitää huolta henkilöstöstään ja koska on luonut kantajan osalta poikkeuksen, joka perustui siihen, että kantajalle myönnettiin asettautumiskorvaus, vaikka hän alun perin ei täyttänyt henkilöstösäännöissä tätä varten asetettuja edellytyksiä. Tästä laiminlyönnistä väitetään aiheutuneen vahinkoa, jolla on suora kausaalinen yhteys siihen, ettei toimielin ole täyttänyt velvollisuuksiaan.

Kanne 21.2.2018 – Itävalta v. komissio

(Asia T-101/18)

(2018/C 152/50)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset*Kantaja:* Itävallan tasavalta (asiamies: G. Hesse)*Vastaaja:* Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan toimenpiteestä/tukiohjelmasta/valtiontuesta SA.38454 – 2015/C (ex 2015/N), jonka Unkari aikoo toteuttaa tukeakseen kahden uuden ydinreaktorin rakentamista Paks II -ydinvoimalaan (tiedoksiannettu numerolla C (2017) 1486) 6.3.2017 annetun komission päätöksen (EU) 2017/2112 (EUVL L 317, 1.12.2017, s. 45)
- velvoittamaan vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja vetoavaa kanteensa tueksi kymmeneen kanneperusteeseen.

- 1) Ensimmäinen kanneperuste: julkisen hankintamenettelyn toteuttamatta jättäminen.

Päätös on mitätön, koska asiassa on rikottu hankintamenettelyyn sovellettavia perussääntöjä, joiden noudattaminen on erottamattomasti yhteydessä tuen tarkoitukseen.

- 2) Toinen kanneperuste: SEUT 107 artiklan 3 kohdan c alakohtaa on tulkittu virheellisesti – yleiseen etuun perustuvaa tavoitetta ei ole.

Itävallan tasavalta väittää, että vastoin vastaajan näkemystä asiassa ei ole olemassa SEUT 107 artiklan 3 kohdan c alakohdan mukaista yleistä etua.

- 3) Kolmas kanneperuste: SEUT 107 artiklan 3 kohdan c alakohtaa on sovellettu virheellisesti – talouden ala on määritetty virheellisesti ja oletama markkinahäiriöistä on virheellinen SEUT 107 3 kohdan c alakohdan kannalta arvioituna.

Vastaaja hyväksyi valtiontuen virheellisesti SEUT 107 artiklan 3 kohdan c alakohdan nojalla, koska se oletti virheellisesti, että ydinenergialle on erilliset markkinat ja että kyseisillä markkinoilla on markkinahäiriö tai pääomamarkkinoiden toimintapuute.

- 4) Neljäs kanneperuste: Toimi on suhteeton.

Päätös on mitätön myös siitä syystä, että vastaaja ei tehnyt asianmukaista arviointia suhteellisuudesta SEUT 107 artiklan 3 kohdan c alakohdan mukaisesti: tosiasiasa negatiiviset vaikutukset ovat merkittävämpiä kuin positiiviset vaikutukset.

- 5) Viides kanneperuste: Perusteettomat kilpailunvääristymiset, jotka eivät sovellu SEUT 107 artiklan 3 kohdan c alakohdan mukaisesti yhteismarkkinoille.

Riidanalainen päätös johtaa suhteettomaan kilpailunvääristymiseen ja kilpailusääntöjen rikkomiseen sikäli kuin on kyse erilaisesta kohtelusta sähkön sisämarkkinoilla, ja se on täten EU-oikeuden vastainen.

- 6) Kuudes kanneperuste: "Vaikeuksissa olevan hankkeen" olemassaolo.

Kantajan mukaan tukea "vaikeuksissa olevalle hankkeelle" vapautetuilla sähkön sisämarkkinoilla ei olisi pitänyt hyväksyä SEUT 107 artiklan 3 kohdan c alakohdan mukaisesti.

- 7) Seitsemäs kanneperuste: Määräävän markkina-aseman luominen tai sen vahvistaminen

Markkinaolosuhteissa toimivan Unkarin valtion määräävä markkina-asema, joka tuesta aiheutuu, estää kantajan mukaan sen, että tuen katsotaan soveltuvan yhteismarkkinoille SEUT 107 artiklan 3 kohdan c alakohdan mukaisesti.

- 8) Kahdeksas kanneperuste: Tukkumarkkinoiden likviditeetti vaarantuu

Tukea ei olisi pitänyt myöntää, kun otetaan huomioon siihen erottamattomasti liittyvä vaara tukkumarkkinoiden likviditeetin alenemisesta.

9) Yhdeksäs kanneperuste: Tuen puutteellinen määrittely

Kantaja perustaa kanteensa siihen seikkaan, että vastaaja ei määritellyt tuen laajuutta asianmukaisesti.

10) Kymmenes kanneperuste: SEUT 296 toisen kohdan mukaista perusteluvollisuutta on loukattu

Vastaaja loukkasi perusteluvollisuuttaan monilla tavoin ja erittäin vakavasti.

Kanne 23.2.2018 – Pink Lady America v. CPVO – WAAA (Cripps Pink)

(Asia T-112/18)

(2018/C 152/51)

Kannekirjelmän kieli: englanti

Asianosaiset ja muu osapuoli

Kantaja: Pink Lady America LLC (Yakima, Washington, Yhdysvallat) (edustajat: asianajajat R. Manno ja S. Travaglio)

Vastaaja: yhteisön kasvilajikevirasto (CPVO)

Muu osapuoli valituslautakunnassa: Western Australian Agriculture Authority (WAAA) (South Perth, Australia)

Menettely CPVO:ssa

Riidanalaisen yhteisön kasvinjalostajanoikeuden haltija: Muu osapuoli valituslautakunnassa

Riidanalainen yhteisön kasvinjalostajanoikeus: yhteisön kasvinjalostajanoikeus nro EU1640, omenalajike Cripps Pink

CPVO:ssa käyty menettely: Mitättömyysmenettely

Riidanalainen päätös: CPVO:n valituslautakunnan 14.9.2017 asiassa A007/2016 tekemä päätös

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

- kumoaa riidanalaisen päätöksen
- kumoaa Cripps Pink -omenapuulajikkeelle myönnetyn yhteisön kasvinjalostajanoikeuden nro 1640, koska siinä ei ole kyse asetuksen N:o 2100/94 10 artiklassa, luettuna yhdessä sen 20 artiklan kanssa, tarkoitetusta uutuudesta
- velvoittaa CPVO:n ja Western Australian Agriculture Authorityn korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Kanneperusteet

- Asetuksen N:o 2100/94 10 ja 20 artiklan säännösten rikkominen
 - Asetuksen N:o 2100/94 76 artiklan rikkominen sekä oikeusvarmuutta ja hyvää lainkäyttöä koskevien yleisten oikeusperiaatteiden loukkaaminen luettuina yhdessä asetuksen N:o 874/2009 50 artiklan 3 kohdan kanssa.
-

Kanne 22.2.2018 – Miles-Bramwell Executive Services v. EUIPO (FREE)

(Asia T-113/18)

(2018/C 152/52)

Oikeudenkäyntikieli: *englanti***Asianosaiset**

Kantaja: Miles-Bramwell Executive Services (Alfreton, Yhdistynyt kuningaskunta) (edustaja: J. Mellor, QC)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO)

Menettely EUIPO:ssa

Riidanalainen tavaramerkki: EU-tavaramerkiksi rekisteröity sanamerkki FREE – Rekisteröintihakemus nro 15 083 091

Riidanalainen päätös: EUIPO:n ensimmäisen valituslautakunnan 27.11.2017 asiassa R 2164/2016-1 tekemä päätös

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

- kumoaa riidanalaisen päätöksen
- velvoittaa EUIPO:n korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Kanneperusteet

- Asetuksen N:o 207/2009 7 artiklan 1 kohdan b alakohtaa on rikottu.
- Asetuksen N:o 207/2009 7 artiklan 1 kohdan c alakohtaa on rikottu.

Kanne 22.2.2018 – Miles-Bramwell Executive Services v. EUIPO (FREE)

(Asia T-114/18)

(2018/C 152/53)

Oikeudenkäyntikieli: *englanti***Asianosaiset**

Kantaja: Miles-Bramwell Executive Services (Alfreton, Yhdistynyt kuningaskunta) (edustaja: J. Mellor, QC)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO)

Menettely EUIPO:ssa

Riidanalainen tavaramerkki: EU-tavaramerkiksi rekisteröity sanamerkki FREE – Rekisteröintihakemus nro 15 081 508

Riidanalainen päätös: EUIPO:n ensimmäisen valituslautakunnan 27.11.2017 asiassa R 2166/2016-1 tekemä päätös

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

- kumoaa riidanalaisen päätöksen

— velvoittaa EUIPO:n korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Kanneperusteet

— Asetuksen N:o 207/2009 7 artiklan 1 kohdan b alakohtaa on rikottu.

— Asetuksen N:o 207/2009 7 artiklan 1 kohdan c alakohtaa on rikottu.

Kanne 27.2.2018 – Darmanin v. EASO

(Asia T-116/18)

(2018/C 152/54)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: Joanna Darmanin (Sliema, Malta) (edustaja: asianajaja N. De Montigny)

Vastaaja: Euroopan turvapaikka-asioiden tukivirasto (EASO)

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan AHCC:n (työsopimusten tekemiseen toimivaltainen viranomainen, Executive Director) 27.6.2017 tekemän päätöksen, jolla kantaja irtisanottiin koeajan lopussa 15.7.2017 alkaen
- siltä osin kuin tarpeen, kumoamaan 29.1.2018 tehdyn päätöksen, jolla nimenomaisesti hylättiin oikaisuvaatimus
- velvoittamaan vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja vetoaa kanteensa tueksi seitsemään kanneperusteeseen.

- 1) Ensimmäinen kanneperuste liittyy muuhun henkilöstöön sovellettavien palvelussuhteen ehtojen 14 artiklan rikkomiseen ja Euroopan turvapaikka-asioiden tukiviraston (EASO) sisäisten ohjeiden, joita sovelletaan koeajalla olevien virkamiesten arviointimenettelyyn, rikkomiseen.
- 2) Toinen kanneperuste liittyy Euroopan unionin virkamiehiin sovellettavien henkilöstösääntöjen (jäljempänä henkilöstösäännöt) 43 artiklan ja EASO:n Management Boardin 18.1.2016 tekemän päätöksen, jolla pantiin täytäntöön henkilöstösääntöjen 43 ja 44 artikla väliaikaisten toimihenkilöiden osalta, rikkomiseen.
- 3) Kolmas kanneperuste liittyy EASO:n Management Boardin 4.7.2012 tekemän päätöksen nro 11, joka koskee keskijohtoon kuuluvaa henkilöstöä, rikkomiseen.
- 4) Neljäs kanneperuste liittyy hyvän hallinnon periaatteen ja oikeusvarmuuden periaatteen loukkaamiseen.
- 5) Viides kanneperuste, joka esitetään toissijaisesti, liittyy lainvastaisuusväitteeseen, joka koskee yhdenvertaisen kohtelun periaatteen ja oikeuden tulla kuulluksi loukkaamista.

- 6) Kuudes kanneperuste, jonka liittyy oikeuden lainmukaiseen, oikeudenmukaiseen ja ennakoitavaan arviointimenettelyyn loukkaamiseen.
- 7) Seitsemäs kanneperuste, joka liittyy todistustaakkaa koskevien sääntöjen noudattamatta jättämiseen.

Kanne 27.2.2018 – Wendel ym. v. komissio

(Asia T-124/18)

(2018/C 152/55)

Oikeudenkäyntikieli: *englanti*

Asianosaiset

Kantajat: Wendel GmbH & Co. KG Schuhproduktionen International (Detmold, Germany), Jana shoes GmbH & Co. KG (Detmold), Novi International GmbH & Co. KG (Detmold), shoe.com GmbH & Co. KG (Detmold), Wortmann KG Internationale Schuhproduktionen (Detmold) (edustajat: asianajajat A. Willems, S. De Knop ja C. Zimmermann)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantajat vaativat unionin yleistä tuomioistuinta

- toteamaan, että kanne voidaan ottaa tutkittavaksi
- kumoamaan lopullisen polkumyyntitullin ottamisesta uudelleen käyttöön tiettyjen Kiinan kansantasavallasta ja Vietnamista peräisin olevien sellaisten jalkineiden tuonnissa, joiden päälliset ovat nahkaa ja jotka ovat valmistaneet tietyt vientiä harjoittavat tuottajat Kiinan kansantasavallassa ja Vietnamissa, ja kyseisessä tuonnissa käyttöön otetun väliaikaisen tullin lopullisesta kantamisesta sekä unionin tuomioistuimen yhdistetyissä asioissa C-659/13 ja C-34/14 antaman tuomion täytäntöön panemisesta 4.12.2017 annetun komission täytäntöönpanoasetuksen (EU) 2017/2232 (EUVL 2017, L 319, s. 30)
- velvoittamaan komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantajat vetoavat viiteen kanneperusteeseen.

1. Ensimmäinen kanneperuste, joka perustuu väitteeseen, että komission täytäntöönpanoasetukselta (EU) 2017/2232 ⁽¹⁾ puuttuu pätevä oikeusperusta ja sillä loukataan SEU 5 artiklan 1 ja 2 kohdassa vahvistettua toimivallanjaon periaatetta ja joka tapauksessa SEU 13 artiklan 2 kohdassa vahvistettua toimielinten välisen tasapainon periaatetta.
2. Toinen kanneperuste, joka perustuu väitteeseen, että koska on laiminlyöty toteuttaa tarvittavat toimenpiteet yhdistetyissä asioissa C-659/13 ja C-34/14, C&J Clark International annetun tuomion noudattamiseksi, komission täytäntöönpanoasetuksella (EU) 2017/2232 rikotaan SEUT 266 artiklaa.
3. Kolmas kanneperuste, joka perustuu väitteeseen, että ottamalla käyttöön polkumyyntitullin jalkineiden tuonnissa, ”mikä tapahtui neuvoston asetuksen (EY) N:o 1472/2006 ⁽²⁾ ja neuvoston asetuksen (EU) 1294/2009 ⁽³⁾ soveltamiskaudella”, komission täytäntöönpanoasetuksella (EU) 2017/2232 rikotaan asetuksen (EU) 2016/1036 ⁽⁴⁾ 1 artiklan 1 kohtaa ja 10 artiklan 1 kohtaa sekä loukataan oikeusvarmuuden periaatetta (taannehtivuuskielto).
4. Neljäs kanneperuste, joka perustuu väitteeseen, että ottamalla käyttöön polkumyyntitullin suorittamatta uutta unionin etua koskevaa arviointia, komission täytäntöönpanoasetuksella (EU) 2017/2232 rikotaan asetuksen 2016/1036 21 artiklaa, ja joka tapauksessa on selvästi virheellistä katsoa, että polkumyyntitullin käyttöön ottaminen oli unionin etujen mukaista.

5. Viides kanneperuste, joka perustuu väitteeseen, että antamalla säädöksen, joka ylittää sen, mikä on tarpeen sen tavoitteiden saavuttamiseksi, komission täytäntöönpanoasetuksella (EU) 2017/2232 rikotaan SEU 5 artiklan 1 ja 4 kohtaa.

- ⁽¹⁾ Lopullisen polkumyynnin ottamisesta uudelleen käyttöön tiettyjen Kiinan kansantasavallasta ja Vietnamista peräisin olevien sellaisten jalkineiden tuonnissa, joiden päälliset ovat nahkaa ja jotka ovat valmistaneet tietyt vientiä harjoittavat tuottajat Kiinan kansantasavallasta ja Vietnamin, ja kyseisessä tuonnissa käyttöön otetun väliaikaisen tullin lopullisesta kantamisesta sekä unionin tuomioistuimen yhdistetyissä asioissa C-659/13 ja C-34/14 antaman tuomion täytäntöönpanemisesta 4.12.2017 annettu komission täytäntöönpanoasetus (EU) 2017/2232 (EUVL 2017, L 319, s. 30).
- ⁽²⁾ Lopullisen polkumyynnin käyttöön otosta tiettyjen Kiinan kansantasavallasta ja Vietnamista peräisin olevien sellaisten jalkineiden tuonnissa, joiden päälliset ovat nahkaa, ja kyseisessä tuonnissa käyttöön otetun väliaikaisen tullin lopullisesta kantamisesta 55.10.2006 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 1472/2006 (EUVL 2006, L 275, s. 1).
- ⁽³⁾ Vietnamista ja Kiinan kansantasavallasta peräisin olevien tiettyjen jalkineiden, joiden päälliset ovat nahkaa, tuonnissa käyttöön otettavasta lopullisesta polkumyynnitullista, sellaisena kuin se on laajennettuna koskemaan Macaon erityishallintoalueelta lähetettyjen tiettyjen jalkineiden, joiden päälliset ovat nahkaa, tuontia riippumatta siitä, onko niiden alkuperämaaksi ilmoitettu Macaon erityishallintoalue, neuvoston asetuksen (EY) N:o 384/96 11 artiklan 2 kohdan mukaisen toimenpiteiden voimassaolon päättymistä koskevan tarkastelun seurauksena 22.12.2009 annettu neuvoston täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 1294/2009 (EUVL 2009, L 352, s. 1).
- ⁽⁴⁾ Polkumyynnillä muista kuin Euroopan unionin jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojautumisesta 8.6.2016 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2016/1036 (EUVL 2016, L 176, s. 21).

Kanne 28.2.2018 – Associazione – GranoSalus v. komissio

(Asia T-125/18)

(2018/C 152/56)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Asianosaiset

Kantaja: Associazione Nazionale Granosalus – Liberi – Cerealicoltori & Consumatori (Associazione – GranoSalus) (Foggia, Italia) (edustaja: asianajaja G. Dalfino)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta kumoamaan tehoaineen glyfosaatti hyväksynnän uusimisesta kasvinsuojeluaineiden markkinoille saattamisesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1107/2009 mukaisesti ja komission täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 540/2011 liitteen muuttamisesta 12.12.2017 annetun komission täytäntöönpanoasetuksen (EU) 2017/2324, joka julkaistiin Euroopan unionin virallisessa lehdessä 15.12.2017.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa kahteen kanneperusteeseen.

- 1) Ensimmäinen kanneperuste, joka perustuu SEUT 168, SEUT 169 ja SEUT 191 artiklan, luettuna yhdessä Euroopan unionin perusoikeuskirjan 35 artiklan, asetuksen 1107/2009, asetuksen (EU) 2016/429 ja sen asetuksen (EU) N:o 1305/2013 kanssa, sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EU) 2017/2393, direktiivillä 98/83/EY ja direktiivillä (EU) 2015/1787, rikkomiseen, varovaisuusperiaatteen, suhteellisuusperiaatteen ja kohtuullisuusperiaatteen sekä hyvän hallinnon ja hallinnon eettisyyden ja avoimuuden periaatteen loukkaamiseen, harkintavallan väärinkäyttöön tosiseikkojen vääristämisen, tutkinnan puutteellisuuden ja puutteellisten perusteluiden vuoksi sekä ilmeiseen epäjohtonmukaisuuteen, virheelliseen olettamaan ja täytäntöönpanoasetuksen 2017/2324 virheelliseen soveltamiseen.

Tämän perusteen tueksi kantaja vetoaa seuraaviin seikkoihin:

- Täytäntöönpanoasetus 2017/2324 on ristiriidassa niiden periaatteiden ja varotoimenpiteiden kanssa, joita asetuksessa N:o 1107/2009 on vahvistettu ihmisten terveyden, kuluttajien, eläinten ja ympäristön suojelemiseksi

- Varovaisuusperiaatteen loukkaaminen ja ristiriita unionin yleisen tuomioistuimen ja unionin tuomioistuimen oikeuskäytännön kanssa
 - Glyfosaatin vaikutuksia erityisesti eläimiin ja pohjavesiin ei ole selvitetty ja asetuksella N:o 1107/2009 vahvistettujen menettelyiden rikkominen
 - Täytäntöönpanoasetuksen 2017/2324 säännösten lainvastaisuus siltä osin kuin niissä myönnetään harkintavalta jäsenvaltioille vahvistamatta minkäänlaisia viitearvoja.
- 2) Toinen kanneperuste, joka perustuu täytäntöönpanoasetuksen 2017/2324 lainvastaisuuteen siltä osin kuin siinä loukataan Granosalusin osakkaiden oikeutta terveyteen ja siltä osin kuin se on ristiriidassa asetuksessa N:o 1305/2013, sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella 2017/2393, vahvistettujen yhteisen maatalouspolitiikan suuntaviivojen kanssa.

Tämän perusteen tueksi kantaja vetoaa seuraaviin seikkoihin:

- Glyfosaatin esiintyminen päivittäin käytettävissä tuotteissa ja tavaroissa vaikuttaa Granosalusin osakkaiden terveyteen heidän unionin kansalaisten ja kuluttajien asemassaan.
- Glyfosaatin käyttö vaikuttaa Granosalusin osakkaiden tuotteiden markkinoille saattamiseen ja kilpailusääntöjen asianmukaiseen soveltamiseen EU:n alueella.

Kanne 27.2.2018 – adidas International Trading ym. v. komissio

(Asia T-130/18)

(2018/C 152/57)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantajat: adidas International Trading BV (Amsterdam, Alankomaat) ja 27 muuta kantajaa (edustajat: asianajajat E. Vermulst ja J. Cornelis)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantajat vaativat unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan lopullisen polkumyöntitullin ottamisesta uudelleen käyttöön tiettyjen Kiinan kansantasavallasta ja Vietnamista peräisin olevien sellaisten jalkineiden tuonnissa, joiden päälliset ovat nahkaa ja jotka ovat valmistaneet tietyt vientiä harjoittavat tuottajat Kiinan kansantasavallassa ja Vietnamissa, ja kyseisessä tuonnissa käyttöön otetun väliaikaisen tullin lopullisesta kantamisesta sekä unionin tuomioistuimen yhdistetyissä asioissa C-659/13 ja C-34/14 antaman tuomion täytäntöön panemisesta 4.12.2017 annetun komission täytäntöönpanoasetuksen (EU) 2017/2232 (EUVL 2017, L 319, s. 30)
- velvoittamaan komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantajat vetoavat viiteen kanneperusteeseen.

1. Ensimmäinen kanneperuste, joka perustuu väitteeseen, että komissiolta puuttui toimivalta antaa komission täytäntöönpanoasetus (EU) 2017/2232 ⁽¹⁾.
2. Toinen kanneperuste, joka perustuu väitteeseen, että se, että jo päättyneet jalkineita koskevat menettelyt aloitettiin uudelleen ja että polkumyöntitulli, joka oli jo päättynyt, otettiin uudelleen käyttöön taannehtivasti komission täytäntöönpanoasetuksella (EU) 2017/2232:

- tarkoittaa puuttuvaa oikeusperustaa, perustuu SEUT 266 artiklan ja asetuksen (EU) N:o 2016/1036 ⁽²⁾ soveltamista koskevaan ilmeiseen virheeseen ja sillä rikotaan asetuksen (EU) N:o 2016/1036 9 artiklan 4 kohtaa
 - ei ole kantajien osalta yhteensopiva luottamuksensuojan, oikeusvarmuuden ja taannehtivuuskiellon periaatteiden kanssa
 - perustuu SEUT 266 artiklan virheelliseen soveltamiseen ja komission harkintavallan käyttöön ja sillä rikotaan SEU 5 artiklan 4 kohtaa.
3. Kolmas kanneperuste, joka perustuu väitteeseen, jonka mukaan sillä, että kantajien toimittajille määrättiin taannehtivasti polkumyynnitullit, mikä estää niiden palauttamisen kantajille, loukataan syrjintäkiellon periaatetta.
4. Neljäs kanneperuste, joka perustuu väitteeseen, että komissio on käyttänyt väärin harkintavaltaansa tarkastellessaan kantajien toimittajien markkinatalouskohtelua ja yksilöllistä kohtelua koskevia pyyntöjä ja ottaessaan polkumyynnitullin käyttöön taannehtivasti, ja on loukannut syrjintäkiellon periaatetta.
5. Viides kanneperuste, joka perustuu väitteeseen, että komission arviointi komission täytäntöönpanoasetuksen (EU) 2017/2232 liitteissä III ja VI luetelluista yhtiöistä ja se, että se on katsonut, että mainittujen yhtiöiden tuontia koskevien polkumyynnitullien korvauspyynnöt oli hylättävä, perustuu ilmeiseen arviointivirheeseen, SEUT 266 artiklan virheelliseen soveltamiseen ja sillä loukataan huolellisuusvelvoitetta ja hyvän hallinnon velvoitetta.

-
- ⁽¹⁾ Lopullisen polkumyynnitullin ottamisesta uudelleen käyttöön tiettyjen Kiinan kansantasavallasta ja Vietnamista peräisin olevien sellaisten jalkineiden tuonnissa, joiden päälliset ovat nahkaa ja jotka ovat valmistaneet tietyt vientiä harjoittavat tuottajat Kiinan kansantasavallassa ja Vietnamissa, ja kyseisessä tuonnissa käyttöön otetun väliaikaisen tullin lopullisesta kantamisesta sekä unionin tuomioistuimen yhdistetyissä asioissa C-659/13 ja C-34/14 antaman tuomion täytäntöönpanemisesta 4.12.2017 annettu komission täytäntöönpanoasetus (EU) 2017/2232 (EUVL 2017, L 319, s. 30).
- ⁽²⁾ Polkumyynnillä muista kuin Euroopan unionin jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojautumisesta 8.6.2016 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2016/1036 (EUVL 2016, L 176, s. 21).

Kanne 28.2.2018 – Deichmann v. komissio

(Asia T-131/18)

(2018/C 152/58)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Deichmann SE (Essen, Saksa) (edustajat: asianajajat S. De Knop, B. Natens, A. Willems ja C. Zimmermann)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- toteamaan, että kanne voidaan ottaa tutkittavaksi
- kumoamaan lopullisen polkumyynnitullin ottamisesta uudelleen käyttöön tiettyjen Kiinan kansantasavallasta ja Vietnamista peräisin olevien sellaisten jalkineiden tuonnissa, joiden päälliset ovat nahkaa ja jotka ovat valmistaneet tietyt vientiä harjoittavat tuottajat Kiinan kansantasavallassa ja Vietnamissa, ja kyseisessä tuonnissa käyttöön otetun väliaikaisen tullin lopullisesta kantamisesta sekä unionin tuomioistuimen yhdistetyissä asioissa C-659/13 ja C-34/14 antaman tuomion täytäntöönpanemisesta 4.12.2017 annetun komission täytäntöönpanoasetuksen (EU) 2017/2232 (EUVL 2017, L 319, s. 30)
- velvoittamaan komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantajat vetoavat viiteen kanneperusteeseen.

1. Ensimmäinen kanneperuste, joka perustuu väitteeseen, että komission täytäntöönpanoasetukselta (EU) 2017/2232 ⁽¹⁾ puuttuu pätevä oikeusperusta ja sillä loukataan SEU 5 artiklan 1 ja 2 kohdassa vahvistettua toimivallanjoon periaatetta ja joka tapauksessa SEU 13 artiklan 2 kohdassa vahvistettua toimielinten välisen tasapainon periaatetta.
2. Toinen kanneperuste, joka perustuu väitteeseen, että koska on laiminlyöty toteuttaa tarvittavat toimenpiteet yhdistetyissä asioissa C-659/13 ja C-34/14, C&J Clark International annetun tuomion noudattamiseksi, komission täytäntöönpanoasetuksella (EU) 2017/2232 rikotaan SEUT 266 artiklaa.
3. Kolmas kanneperuste, joka perustuu väitteeseen, että ottamalla käyttöön polkumyynnitullin jalkineiden tuonnissa, ”mikä tapahtui neuvoston asetuksen (EY) N:o 1472/2006 ⁽²⁾ ja neuvoston asetuksen (EU) 1294/2009 ⁽³⁾ soveltamiskaudella”, komission täytäntöönpanoasetuksella (EU) 2017/2232 rikotaan asetuksen (EU) 2016/1036 ⁽⁴⁾ 1 artiklan 1 kohtaa ja 10 artiklan 1 kohtaa sekä loukataan oikeusvarmuuden periaatetta (taannehtivuuskielto).
4. Neljäs kanneperuste, joka perustuu väitteeseen, että ottamalla käyttöön polkumyynnitullin suorittamatta uutta unionin etua koskevaa arviointia, komission täytäntöönpanoasetuksella (EU) 2017/2232 rikotaan asetuksen 2016/1036 21 artiklaa, ja joka tapauksessa on selvästi virheellistä katsoa, että polkumyynnitullin käyttöön ottaminen oli unionin etujen mukaista.
5. Viides kanneperuste, joka perustuu väitteeseen, että antamalla säädöksen, joka ylittää sen, mikä on tarpeen sen tavoitteiden saavuttamiseksi, komission täytäntöönpanoasetuksella (EU) 2017/2232 rikotaan SEU 5 artiklan 1 ja 4 kohtaa.

⁽¹⁾ Lopullisen polkumyynnitullin ottamisesta uudelleen käyttöön tiettyjen Kiinan kansantasavallasta ja Vietnamista peräisin olevien sellaisten jalkineiden tuonnissa, joiden päälliset ovat nahkaa ja jotka ovat valmistaneet tietyt vientiä harjoittavat tuottajat Kiinan kansantasavallassa ja Vietnamissa, ja kyseisessä tuonnissa käyttöön otetun väliaikaisen tullin lopullisesta kantamisesta sekä unionin tuomioistuimen yhdistetyissä asioissa C-659/13 ja C-34/14 antaman tuomion täytäntöönpanemisesta 4.12.2017 annettu komission täytäntöönpanoasetus (EU) 2017/2232 (EUVL 2017, L 319, s. 30).

⁽²⁾ Lopullisen polkumyynnitullin käyttöönotosta tiettyjen Kiinan kansantasavallasta ja Vietnamista peräisin olevien sellaisten jalkineiden tuonnissa, joiden päälliset ovat nahkaa, ja kyseisessä tuonnissa käyttöön otetun väliaikaisen tullin lopullisesta kantamisesta 05.10.2006 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 1472/2006 (EUVL 2006, L 275, s. 1).

⁽³⁾ Vietnamista ja Kiinan kansantasavallasta peräisin olevien tiettyjen jalkineiden, joiden päälliset ovat nahkaa, tuonnissa käyttöön otettavasta lopullisesta polkumyynnitullista, sellaisena kuin se on laajennettuna koskemaan Macaon erityishallintoalueelta lähetettyjen tiettyjen jalkineiden, joiden päälliset ovat nahkaa, tuontia riippumatta siitä, onko niiden alkuperämaaksi ilmoitettu Macaon erityishallintoalue, neuvoston asetuksen (EY) N:o 384/96 11 artiklan 2 kohdan mukaisen toimenpiteiden voimassaolon päättymistä koskevan tarkastelun seurauksena 22.12.2009 annettu neuvoston täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 1294/2009 (EUVL 2009, L 352, s. 1).

⁽⁴⁾ Polkumyynnillä muista kuin Euroopan unionin jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojautumisesta 8.6.2016 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2016/1036 (EUVL 2016, L 176, s. 21).

Kanne 28.2.2018 – Roland v. komissio

(Asia T-132/18)

(2018/C 152/59)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Roland SE (Essen, Saksa) (edustajat: asianajajat S. De Knop, A. Willems ja C. Zimmermann)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

— toteamaan, että kanne voidaan ottaa tutkittavaksi

- kumoamaan lopullisen polkumyynnitullin ottamisesta uudelleen käyttöön tiettyjen Kiinan kansantasavallasta ja Vietnamista peräisin olevien sellaisten jalkineiden tuonnissa, joiden päälliset ovat nahkaa ja jotka ovat valmistaneet tietyt vientiä harjoittavat tuottajat Kiinan kansantasavallassa ja Vietnamissa, ja kyseisessä tuonnissa käyttöön otetun väliaikaisen tullin lopullisesta kantamisesta sekä unionin tuomioistuimen yhdistetyissä asioissa C-659/13 ja C-34/14 antaman tuomion täytäntöön panemisesta 4.12.2017 annetun komission täytäntöönpanoasetuksen (EU) 2017/2232 (EUVL 2017, L 319, s. 30)
- velvoittamaan komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantajat vetoavat viiteen kanneperusteeseen.

1. Ensimmäinen kanneperuste, joka perustuu väitteeseen, että komission täytäntöönpanoasetukselta (EU) 2017/2232 ⁽¹⁾ puuttuu pätevä oikeusperusta ja sillä loukataan SEU 5 artiklan 1 ja 2 kohdassa vahvistettua toimivallanjaon periaatetta ja joka tapauksessa SEU 13 artiklan 2 kohdassa vahvistettua toimielinten välisen tasapainon periaatetta.
2. Toinen kanneperuste, joka perustuu väitteeseen, että koska on laiminlyöty toteuttaa tarvittavat toimenpiteet yhdistetyissä asioissa C-659/13 ja C-34/14, C&J Clark International annetun tuomion noudattamiseksi, komission täytäntöönpanoasetuksella (EU) 2017/2232 rikotaan SEUT 266 artiklaa.
3. Kolmas kanneperuste, joka perustuu väitteeseen, että ottamalla käyttöön polkumyynnitullin jalkineiden tuonnissa, ”mikä tapahtui neuvoston asetuksen (EY) N:o 1472/2006 ⁽²⁾ ja neuvoston asetuksen (EU) 1294/2009 ⁽³⁾ soveltamiskaudella”, komission täytäntöönpanoasetuksella (EU) 2017/2232 rikotaan asetuksen (EU) 2016/1036 ⁽⁴⁾ 1 artiklan 1 kohtaa ja 10 artiklan 1 kohtaa sekä loukataan oikeusvarmuuden periaatetta (taannehtivuuskielto).
4. Neljäs kanneperuste, joka perustuu väitteeseen, että ottamalla käyttöön polkumyynnitullin suorittamatta uutta unionin etua koskevaa arviointia, komission täytäntöönpanoasetuksella (EU) 2017/2232 rikotaan asetuksen 2016/1036 21 artiklaa, ja joka tapauksessa on selvästi virheellistä katsoa, että polkumyynnitullin käyttöön ottaminen oli unionin etujen mukaista.
5. Viides kanneperuste, joka perustuu väitteeseen, että antamalla säädöksen, joka ylittää sen, mikä on tarpeen sen tavoitteiden saavuttamiseksi, komission täytäntöönpanoasetuksella (EU) 2017/2232 rikotaan SEU 5 artiklan 1 ja 4 kohtaa.

⁽¹⁾ Lopullisen polkumyynnitullin ottamisesta uudelleen käyttöön tiettyjen Kiinan kansantasavallasta ja Vietnamista peräisin olevien sellaisten jalkineiden tuonnissa, joiden päälliset ovat nahkaa ja jotka ovat valmistaneet tietyt vientiä harjoittavat tuottajat Kiinan kansantasavallassa ja Vietnamissa, ja kyseisessä tuonnissa käyttöön otetun väliaikaisen tullin lopullisesta kantamisesta sekä unionin tuomioistuimen yhdistetyissä asioissa C-659/13 ja C-34/14 antaman tuomion täytäntöön panemisesta 4.12.2017 annettu komission täytäntöönpanoasetus (EU) 2017/2232 (EUVL 2017, L 319, s. 30).

⁽²⁾ Lopullisen polkumyynnitullin käyttöönotosta tiettyjen Kiinan kansantasavallasta ja Vietnamista peräisin olevien sellaisten jalkineiden tuonnissa, joiden päälliset ovat nahkaa, ja kyseisessä tuonnissa käyttöön otetun väliaikaisen tullin lopullisesta kantamisesta 05.10.2006 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 1472/2006 (EUVL 2006, L 275, s. 1).

⁽³⁾ Vietnamista ja Kiinan kansantasavallasta peräisin olevien tiettyjen jalkineiden, joiden päälliset ovat nahkaa, tuonnissa käyttöön otettavasta lopullisesta polkumyynnitullista, sellaisena kuin se on laajennettuna koskemaan Macaon erityishallintoalueelta lähetettyjen tiettyjen jalkineiden, joiden päälliset ovat nahkaa, tuontia riippumatta siitä, onko niiden alkuperämaaksi ilmoitettu Macaon erityishallintoalue, neuvoston asetuksen (EY) N:o 384/96 11 artiklan 2 kohdan mukaisen toimenpiteiden voimassaolon päättymistä koskevan tarkastelun seurauksena 22.12.2009 annettu neuvoston täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 1294/2009 (EUVL 2009, L 352, s. 1).

⁽⁴⁾ Polkumyynnillä muista kuin Euroopan unionin jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojautumisesta 8.6.2016 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2016/1036 (EUVL 2016, L 176, s. 21).

Kanne 28.2.2018 – Deichmann-Shoes UK v. komissio

(Asia T-141/18)

(2018/C 152/60)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Deichmann-Shoes UK Ltd (Leicestershire, Yhdistynyt kuningaskunta) (edustajat: asianajajat S. De Knop, B. Natens, A. Willems ja C. Zimmermann)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- toteamaan, että kanne voidaan ottaa tutkittavaksi
- kumoamaan lopullisen polkumyynitullin ottamisesta uudelleen käyttöön tiettyjen Kiinan kansantasavallasta ja Vietnamista peräisin olevien sellaisten jalkineiden tuonnissa, joiden päälliset ovat nahkaa ja jotka ovat valmistaneet tietyt vientiä harjoittavat tuottajat Kiinan kansantasavallassa ja Vietnamissa, ja kyseisessä tuonnissa käyttöön otetun väliaikaisen tullin lopullisesta kantamisesta sekä unionin tuomioistuimen yhdistetyissä asioissa C-659/13 ja C-34/14 antaman tuomion täytäntöön panemisesta 4.12.2017 annetun komission täytäntöönpanoasetuksen (EU) 2017/2232 (EUVL 2017, L 319, s. 30)
- velvoittamaan komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa viiteen kanneperusteeseen.

1. Ensimmäinen kanneperuste, joka perustuu väitteeseen, että komission täytäntöönpanoasetukselta (EU) 2017/2232 ⁽¹⁾ puuttuu pätevä oikeusperusta ja sillä loukataan SEU 5 artiklan 1 ja 2 kohdassa vahvistettua toimivallanjaon periaatetta ja joka tapauksessa SEU 13 artiklan 2 kohdassa vahvistettua toimielinten välisen tasapainon periaatetta.
2. Toinen kanneperuste, joka perustuu väitteeseen, että koska on laiminlyöty toteuttaa tarvittavat toimenpiteet yhdistetyissä asioissa C-659/13 ja C-34/14, C&J Clark International annetun tuomion noudattamiseksi, komission täytäntöönpanoasetuksella (EU) 2017/2232 rikotaan SEUT 266 artiklaa.
3. Kolmas kanneperuste, joka perustuu väitteeseen, että ottamalla käyttöön polkumyynitullin jalkineiden tuonnissa, ”mikä tapahtui neuvoston asetuksen (EY) N:o 1472/2006 ⁽²⁾ ja neuvoston asetuksen (EU) 1294/2009 ⁽³⁾ soveltamiskaudella”, komission täytäntöönpanoasetuksella (EU) 2017/2232 rikotaan asetuksen (EU) 2016/1036 ⁽⁴⁾ 1 artiklan 1 kohtaa ja 10 artiklan 1 kohtaa sekä loukataan oikeusvarmuuden periaatetta (taannehtivuuskielto).
4. Neljäs kanneperuste, joka perustuu väitteeseen, että ottamalla käyttöön polkumyynitullin suorittamatta uutta unionin etua koskevaa arviointia, komission täytäntöönpanoasetuksella (EU) 2017/2232 rikotaan asetuksen 2016/1036 21 artiklaa, ja joka tapauksessa on selvästi virheellistä katsoa, että polkumyynitullin käyttöön ottaminen oli unionin etujen mukaista.
5. Viides kanneperuste, joka perustuu väitteeseen, että antamalla säädöksen, joka ylittää sen, mikä on tarpeen sen tavoitteiden saavuttamiseksi, komission täytäntöönpanoasetuksella (EU) 2017/2232 rikotaan SEU 5 artiklan 1 ja 4 kohtaa.

⁽¹⁾ Lopullisen polkumyynitullin ottamisesta uudelleen käyttöön tiettyjen Kiinan kansantasavallasta ja Vietnamista peräisin olevien sellaisten jalkineiden tuonnissa, joiden päälliset ovat nahkaa ja jotka ovat valmistaneet tietyt vientiä harjoittavat tuottajat Kiinan kansantasavallassa ja Vietnamissa, ja kyseisessä tuonnissa käyttöön otetun väliaikaisen tullin lopullisesta kantamisesta sekä unionin tuomioistuimen yhdistetyissä asioissa C-659/13 ja C-34/14 antaman tuomion täytäntöön panemisesta 4.12.2017 annettu komission täytäntöönpanoasetus (EU) 2017/2232 (EUVL 2017, L 319, s. 30).

⁽²⁾ Lopullisen polkumyynitullin käyttöön otosta tiettyjen Kiinan kansantasavallasta ja Vietnamista peräisin olevien sellaisten jalkineiden tuonnissa, joiden päälliset ovat nahkaa, ja kyseisessä tuonnissa käyttöön otetun väliaikaisen tullin lopullisesta kantamisesta 55.10.2006 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 1472/2006 (EUVL 2006, L 275, s. 1).

⁽³⁾ Vietnamista ja Kiinan kansantasavallasta peräisin olevien tiettyjen jalkineiden, joiden päälliset ovat nahkaa, tuonnissa käyttöön otettavasta lopullisesta polkumyynitullista, sellaisena kuin se on laajennettuna koskemaan Macaon erityishallintoalueelta lähetettyjen tiettyjen jalkineiden, joiden päälliset ovat nahkaa, tuontia riippumatta siitä, onko niiden alkuperämaaksi ilmoitettu Macaon erityishallintoalue, neuvoston asetuksen (EY) N:o 384/96 11 artiklan 2 kohdan mukaisen toimenpiteiden voimassaolon päättymistä koskevan tarkastelun seurauksena 22.12.2009 annettu neuvoston täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 1294/2009 (EUVL 2009, L 352, s. 1).

⁽⁴⁾ Polkumyynnillä muista kuin Euroopan unionin jäsenvaltioista tapahtuvalla tuonnilla suojautumisesta 8.6.2016 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2016/1036 (EUVL 2016, L 176, s. 21).

Kanne 28.2.2018 – Buffalo – Boots v. komissio

(Asia T-142/18)

(2018/C 152/61)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Buffalo – Boots GmbH (Hochheim am Main, Saksa) (edustajat: asianajajat S. De Knop, A. Willems ja C. Zimmermann)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- toteamaan, että kanne voidaan ottaa tutkittavaksi

- kumoamaan lopullisen polkumyynnitullin ottamisesta uudelleen käyttöön tiettyjen Kiinan kansantasavallasta ja Vietnamista peräisin olevien sellaisten jalkineiden tuonnissa, joiden päälliset ovat nahkaa ja jotka ovat valmistaneet tietyt vientiä harjoittavat tuottajat Kiinan kansantasavallassa ja Vietnamissa, ja kyseisessä tuonnissa käyttöön otetun väliaikaisen tullin lopullisesta kantamisesta sekä unionin tuomioistuimen yhdistetyissä asioissa C-659/13 ja C-34/14 antaman tuomion täytäntöön panemisesta 4.12.2017 annetun komission täytäntöönpanoasetuksen (EU) 2017/2232 (EUVL 2017, L 319, s. 30)

- velvoittamaan komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa viiteen kanneperusteeseen.

1. Ensimmäinen kanneperuste, joka perustuu väitteeseen, että komission täytäntöönpanoasetukselta (EU) 2017/2232 ⁽¹⁾ puuttuu pätevä oikeusperusta ja sillä loukataan SEU 5 artiklan 1 ja 2 kohdassa vahvistettua toimivallanjaon periaatetta ja joka tapauksessa SEU 13 artiklan 2 kohdassa vahvistettua toimielinten välisen tasapainon periaatetta.
2. Toinen kanneperuste, joka perustuu väitteeseen, että koska on laiminlyöty toteuttaa tarvittavat toimenpiteet yhdistetyissä asioissa C-659/13 ja C-34/14, C&J Clark International annetun tuomion noudattamiseksi, komission täytäntöönpanoasetuksella (EU) 2017/2232 rikotaan SEUT 266 artiklaa.
3. Kolmas kanneperuste, joka perustuu väitteeseen, että ottamalla käyttöön polkumyynnitullin jalkineiden tuonnissa, ”mikä tapahtui neuvoston asetuksen (EY) N:o 1472/2006 ⁽²⁾ ja neuvoston asetuksen (EU) 1294/2009 ⁽³⁾ soveltamiskaudella”, komission täytäntöönpanoasetuksella (EU) 2017/2232 rikotaan asetuksen (EU) 2016/1036 ⁽⁴⁾ 1 artiklan 1 kohtaa ja 10 artiklan 1 kohtaa sekä loukataan oikeusvarmuuden periaatetta (taannehtivuuskielto).
4. Neljäs kanneperuste, joka perustuu väitteeseen, että ottamalla käyttöön polkumyynnitullin suorittamatta uutta unionin etua koskevaa arviointia, komission täytäntöönpanoasetuksella (EU) 2017/2232 rikotaan asetuksen 2016/1036 21 artiklaa, ja joka tapauksessa on selvästi virheellistä katsoa, että polkumyynnitullin käyttöön ottaminen oli unionin etujen mukaista.

5. Viides kanneperuste, joka perustuu väitteeseen, että antamalla säädöksen, joka ylittää sen, mikä on tarpeen sen tavoitteiden saavuttamiseksi, komission täytäntöönpanoasetuksella (EU) 2017/2232 rikotaan SEU 5 artiklan 1 ja 4 kohtaa.

- (¹) Lopullisen polkumyynnitullin ottamisesta uudelleen käyttöön tiettyjen Kiinan kansantasavallasta ja Vietnamista peräisin olevien sellaisten jalkineiden tuonnissa, joiden päälliset ovat nahkaa ja jotka ovat valmistaneet tietyt vientiä harjoittavat tuottajat Kiinan kansantasavallassa ja Vietnamissa, ja kyseisessä tuonnissa käyttöön otetun väliaikaisen tullin lopullisesta kantamisesta sekä unionin tuomioistuimen yhdistetyissä asioissa C-659/13 ja C-34/14 antaman tuomion täytäntöönpanemisesta 4.12.2017 annettu komission täytäntöönpanoasetus (EU) 2017/2232 (EUVL 2017, L 319, s. 30).
- (²) Lopullisen polkumyynnitullin käyttöönotosta tiettyjen Kiinan kansantasavallasta ja Vietnamista peräisin olevien sellaisten jalkineiden tuonnissa, joiden päälliset ovat nahkaa, ja kyseisessä tuonnissa käyttöön otetun väliaikaisen tullin lopullisesta kantamisesta 5.10.2006 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 1472/2006 (EUVL 2006, L 275, s. 1).
- (³) Vietnamista ja Kiinan kansantasavallasta peräisin olevien tiettyjen jalkineiden, joiden päälliset ovat nahkaa, tuonnissa käyttöön otettavasta lopullisesta polkumyynnitullista, sellaisena kuin se on laajennettuna koskemaan Macaon erityishallintoalueelta lähetettyjen tiettyjen jalkineiden, joiden päälliset ovat nahkaa, tuontia riippumatta siitä, onko niiden alkuperämaaksi ilmoitettu Macaon erityishallintoalue, neuvoston asetuksen (EY) N:o 384/96 11 artiklan 2 kohdan mukaisen toimenpiteiden voimassaolon päättymistä koskevan tarkastelun seurauksena 22.12.2009 annettu neuvoston täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 1294/2009 (EUVL 2009, L 352, s. 1).
- (⁴) Polkumyynnillä muista kuin Euroopan unionin jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojautumisesta 8.6.2016 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2016/1036 (EUVL 2016, L 176, s. 21).

Kanne 5.3.2018 – Sona Nutrition v. EUIPO – Solgar Holdings (SOLGAR Since 1947 MultiPlus WHOLEFOOD CONCENTRATE MULTIVITAMIN FORMULA)

(Asia T-152/18)

(2018/C 152/62)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset ja muut osapuolet

Kantaja: Sona Nutrition Ltd (Dublin, Irlanti) (edustajat: asianajajat A. von Mühlendahl ja H. Hartwig)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO)

Muu osapuoli valituslautakunnassa: Solgar Holdings, Inc. (Ronkonkoma, New York, Yhdysvallat)

Menettely EUIPO:ssa

Hakija: Muu osapuoli valituslautakunnassa

Riidanalainen tavaramerkki: EU-kuviomerkki violetin, vaaleanruskean, beigein, tummanruskean ja kullanruskean väreissä, SOLGAR Since 1947 MultiPlus WHOLEFOOD CONCENTRATE MULTIVITAMIN FORMULA – Rekisteröintihakemus nro 13 781 331

EUIPO:ssa käyty menettely: Väitemenettely

Riidanalainen päätös: EUIPO:n neljännen valituslautakunnan 20.12.2017 asiassa R 1319/2017-4 tekemä päätös

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

— kumoaa riidanalaisen päätöksen

— velvoittaa EUIPO:n ja Solgar Holdings, Inc.:in siinä tapauksessa, että se esiintyy väliintulijana tässä menettelyssä, korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Kanneperusteet

— Asetuksen 2017/1001 94 artiklan 1 kohtaa on rikottu.

— Asetuksen 2017/1001 8 artiklan 1 kohdan b alakohtaa on rikottu.

**Kanne 5.3.2018 – Sona Nutrition v. EUIPO – Solgar Holdings (SOLGAR Since 1947 MultiPlus
WHOLEFOOD CONCENTRATE MULTIVITAMIN FORMULA)**

(Asia T-153/18)

(2018/C 152/63)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset ja muut osapuolet

Kantaja: Sona Nutrition Ltd (Dublin, Irlanti) (edustajat: asianajajat A. von Mühlendahl ja H. Hartwig)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO)

Muu osapuoli valituslautakunnassa: Solgar Holdings, Inc. (Ronkonkoma, New York, Yhdysvallat)

Menettely EUIPO:ssa

Hakija: Muu osapuoli valituslautakunnassa

Riidanalainen tavaramerkki: EU-kuviomerkki punaisen, vaaleanruskean, beigen, tummanruskean ja kullanruskean väreissä, SOLGAR Since 1947 MultiPlus WHOLEFOOD CONCENTRATE MULTIVITAMIN FORMULA – Rekisteröintihakemus nro 13 781 299

EUIPO:ssa käyty menettely: Väitemenettely

Riidanalainen päätös: EUIPO:n neljännen valituslautakunnan 20.12.2017 asiassa R 1321/2017-4 tekemä päätös

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

- kumoaa riidanalaisen päätöksen
- velvoittaa EUIPO:n ja Solgar Holdings, Inc:in siinä tapauksessa, että se esiintyy väliintulijana tässä menettelyssä, korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Kanneperusteet

- Asetuksen 2017/1001 94 artiklan 1 kohtaa on rikottu.
- Asetuksen 2017/1001 8 artiklan 1 kohdan b alakohtaa on rikottu.

**Kanne 5.3.2018 – Sona Nutrition v. EUIPO – Solgar Holdings (SOLGAR Since 1947 MultiPlus
WHOLEFOOD CONCENTRATE MULTIVITAMIN FORMULA)**

(Asia T-154/18)

(2018/C 152/64)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset ja muut osapuolet

Kantaja: Sona Nutrition Ltd (Dublin, Irlanti) (edustajat: asianajajat A. von Mühlendahl ja H. Hartwig)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO)

Muu osapuoli valituslautakunnassa: Solgar Holdings, Inc. (Ronkonkoma, New York, Yhdysvallat)

Menettely EUIPO:ssa

Hakija: Muu osapuoli valituslautakunnassa

Riidanalainen tavaramerkki: EU-kuviomerkki vihreän, vaaleanruskean, beigen, tummanruskean ja kullanruskean väreissä, SOLGAR Since 1947 MultiPlus WHOLEFOOD CONCENTRATE MULTIVITAMIN FORMULA – Rekisteröintihakemus nro 13 781 273

EUIPO:ssa käyty menettely: Väitemenettely

Riidanalainen päätös: EUIPO:n neljännen valituslautakunnan 20.12.2017 asiassa R 1322/2017-4 tekemä päätös

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

- kumoaa riidanalaisen päätöksen
- velvoittaa EUIPO:n ja Solgar Holdings, Inc:in siinä tapauksessa, että se esiintyy väliintulijana tässä menettelyssä, korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Kanneperusteet

- Asetuksen 2017/1001 94 artiklan 1 kohtaa on rikottu.
- Asetuksen 2017/1001 8 artiklan 1 kohdan b alakohtaa on rikottu.

Kanne 5.3.2018 – Sona Nutrition v. EUIPO –Solgar Holdings (SOLGAR Since 1947 MultiPlus WHOLEFOOD CONCENTRATE MULTIVITAMIN FORMULA)

(Asia T-155/18)

(2018/C 152/65)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset ja muut osapuolet

Kantaja: Sona Nutrition Ltd (Dublin, Irlanti) (edustajat: asianajajat A. von Mühlendahl ja H. Hartwig)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO)

Muu osapuoli valituslautakunnassa: Solgar Holdings, Inc. (Ronkonkoma, New York, Yhdysvallat)

Menettely EUIPO:ssa

Hakija: Muu osapuoli valituslautakunnassa

Riidanalainen tavaramerkki: EU-kuviomerkki vaaleanvihreän, vaaleanruskean, beigen, tummanruskean ja kullanruskean väreissä, SOLGAR Since 1947 MultiPlus WHOLEFOOD CONCENTRATE MULTIVITAMIN FORMULA – Rekisteröintihakemus nro 13 781 315

EUIPO:ssa käyty menettely: Väitemenettely

Riidanalainen päätös: EUIPO:n neljännen valituslautakunnan 20.12.2017 asiassa R 1323/2017-4 tekemä päätös

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

- kumoaa riidanalaisen päätöksen
- velvoittaa EUIPO:n ja Solgar Holdings, Inc:in siinä tapauksessa, että se esiintyy väliintulijana tässä menettelyssä, korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Kanneperusteet

- Asetuksen 2017/1001 94 artiklan 1 kohtaa on rikottu.
- Asetuksen 2017/1001 8 artiklan 1 kohdan b alakohtaa on rikottu.

Kanne 6.3.2018 – Scaloni ja Figini v. komissio

(Asia T-158/18)

(2018/C 152/66)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Asianosaiset

Kantajat: Mario Scaloni (Ancona, Italia), Ennio Figini (Chiaravalle, Italia) (edustaja: asianajaja P. Putti)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantajat vaativat unionin yleistä tuomioistuinta velvoittamaan Euroopan unionin ja/tai Euroopan komission korvaamaan kyseessä olevien direktiivin ja asetuksen tulkinnan mukaisesti osakkeiden nimellisarvon kokonaisuudessaan, siten kuin se on selostettu perusteluissa ja kuten liitteenä olevista asiakirjoista ilmenee, sekä korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantajat katsovat, että luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten elvytys- ja kriisinratkaisukehyksestä sekä neuvoston direktiivin 82/891/ETY, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivien 2001/24/EY, 2002/47/EY, 2004/25/EY, 2005/56/EY, 2007/36/EY, 2011/35/EU, 2012/30/EU ja 2013/36/EU ja asetusten (EU) N:o 1093/2010 ja (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta 15.5.2014 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2014/59/EU (ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)⁽¹⁾ ja sittemmin yhdenmukaisten sääntöjen ja yhdenmukaisen menettelyn vahvistamisesta luottolaitosten ja tiettyjen sijoituspalveluyritysten kriisinratkaisua varten yhteisen kriisinratkaisumekanismin ja yhteisen kriisinratkaisurahaston puitteissa sekä asetuksen (EU) N:o 1093/2010 muuttamisesta 15.7.2014 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 806/2014⁽²⁾ voimaantulon jälkeen Italian valtiolla ei ole ollut oikeutta toteuttaa toimenpiteitä minkään pankkinsa eikä siten myöskään Banca Marchen hyväksi.

Kantajat vetoavat kanteensa tueksi kolmeen kanneperusteeseen.

1) Ensimmäinen kanneperuste perustuu vahingonkorvausvaatimukseen sen vuoksi, että komissio on tulkinnut virheellisesti direktiiviä 2014/59/EU ja asetusta N:o 806/2014, Banca Marchen oikeudenvastaiseen jättämiseen valtioneuvoston soveltamisalan ulkopuolelle sekä tästä seuranneeseen yhdenvertaisuusperiaatteen ja/tai syrjintäkiellon periaatteen loukkaamiseen.

- Tältä osin vedotaan siihen, että komissio on eri jäsenvaltioiden pankeille myöntämien tukien osalta katsonut, että 107 artiklan 3 kohdan b alakohdan edellytykset ovat täyttyneet ja tukia on siten pidetty hyväksyttävänä. Italian tukiohjelmaansa sisällyttämiä toimenpiteitä on ollut arvioitava saman määräyksen mukaisesti, koska se on ainoa määräys, jossa vahvistetaan valtioneuvoston säännöt, eikä siis direktiivin ja asetuksen mukaisesti. Viimeksi mainitut kaksi säädöstä eivät koske tukia, eivätkä ne johdettuun oikeuteen kuuluvina olisi voineetkaan koskea niitä. Italian pankeille myönnettyt tuet on hyväksyttävä myös siksi, että ne perustuvat samoihin syihin, joiden vuoksi jo myönnettyt tuet ovat olleet komission mielestä hyväksyttäviä.
- Lisäksi täsmennetään, että mikäli johdettua oikeutta katsottaisiin olevan sovellettava, ensimmäinen kanneperuste perustuu siihen, että komissio on loukannut yhdenvertaisuusperiaatetta, koska se ei ole hyväksynyt tukea.

- 2) Toinen kanneperuste, joka perustuu siihen, että Euroopan unionin lainsäätävä on loukannut unionin oikeussäntöjen normihierarkian periaatetta.
- Tältä osin vedotaan siihen, että mikäli unionin yleinen tuomioistuin katsoisi komission tulkinnan olevan oikea, oikeudenvastaisuus olisi tapahtunut jo lainsäädännön tasolla ja vastuussa olisi Euroopan unioni kokonaisuutena.
- 3) Kolmas kanneperuste, joka perustuu Italian oikeusjärjestyksen perustavanlaatuisen periaatteiden loukkaamiseen ja yhteisön oikeusjärjestyksen soveltamatta jättämiseen.
- Tältä osin vedotaan siihen, että jos unionin yleinen tuomioistuin katsoisi, ettei direktiivillä eikä asetuksella loukata yhteisön oikeuden mukaista yhdenvertaisuusperiaatetta, Italian perustuslakituomioistuinta (Corte costituzionale) on pyydettyä tutkimaan toimen yhteensopivuus Italian valtiosäätöön kuuluvan yhdenvertaisuusperiaatteen kanssa. Kielteisessä tapauksessa kyseisen periaatteen vastaista säännöstä ei olisi voitu sisällyttää Italian oikeusjärjestykseen.

⁽¹⁾ EUVL 2014, L 173, s. 190.

⁽²⁾ EUVL 2014, L 225, s. 1.

Kanne 2.3.2018 – Theodorakidi v. EUIPO – Benopoulou (THYREOS VASSILIKI)

(Asia T-160/18)

(2018/C 152/67)

Kannekirjelmän kieli: englanti

Asianosaiset ja muu osapuoli

Kantaja: Vassiliki Theodorakidi (Véroia, Kreikka) (edustaja: asianajaja F. Ikonomidou Ikonomou)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO)

Muu osapuoli valituslautakunnassa: Vassiliki Benopoulou (Kifisiá, Kreikka)

Menettely EUIPO:ssa

Riidanalaisen tavaramerkin haltija: Kantaja

Riidanalainen tavaramerkki: EU-tavaramerkiksi rekisteröity kuviomerkki THYREOS VASSILIKI – EU-tavaramerkki nro 8 206 963

EUIPO:ssa käyty menettely: Mitättömyysmenettely

Riidanalainen päätös: EUIPO:n neljännen valituslautakunnan 19.12.2017 asiassa R 40/2017-4 tekemä päätös

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

- kumoaa riidanalaisen päätöksen ja siis hylkää mitättömäksi julistamista koskevan vaatimuksen
- velvoittaa EUIPO:n ja muun osapuolen korvaamaan oikeudenkäyntikulut sekä EUIPO:n valituslautakunnassa ja mitättömyysoastossa aiheutuneet kulut.

Kanneperusteet

- Asetuksen (EU) 2017/1001 8 artiklan 1 kohdan b alakohdan rikkominen

- EUIPO:n valituslautakunta teki oikeudellisen virheen katsoessaan, että muu osapuoli on ”laajasti tunnettu”
- Perusteluvollisuuden noudattamatta jättäminen
- EUIPO:n valituslautakunta teki virheen hyväksyessään sen, ettei niitä tavaroita tai palveluja tule rajoittaa, joiden osalta mitättömyys on hyväksyttävä.

Kanne 7.3.2018 – Beko v. EUIPO – Acer (ALTUS)

(Asia T-162/18)

(2018/C 152/68)

Kannekirjelmän jättämiskieli: englanti

Asianosaiset ja muut osapuolet

Kantaja: Beko plc (Watford, Yhdistynyt kuningaskunta) (edustaja: G. Tritton, barrister)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO)

Muu osapuoli valituslautakunnassa: Acer, Inc (Taipei, Taiwan)

Menettely EUIPO:ssa

Hakija: Kantaja

Riidanalainen tavaramerkki: EU-tavaramerkiksi rekisteröity kuviomerkki ALTUS – Rekisteröintihakemus nro 6 490 809

EUIPO:ssa käyty menettely: Väitemenettely

Riidanalainen päätös: EUIPO:n viidennen valituslautakunnan 13.12.2017 asiassa R 1991/2016-5 tekemä päätös

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

- kumoaa riidanalaisen päätöksen ja palauttaa asian EUIPO:on, jotta se tutkii uudelleen lykkäämisvaatimuksen
- määrää menettelyn lykkäämisestä
- velvoittaa EUIPO:n vastaamaan omista oikeudenkäyntikuluistaan ja korvaamaan vastaajan oikeudenkäyntikulut.

Kanneperuste

- EUIPO menetteli virheellisesti, kun se ei hyväksynyt väitemenettelyn lykkäämisvaatimusta, kunnes Slovakiassa vireillä oleva menettely päättyisi. Erityisesti viiden valituslautakunnan perustelut olivat ilmeisen virheelliset ja/tai kohtuuttomat ja/tai se sivuutti ”kokonaiskuvan” eikä siten kyennyt punnitsemaan oikein asiassa kyseessä olevia eri intressejä ja/tai se käytti harkintavaltaansa väärin.

Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 26.2.2018 – Deloitte Consulting v. komissio**(Asia T-688/13) ⁽¹⁾**

(2018/C 152/69)

Oikeudenkäyntikieli: *englanti*

Neljännän jaoston puheenjohtajan määräyksellä asia on poistettu unionin yleisen tuomioistuimen rekisteristä.

⁽¹⁾ EUVL C 93, 29.3.2014.

Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 6.3.2018 – CFA Institute v. EUIPO – Bloss ym. (CERTIFIED FINANCIAL ENGINEER CFE)**(Asia T-155/16) ⁽¹⁾**

(2018/C 152/70)

Oikeudenkäyntikieli: *englanti*

Seitsemännän jaoston puheenjohtajan määräyksellä asia on poistettu unionin yleisen tuomioistuimen rekisteristä.

⁽¹⁾ EUVL C 211, 13.6.2016.

Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 6.3.2018 – CFA Institute v. EUIPO – Ernst ja Häcker (CERTIFIED FINANCIAL MODELER CFM)**(Asia T-156/16) ⁽¹⁾**

(2018/C 152/71)

Oikeudenkäyntikieli: *englanti*

Seitsemännän jaoston puheenjohtajan määräyksellä asia on poistettu unionin yleisen tuomioistuimen rekisteristä.

⁽¹⁾ EUVL C 211, 13.6.2016.

Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 28.2.2018 – Ferri v. EKP**(Asia T-641/17) ⁽¹⁾**

(2018/C 152/72)

Oikeudenkäyntikieli: *italia*

Seitsemännän jaoston puheenjohtajan määräyksellä asia on poistettu unionin yleisen tuomioistuimen rekisteristä.

⁽¹⁾ EUVL C 382, 13.11.2017.

ISSN 1977-1053 (sähköinen julkaisu)
ISSN 1725-2490 (painettu julkaisu)

Euroopan unionin julkaisutoimisto
2985 Luxembourg
LUXEMBURG

FI